

Ác Quỷ Cánh Trắng

Contents

Ác Quỷ Cánh Trắng	1
1. Mở Đầu	2
2. Chap 1: Bạn Cũ	2
3. Chap 2: Hell Angel	5
4. Chap 3: Ta Cho Người Ở Ké!	7
5. Chap 4: Tiểu Thư Búp Bê Nóng Tính	9
6. Chap 5: Người Không Có Tư Cách!	12
7. Chap 6: Hina Và Những Thắc Mắc	15
8. Chap 7: Bị Truy Đuổi Và Trúng Độc	17
9. Chap 8: Núi Tuyết	19
10. Chap 9: Isris-nữ Thần Tuyết	21
11. Chap 10 *không Tiêu Đề*	21
12. Chap 11: Hỏa Lam. Vẫn Là Những Thắc Mắc Về Hell Angel Và Darknight	23
13. Chap 12: Trở Về - Chuẩn Bị Cho Hành Trình Mới	24
14. Chap 13: Bạn Học Mới!	25
15. Chap 14: Phát Hiện Thú Vị Của Vivi	27
16. Chap 15: Thiên Thần - Pháp Sư -ác Quỷ	28
17. Chap 16: Ký Ức Và Xui Xẻo	32
18. Chap 17: Năng Lực Của Luna	35
19. Chap 18: *không Tiêu Đề (2)*	38
20. Chap 19:ngày Bạn Rộn. Tiệc (1)	41
21. Chap 20: Tiệc (2). Thân Phận Thật Sự	44
22. Chap 21: Cảm Xúc Đau Thương	48
23. Chap 22: Quá Khứ Đau Thương	51
24. Chap 23: Sự Thật Trong Cuốn Nhật Ký	53
25. Chap 24: Bóng Đen	55
26. Chap 25: Bắt Cóc	57
27. Chap 26: Giải Cứu	60
28. Chap 27: Thách Đấu	62
29. Chap 28:giao Đấu	65
30. Chap 29: Nguyên Nhân	68
31. Chap 30: Cánh Trắng	70
32. Chap 31: Từ Biệt	73
33. Chap 32 :end	76

Ác Quỷ Cánh Trắng

Giới thiệu

Thế giới đang trở nên suy tàn. . . “Tôi sẽ làm mọi thứ trở về với quỹ đạo của nó. ”_Rin_.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ac-quy-canh-trang>

1. Mở Đầu

Cơn mưa tháng 8 làm cho thành phố trở nên ẩm ướt, trời đang tối dần, trên đường chỉ còn lại vài bóng người đang hối hả trở về nhà sau một ngày dài làm việc.

”AAAAAhhhhh.....” một tiếng la thảm thiết vang lên đâu đó

Trong một ngôi nhà nằm trên một con đường ít người qua lại, một người đàn ông người đầy máu me đang quỳ dưới đất thảm thiết cầu xin người đang đứng trước mặt mình:

“xin người tha cho ta...xin người...người muốn bao nhiêu tiền cũng được...”

“tiền? hừ! ta không cần” bóng người mặc áo choàng đen nói, giọng điệu khinh bỉ

“vậy người muốn gì?” người đàn ông sợ hãi.

“nothing!” nói rồi người mặc áo choàng đen giơ cây kiếm đang cầm trên tay chém thẳng xuống người đàn ông đó

Một lớp bụi màu trắng bay lên từ người đàn ông đó, ông ta đã chết...

Lúc này người mặc áo choàng đen mới thả mũ áo xuống. Sau lớp áo choàng đó là một cô gái có mái tóc dài màu xanh lam. Khuôn mặt cô không có một cảm xúc, bình tĩnh đến lạ thường, cứ như trước mặt cô không có cái xác chết nào...

“hừ! người bán linh hồn cho quỷ dữ như người thì không đáng tồn tại” một lớp ánh sáng bao bọc lấy cô gái và ...cô biến mất giữa không khí.

2. Chap 1: Bạn Cũ

Tại trường Trung Học Star School lớp 11A7-lớp học đặc biệt. Gọi là lớp học đặc biệt vì lớp này chỉ có 11 học sinh mà thôi. Ngoài ra lớp học đặc biệt cũng có nhiệm vụ đặc biệt mà chỉ những học sinh trong lớp đặc biệt mới biết.

Cạch! Cạch!

Ông thầy chủ nhiệm gõ gõ cây thước xuống bàn ” cả lớp im lặng!”

Đội 11 con người trong lớp ngồi đúng vị trí, ông hướng mặt ra cửa “hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới”

Một cô gái tóc dài ngang lưng, màu nâu đỏ, khuôn mặt hơi bầu bĩnh bước vào, cô đứng kế bên bàn giáo viên, ánh mắt lướt sơ qua quan sát lớp.

“tôi tên Luna” cô học sinh mới giới thiệu tên rồi quay qua nhìn ông thầy “em ngồi ở đâu thưa thầy?”

“để xem...” ông thầy đảo mắt quanh lớp rồi dừng lại ngay chỗ một thằng con trai đeo head-phone đang ngồi nhìn ra cửa sổ

” em ngồi kế Kuro đi” ông chỉ tay về phía thằng con trai đó

“vâng!” Luna nhẹ nhàng đi xuống chỗ ngồi

Sau khi giới thiệu học sinh mới xong, ông thầy chủ nhiệm ra khỏi lớp nhường lại cho giáo viên tiếp theo dạy học...

Reeng....Reeng...

Tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi, giáo viên vừa ra khỏi lớp, cảm đám lớp 11A7 tùm lại một đám trừ hai người. Cả bọn bàn tán gì đó rồi một đứa con gái đi lại phía Luna.

“Luna nè!”

“gì vậy?” Luna ngược lên nhìn nhỏ đó

“tớ tên Hina.. à...ừm thật ra cả đám bọn tớ định rủ cậu đi chơi chung”

“vậy à? Xin lỗi! tớ còn vài thứ phải làm”

“vậy thôi lần khác nhé!” Hina cười

“ừm” Luna gật đầu

Bên đám con trai

“Kuro xuống căn ten không?”

“bọn mày đi đi!” Kuro

“ừ!”

Rồi cả nam lẫn nữ lớp 11A7 ra khỏi lớp chỉ còn lại hai người...

“lâu rồi không gặp!” Kuro bỗng nhiên nói chổng chơ

“...”

“Ít ra phải nói gì chứ?” Kuro đang nói một mình, còn ai kia thì vẫn im lặng đọc sách.

” chào...” Luna đã chịu lên tiếng

Kuro nhìn chằm chằm Luna... khoảng 10 phút sau...

Bốp! Bịch!

Một cuốn sách bay thẳng vào đầu Kuro, vì đang ngồi ghế hai chân nên anh ngã xuống sàn...

“Ây...ya!” Kuro đứng dậy, phủi quần, rồi bước đến chỗ Luna “Kính chuyện hử?”

“có người kính chuyện trước!” Luna bình thản đứng dậy, trừng mắt nhìn Kuro

” ta làm gì người?” Kuro tức tối

” nhìn chằm chằm ta làm gì?”

” nhìn cũng không cho, đúng là chứng nào tật nấy!” Kuro lăm nhăm

Bốp!

Luna đâm vào mặt Kuro

“nhỏ này!” Kuro giơ nắm tay định đánh lại nhỏ thì... “ngươi dám!” giọng nói của Luna làm Kuro dừng lại giữa chừng, nắm tay trên không trung dừng lại rồi buông xuống...

“xin lỗi!”

“ngươi không có lỗi” Luna khoanh tay trước ngực “vì...dù có lỗi ngươi cũng chẳng thêm nhận hay chịu trách nhiệm” Luna nói xong, bỏ ra khỏi lớp.

Tan học...

Luna đi một mạch ra khỏi trường. Về nhà, cô nhanh chóng ngã người lên cái giường êm ái... rồi từ từ thiếp đi...

Tín ton! Tín ton!

“Ah!” Luna giật mình tỉnh dậy, cô liếc nhìn đồng hồ “6 giờ chiều, mình ngủ đủ vậy!” Luna lết xuống giường đi rửa mặt.

Tín ton! Tín ton! Tín ton! Tín ton! Tín ton! Tín ton

Một hồi chuông vang lên, Luna bực tức chạy ra “tên dở hơi nào đó?”

“là ta!” giọng Kuro

Lạch cạch!

Luna mở cửa, tay chống nạnh nhìn Kuro ” chuyện gì?”

Kuro không nói không rằng lấy trong cặp ra cuốn sách ” Trả! Ngươi để quên”

Luna nhận lại sách rồi bỏ vào nhà, cô nàng chả buồn đóng cửa lại.

Một hồi sau trời chuyển mưa, Luna đi ra để đóng cửa lại, cứ ngỡ Kuro đã về từ đời nào rồi nhưng anh vẫn đang ngồi trước cửa nhà cô.

“về đi!” Luna lạnh tanh

“ngồi chơi”

“hừ!” Luna đóng cửa, bỏ vào nhà

Mưa. Từng giọt mưa tí tách rơi. Luna rất thích mưa, cô nàng đang ngồi trên thềm nhà ngắm mưa thì thấy có ai đó ngoài cửa.

“trộm ư?” Luna lăm nhăm một mình rồi chạy vào trong bếp lấy cây chổi ra

Đứng sau cánh cửa nhìn lên ra ngoài, Luna kinh ngạc, người ở ngoài này là Kuro, hắn chưa về ư?

Luna đi cất cây chổi, cô lấy một cây dù và một cái khăn. Mở cửa, bung dù bước ra ngoài sân, đi đến chỗ Kuro đang ngồi.

“sao không về?”

“đã nói là ngồi chơi” Kuro thản nhiên

“bị điên hả?” Luna bực mình hét lớn

“ừ!”Kuro đáp lại bằng một chữ ừ

Luna ném cái khăn cho Kuro ” vào trong lau khô người”

Kuro cầm cái khăn đưa lại cho Luna ” Không cần, chỉ là ngồi chơi”

Luna nhin không nổi, cô khép dù lại quăng xuống đất. Cô lao vào nắm áo Kuro ” ta hỏi ngươi, bây giờ ngươi muốn gì?”

“chơi dưới mưa” Kuro cười, một nụ cười hờ hợt ẩn chứa nhiều cảm xúc

Chát!

Luna tán Kuro, nhìn anh, ánh mắt hiện rõ vẻ bức tức, khó chịu.

” vào nhà đi! ” Luna kéo tay Kuro

Kuro mệt mỏi đứng dậy đi theo Luna

Tên này như vậy sao tối nay mình đi làm nhiệm vụ đây trời, Luna than thầm trong bụng...

Tí tách! Tí tách!

Mưa ngoài trời đang nhỏ dần. Luna đang ngồi uống trà. Bình thường thì buổi uống trà của Luna rất im lặng vì cô ở một mình, nhưng hôm nay có một kẻ gây rối đang ăn ké nhà cô.

Dù là có thêm người nhưng không khí vẫn im lặng như mọi khi trừ những tiếng lách cách do chén đĩa va chạm với nhau.

Đặt tách trà xuống, Luna nhẹ nhàng gỡ cuốn sách ra. Người đối diện thì im lặng, lâu lâu liếc nhìn cô một cái, rồi lại cúi xuống ăn.

“ăn xong thì về” Luna đột nhiên lên tiếng

“...” Kuro gật đầu

“sao ông ấy không giam người ở dưới đó cho ta bình yên nhỉ?” Luna vờ lảm nhảm nhưng thật ra đang muốn ai đó nghe

“phá quá nên bị sai lên đây để phụ việc” Kuro đặt đôi đũa xuống bàn, nâng tách trà lên miệng

” mai nhớ trả lại cái áo” Luna nhìn chằm chằm vào cái áo của Kuro đang mặc

“à mà cái này của ai?” Kuro thắc mắc

“ba ta” giọng Luna tự nhiên nhỏ hơn ” ông ấy không còn nữa!”

” vậy sao lại ở địa ngục?” Kuro lại hỏi

” đừng hỏi nhiều!” Luna trở lại bình thường, cô đứng dậy đi lên cầu thang.

“ê! Đi đâu đó?”

“làm việc”

3. Chap 2: Hell Angel

Tại nhà Kanto

“Hina với Ayato đâu?” Sora hỏi Amy với Ken vừa mới đến

“Hina cứ nằng nặc đòi đợi Kuro đến rồi đi chung.” Amy trả lời

” rồi bây giờ hai người đó đâu?” Mari hỏi

” Ayato bức quá nên đánh vào gáy Hina, làm Hina ngất, bây giờ cả hai đang ở nhà Hina. Ayato bảo không đi” Ken trả lời thay Amy

“còn thằng Kuro, bọn mày có gọi cho nó chưa?” Levi nhăn nhó sau khi nghe Ken kể lại sự việc

“gọi nhưng không bắt máy.” Ken chán nản

“vậy thôi chúng ta đi!” Kanto chen vào cắt ngang cuộc nói chuyện, anh vừa nói xong, đèn trong phòng tắt phụt

Vù!

Một ánh sáng nhỏ le lói giữa phòng rồi từ từ lan rộng ra bao phủ tất cả những người trong phòng.

“đi thôi!” Ken phát tay, thêm một luồng ánh sáng nữa bao phủ lấy mọi người và tất cả biến mất.

Luna phóng như bay trên những mái nhà, Kuro cũng phóng theo sau. Vốn dĩ nàng Luna muốn đi làm việc một mình nhưng Kuro cứ thích bám theo sau thế là Luna bỏ mặc Kuro thích làm gì thì làm. Vừa đến nơi cần đến Luna thấy đã có người ‘giành việc’ của cô nên cô đành đứng nhìn xem tình hình.

Keeng! Keeng!

Tiếng của hai thanh kim loại va chạm nhau phá vỡ sự im lặng của màn đêm. Một nhóm 8 người đang chiến đấu với những sinh vật kì dị. Loài sinh vật kì dị này chính là những con quỷ hạng E bị biến đổi, chúng vốn dĩ đã bị giam vào ngục cấm nhưng không biết ai đã để chúng thoát ra ngoài và lên mặt đất làm loạn. Vì vậy mà Amy, Ken, Yenny, Levi, Sora, Jun, Mari, Kanto, Ayato và Hina là những thiên thần cấp cao được lệnh đi tiêu diệt những con quỷ này.

Thường ngày thì có 10 người nhưng hôm nay Hina và Ayato không có mặt nên việc chiến đấu không thuận lợi cho lắm. Bọn quỷ khá đông, cứ như càng đánh càng tăng.

Keeng! Bốp!

“sao hôm nay bọn chúng đông quá vậy?” Mari vừa chém con quỷ trước mặt vừa giơ chân đá con quỷ phía sau.

“Ken! Cứ như vậy thì cả bọn sẽ nhanh chóng bị kiệt sức đó!” Jun nói

“Yenny sử dụng phép đi!” Levi hét lớn

Yenny nhanh chóng tìm một chỗ cao để đứng đọc thần chú, đang đọc thì...

“Áh!” Yenny bị một đám dây leo trói chặt

“Yenny!” Amy lao tới chặt đám dây leo, nhưng càng chặt thì càng nhiều, cuối cùng Amy cũng bị trói giống Yenny. Những người còn lại cũng thất thế và bị trói bởi dây leo.

“phải tìm ra con đầu đàn” Yenny nói

“bọn này con nào cũng y chang nhau mà sao tìm” Kanto bực tức

Hé hé hé hé hé...

Một giọng cười the thé vang lên làm cả đám sồn da gà. Giữa đám quỷ có một con bước ra, nó trông khác biệt gì so với những con kia. Con quỷ đó đi đến chỗ Ken.

” ồ! Có cả Thiên thần Kỵ sĩ nữa à!” Hắc liếc nhìn cả bọn ” hôm nay không có Búp bê tiểu thư và Kỵ sĩ tóc đỏ nhỉ? Hehehehe!” giọng cười của hắc làm cả bọn ghê tởm.

Phập!

Một mũi tên phóng thẳng xuống trước mặt con quỷ và cắm vào đất.

“Kẻ nào!” Hắc nhìn xung quanh.

Phập!

Một mũi tên nữa phóng xuống và mũi tên lần này lấy mạng của một con quỷ trong đàn. Con quỷ đầu đàn tức tối.

“đứa nào to gan, mau ra đây!” cả đàn quỷ dường như rất tức giận, bọn chúng nhè ra những chiếc răng nanh gớm ghiếc.

“Hell Angel!”

Giọng của một thiếu nữ vừa vang lên thì cũng là lúc cả đàn quỷ bị giết hơn một nửa. Chỉ còn lại một vài con cùng với con đầu đàn. Bọn chúng đã có phần sợ hãi.

Đám của Ken đang bị trôi nhưng vẫn nhận ra đàn quỷ bị giết vì một luồng phép thuật mạnh, chứng tỏ trong lúc cả bọn đánh nhau với đàn quỷ đã có người đứng xem. Xem ra không chỉ có mười thiên thần nhận nhiệm vụ lần này.

Vù!

Một ngọn gió lạnh thổi qua. Hai bóng người mặc áo choàng đen nhảy từ trên không xuống.

“Good night!” là giọng nói lúc này

” người là ai?” con quỷ đầu đàn hỏi, sự sợ hãi thể hiện rõ trong giọng nói của hắn

“Hell Angel!” cô gái đó vừa nói xong thì...

Ế ế ế ế ế...! Những con quỷ còn lại bị giết hết và tan thành bụi.

Tên quỷ đầu đàn thì bị người mặc áo choàng đen còn lại chặt đầu lấy máu.

Người đó lấy máu con quỷ nhỏ lên mở dây leo đang trôi cả đám của Ken.

“hai người có phải thiên thần không?” Yenny nhảy xuống

“Darknight!” cô gái đó gọi người mặc áo choàng đen còn lại

“ta không được đâu!” người mặc áo choàng đó trả lời, là con trai.

Thật ra 2 người này chính là Kuro và Luna, khi làm nhiệm vụ thì 2 người thống nhất gọi bằng biệt danh để không bị phát hiện.

” cảm ơn!” Ken nói

Cả 2 im lặng bỏ đi...

4. Chap 3: Ta Cho Người Ở Ké!

Luna đang ngồi trên nóc nhà... Cô đã tháo áo choàng ra, thay vào đó là một bộ váy phong cách Gothic màu đen viền xanh dương dài đến đầu gối. Cô mang đôi bốt cao màu đen có hoa văn trắng và xanh đan xen lẫn nhau. Mái tóc nâu đỏ được biến đổi thành màu xanh lam. Đặc biệt là đôi mắt nâu nay đã biến thành màu xanh dương.

Kuro cũng thay đổi không kém. Bên trong Kuro mặc một cái áo sơ mi trắng bên ngoài khoác một cái áo khoác da. Dĩ nhiên là cái quần của Kuro cũng đen nốt, cả bộ đồ kết hợp với đôi giày cũng đen thui có cổ cao hơn mắt cá chân của anh một chút. Trái ngược với bộ đồ chính là mái tóc màu bạch kim và đôi mắt đỏ của Kuro.

Kuro đứng kế bên Luna... chẳng làm gì cả, chỉ đơn thuần là đứng chơi...

“về nhà đi!” giọng nói của Luna vang lên

” nếu có cũng về”

Luna nhìn Kuro ” nhà người đâu?”

” ta là kẻ vô gia cư.” Kuro bình thản trả lời

“vậy một năm nay người ở đâu?”

“nóc nhà!”

“...” Luna đang suy nghĩ gì đó...

” đi đây!” Kuro định quay lưng bỏ đi

“Kuro!” Luna gọi anh quay lại

” gì?”

“xuống dưới nhà mở đèn đi!” cô nàng nói cứ như ra lệnh cho người hầu

“tự làm” Kuro quay lưng đi được vài bước thì...

Rầm!

Nàng Luna nhảy xuống đất mà không thêm dùng phép thuật bảo vệ, kết quả cô nàng đáp đất bằng đầu gối. May mắn đây không phải nhà cao tầng, chỉ là cái mái hiên cao khoảng ba bốn mét, vả lại Luna là quỷ nên chấn thương nhẹ chứ không nguy hiểm gì đến tính mạng.

“con nhỏ kia!” Kuro đứng trên mái hiên nhìn xuống ” làm cái gì vậy hả?”

“không thấy sao? Ta đi vào nhà!” Luna tự nhiên nổi giận vô cớ. Cô loạng choạng đứng dậy rồi lại ngã xuống.

“Ah!” Luna khẽ la, lại loạng choạng đứng dậy rồi lết vào nhà.

Kuro thì đứng trên mái hiên nhăn mặt. Chỉ giỏi hành hạ bản thân, vẫn ngang bướng như lúc trước. Lắc đầu ngao ngán, anh đành theo nhỏ vào nhà coi nhỏ có sao không.

Mở cửa ra thấy nhà tối thui, còn nhỏ thì ngồi trên thềm nhà hai tay ôm đầu gối, mặt thì cúi xuống.

“êh! Nhỏ lùn!” Kuro ngồi xuống trước mặt nhỏ ” sao không vào trong?”

“ ... ”

“nè!”

“ ... ” im lặng

Kuro cúi thấp người nhìn mặt nhỏ “Luna!”

Nhỏ đang cố gắng kìm nén để không khóc. Kuro vuốt tóc nhỏ.

” có sao không?” Kuro nhỏ nhẹ hỏi

“...chưa...chết!”

“vào nhà!” Kuro định giơ tay kéo nhỏ dậy thì bị nhỏ hất tay ra

“đi mà quan tâm những đứa kia ấy, những đứa đó đẹp hơn ta!” Nhỏ hét, nhỏ nhện hết nổi rồi nên nhỏ đã khóc. Nhỏ nhắc lại quá khứ.

“nè! Quá khứ rồi! đừng có bối mớ lên!” Kuro nổi nóng

“ta thích! Vì bây giờ ta mất hết người thân rồi, ta cũng không cần sự thương hại.” mắt nhỏ ngân ngấn nước.

Nhỏ gượng đau đứng dậy, vừa bước lên bậc cầu thang nhỏ lại ngã xuống, nhỏ nằm đó. Khóc, nhưng không hề nghe tiếng, chỉ có những giọt nước mắt rơi.

Kuro ẵm nhỏ dậy, đỡ nhỏ ngồi trên ghế sofa. Anh mở đèn rồi đi tìm dụng cụ y tế.

Sau một hồi bối mớ nhà cửa nhỏ, cuối cùng Kuro cũng tìm được cái hộp y tế.

” đưa chân đây!”

Ngồi im không nhúc nhích.

Kuro ngồi xuống cạnh Luna, kéo chân cô gác lên đùi mình. Luna định giật chân lại thì bị Kuro kéo lại, vì dùng lực quá mạnh nên làm cơn đau ở chân Luna tăng lên. Cô nàng trừng mắt nhìn Kuro.

“ngồi yên thì đâu có bị như vậy.” Kuro nói

Băng bó vết thương cho Luna xong Kuro định bỏ đi thì bị cô nàng kéo lại đưa cho một mảnh giấy, đưa xong Luna gượng gượng đứng dậy lết thân xác của mình lên phòng.

Kuro mở tờ giấy ra xem

“Tên đàn! ý ta là cho người ở ké. Cái nhà này khá rộng ở một mình thì... nói thật ở một mình thì ta hơi chán. Đi ngủ đây!”

Kuro nhếch miệng cười rồi vứt tờ giấy. Đi vào trong thì thấy cô nhóc mới lết được vài ba bậc cầu thang rồi ngồi bệt đó luôn.

“người ngủ ở đây à?” Kuro trêu chọc

“hừ!” Luna quay mặt chỗ khác

Kuro không nói gì, ẳm Luna lên “phòng nào?”

“Lầu 1 phòng bên trái cầu thang”

Kuro đưa Luna lên phòng ngủ theo chỉ dẫn của cô, đặt cô lên giường ngủ rồi đi ra

“Phòng ké bên!” Luna nói khi Kuro vừa bước đến cửa. Có lẽ cô nàng không để ý rằng Kuro đang cười.

5. Chap 4: Tiểu Thư Búp Bê Nóng Tính

Sáng

“tên đàn! dậy mau!” Luna ném cái gối vào mặt Kuro

Kuro vẫn nằm im

“xì! Cái tên này!” Luna ném hết cả mớ gối lên người Kuro rồi lấy mềm trùn kín mít người hắn

“cho người chết ngộp luôn” Luna chống tay lên tường từ từ đi ra

Cạch!

Luna vừa đóng cửa phòng Kuro lại thì cũng là lúc Kuro tung hết mớ gối trên người ra, anh ngồi dậy lầm bầm trong miệng:

“chết vì nóng đúng hơn.”

Cạch!

Cửa phòng Kuro mở ra lần nữa, Luna đang ôm một mớ đồng phục học sinh trên tay. Kuro xanh mặt nhìn cô nàng.

“có lấy không thì bảo?!” Luna gằn giọng

Kuro vội chạy tới ôm hết mớ quần áo vào người, vì anh biết nếu anh không lấy thì thể nào mớ quần áo này cũng có chuyện. Thấy Luna định đi ra Kuro kêu:

“Ê ê! Nhỏ kia!”

“gì?” Luna nhú mày

“đợi ta 20 phút!” nói xong Kuro chạy thẳng vào phòng tắm

Đúng 20 phút sau, Kuro trở ra, trên người mặc bộ đồng phục học sinh chỉnh tề.

Anh đi lại chỗ Luna đang ngồi bệt dưới dưới đất, ẳm cô nàng lên rồi đi xuống lầu.

Giúp Luna thay băng vết thương xong Kuro định đi học luôn thì bị cô nàng kêu lại

“tên đàn! đi vào nhà ăn sáng!”

Kuro quay đầu lại nhìn...

“Ồ!”

Ăn sáng xong cả 2 đi đến trường.

Vì chân Luna đi không được nên Kuro bế Luna lên phòng học. Vừa vào đến lớp thì cả 2 ngay lập tức bị chú ý. Kuro thả Luna ngồi xuống ghế xong rồi đi về chỗ của mình. Hina lập tức lao đến chỗ Kuro.

” Kuro! Sao hôm qua bạn không đến?”

“xin lỗi! một kẻ không có năng lực như tôi thì không cần phải đến!”

“...” Hina im lặng

Ayato thấy vậy nên lôi Hina về chỗ ngồi. Amy và Yenny ngồi quan sát Luna, hồi sau Amy đứng dậy đi đến chỗ Luna.

“chân bạn bị thương à?” Amy cười

“ừ!” Luna gật đầu

“có nặng lắm không?”

“không!”

“Luna nhập hội với bọn này được không?” Amy cười, cô quay sang Kuro “cả Kuro nữa, được không?”

“cậu muốn tớ làm gì?” Luna hỏi Amy

“à! Thì chắc cậu cũng biết lớp này có nhiệm vụ đặc biệt mà! Vậy nên bây giờ nếu có thêm người thì nhiệm vụ sẽ dễ dàng hơn” Amy giải thích

“sao có Kuro nữa? cậu ta chưa tham gia à?” Luna tỏ vẻ ngây thơ

“chưa! Vì Kuro từ chối” Amy lắc đầu cười ngượng

“ý cậu nghĩ là nếu có tớ thì chắc chắn sẽ có Kuro?” Luna hơi nghiêng đầu ” vậy có nghĩa là các cậu chỉ cần Kuro tham gia chứ thật sự không cần tớ?”

“ơ! Không phải! tớ không có ý đó” Amy bị Luna làm cho trở nên lúng túng.

“xin lỗi! dù là ý gì thì tớ cũng không tham gia cái nhiệm vụ gì đó của cậu đâu.”

Amy nhìn qua Kuro đợi chờ câu trả lời...

“tôi đã nói từ đầu là không bao giờ, dù có cô ta hay không thì tôi cũng không làm” Kuro nói xong thì lấy head phone đeo lên rồi úp mặt xuống bàn ngủ.

Ra chơi

Như thường lệ lớp 11A7 xuống căn ten, riêng chỉ có 2 người là không xuống.

Im lặng

Kuro thì ngủ còn Luna thì đọc sách... sau một hồi lâu...

“Kuro!”

“Kuro!”

“Kuro!” lần này Luna ném luôn cuốn sách vào đầu Kuro

“cái gì?” Kuro cau gắt đứng dậy.

Nhìn thái độ của Kuro, Luna tự đứng dậy rồi tự lết đi từ từ

“ê! Kêu rồi hông nói!”

“tự đi cho nhanh!”

Kuro nhanh chóng đi lại bế Luna lên “muốn đi đâu?”

“mua dùm chai nước!”

“haizzz... rồi rồi” Kuro đặt Luna lại chỗ ngồi rồi đi ra khỏi lớp.

Kuro vừa đi một lúc thì Hina bước vào

“Luna tớ có chuyện cần nói”

“ừ” Luna chẳng thèm nhìn Hina

“tớ cần cậu biết...” Hina ấp úng

“sao?” Luna lạnh tanh

“Kuro là của tớ, mong cậu từ nay về sau đừng lại gần cậu ấy”

“tự nói với cậu ta” Luna lật sách, bình thản nói mà chẳng thèm nhìn Hina

Rầm!

Hina đập tay lên bàn “Luna! Nếu từ mai tớ thấy cậu còn ở gần Kuro nữa thì đừng trách tớ.”

“vớ vẩn!” Luna đóng sách lại, ngược nhìn Hina “cậu là gì mà lại ra lệnh cho tôi?”

“hừ! cậu nên biết cậu chỉ là một con người bình thường!” Hina trở nên hống hách khác với tính cách dịu dàng thường ngày

“thì sao?” Luna cười nhếch mép

“tránh xa Kuro hoặc cậu sẽ sống không yên” nói xong Hina bỏ ra khỏi lớp

Kuro đi vào từ cửa sau lớp. Đặt chai nước lên bàn của Luna rồi trở về chỗ ngồi.

Luna mở chai nước đưa lên miệng uống một ngụm

“Búp bê tiểu thư đó sao?” Luna cười đều

“cô ta làm ta ghê tởm” Kuro nói về mặt chán chường

“why?”

“bên ngoài thì giả hiền lành ngây thơ bên trong thì còn hơn quỷ cấp E”

“ha hơ hơ hơ!” Luna bật cười “lần đầu tiên ta nghe người nhận xét một đứa con gái như vậy”

“hừm!” Kuro liếc Luna rồi úp mặt xuống bàn

Ra về

Hina nhanh chóng đi đến chỗ Kuro

“Kuro rảnh không?”

“Không!” Kuro lạnh lùng

“ơ... cậu có thể bỏ chút thời gian đi chơi với tớ không?”

“không!” Kuro đứng dậy đến đỡ Luna, mà chẳng thèm ngó ngang gì đến Hina

Hina tức giận “Luna!”

“gì?!” Luna quay lại

“cậu nên nhớ những gì tôi nói!” Hina bỏ ra khỏi lớp

Về đến nhà Luna trốn luôn trong phòng. Khoảng 6h tối Kuro qua phòng nhỏ để kiêu nấu cơm mà không thấy trả lời, Kuro dùng phép xuyên tường đi vào phòng nhỏ. Kuro không thấy Luna đâu chỉ thấy cổng phép thuật đang mở

Nhỏ về cung điện?! Nhỏ về đó làm gì?

Cuối cùng Kuro quyết định đi vào cổng phép thuật...

6. Chap 5: Người Không Có Tư Cách!

Cánh cổng dẫn đến cửa sau lâu đài. Lâu đài này chính là nơi của chúa tể Lucifer, vì Luna là con nuôi của Lucifer nên Luna được phong làm công chúa và được đi lại tự do trong lâu đài.

“nhưng sao nhỏ lại vào từ cửa sau?” Kuro đi dọc trên hành lang vừa đi vừa ngẫm nghĩ.

Khi Kuro đi ngang qua phòng của chị quản cung thì nghe giọng nói của chị ấy.

“cái con bé này, em bây giờ là công chúa chứ có phải con người bình thường đâu mà chơi đại thế? Tên đó muốn đi lang thang thì kệ hần, sao phải làm vậy?”

Luna thì đang nằm dang tay dang chân trên giường của chị quản cung, thở dài

“Sophie! Nếu em biết tại sao em làm vậy thì em bây giờ lành lặn rồi chứ không có bị tổn thương phần xương đầu gối đâu.”

“Sao không tìm Shuu giúp?” Sophie khoanh tay nhìn Luna

“cho anh ấy nói lại với cha nuôi chắc?” Luna ngồi dậy

“Hừm! lần này thôi đó công chúa!” Sophie quay lưng đi ra cửa thở dài

“cám ơn chị!”

Sophie đi ra thì thấy Kuro đang đứng ở ngoài

“vào trong coi chừng công chúa!” Sophie nhíu mày nhìn Kuro

Cũng phải thôi từ lúc biết chuyện giữa Luna và Kuro thì Sophie đã không có thiện cảm với Kuro, vả lại chị cũng ghét cái thể loại giống như cái tên Kuro này. Vậy mà chả hiểu sao Luna cứ giúp hần không điều kiện. Bó tay!

Sophie đi lấy hộp thuốc rồi quay trở lại. Luna đang ngồi đọc sách chờ Sophie còn Kuro chỉ đứng dựa tường và...chả làm gì cả.

“Luna thẳng chân ra!”

“vâng!”

Sophie giúp Luna đắp thuốc lên chân, rồi dùng thuật chữa trị để giúp chân Luna hồi phục trong thời gian ngắn. Xong, sau đó Sophie giúp Luna bó thuốc vào chân.

“tạm thời chỉ đi lại nhẹ nhàng, không được chạy hay hoạt động mạnh. Và nghỉ ở nhà vài ngày đi đừng có đi lung tung bắt quỳ”

“chị biết em không nghe lời mà nhắc làm chi.” Luna bước xuống giường

“chị sẽ nói với Chúa tể!” Sophie khoanh tay nở nụ cười uy hiếp

Luna liếc nhìn Kuro rồi quay lại nhìn Sophie ” chị nói đi, em không xin tội giùm hần lần hai đâu.” Luna đi ra khỏi phòng Sophie

“haizzz...hừ vậy mà cũng không sợ, con bé này còn hơn gan trời!” Sophie ôm đầu thở dài, chợt nhớ ra gì đó chị trở lại nét mặt nghiêm túc nhìn kẻ còn lại trong phòng mình “biến khỏi căn phòng của ta!”

“tôi cần hỏi chị một số việc!”

“việc gì?”

“Luna xin tội cho tôi?”

“hừ! sao không tự hỏi con bé.”

“nếu được tôi không cần hỏi chị.”

“lúc này chắc nên nói rồi” Sophie thu dọn hộp thuốc, vừa dọn vừa nói “ngoài xin tội cho người năm đó, con bé còn cứu một người khác, ta nghĩ chắc người biết” Sophie đột nhiên dừng lại.

” người trước đây từng là bạn con bé, ít ra phải biết con bé luôn đề cao tình bạn. Người như vậy là quá ít ỏi”

“cô ta cũng ít ỏi mà?!” Kuro cười đều

Chát!

Sophie tán Kuro 1 bạt tay

“Người không hiểu con bé và cũng không có tư cách để nhận xét con bé” Sophie nổi giận “và giờ thì biến ra khỏi phòng ta trước khi người tan xác”

“hừ!” Kuro bỏ đi

Bước ra ngoài Kuro đã thấy Luna đứng đợi sẵn. Kuro biết chắc rằng Luna đã nghe hết những gì mình nói.

Kuro chỉ cảm thấy sự lạnh lẽo bao quanh lúc này, ngoài ra Kuro không biết biểu hiện hay cảm xúc của nhỏ ra sao vì mũ áo choàng đã che gần hết khuôn mặt của nhỏ.

“theo ta!” Luna kéo áo Kuro và lôi anh đi

Đi hết hành lang phụ Luna kéo Kuro rẽ qua lối đi chính. Sau đó lại đi qua khu vực dành cho các ngự y, Luna kéo Kuro vào căn phòng đặc biệt.

“anh Shuu!” Luna mở cửa

“công chúa!” giọng của một chàng trai, nghe có vẻ lớn tuổi hơn Luna và Kuro

“không cần phải dùng kính ngữ đâu” Luna kéo mũ áo xuống.

“được rồi!” người được gọi là Shuu cười

“người đó sao rồi?”

“Đã tỉnh dậy rồi, nhưng mà...” Shuu ngập ngừng

“có vấn đề sao?” Luna nhú mày

“em vào coi đi!”

“vâng!” Luna kéo Kuro đi vào căn phòng phía trong

Căn phòng chỉ mỗi một màu trắng, giữa căn phòng là một giường bệnh và một người con trai nằm đó, xung quanh là những thiết bị dùng để kiểm tra.

“Gin!” Luna bỏ tay ra khỏi áo Kuro đi lại chỗ giường bệnh

“Gin nhớ tớ không?” Luna ngồi xuống ghế cạnh giường

Người nằm trên giường chỉ mở mắt nhìn cô, một hồi sau mới trả lời

“Luna!”

“ừ!” Luna khẽ cười

Kuro đứng cạnh Luna, mọi việc bây giờ bỗng trở nên rắc rối đối với anh.

Còn Gin thấy Kuro đứng cạnh Luna thì cười, một nụ cười khó khăn.

“K...Kuro!”

“mày không sao?” Kuro hỏi thăm nhưng giọng lại lạnh tanh

“đương nhiên không sao, để còn giành Luna với mày” Gin cười ngược ngạo

“thôi đi!” Luna trở lại với vẻ ngoài lạnh lẽo

“cậu đi được chưa?”

“chưa!”

“ngồi?”

“có thể được!”

“Kuro! Phụ ta!” Luna đỡ Gin ngồi dậy

“có thể kể ta nghe chuyện gì không?” Kuro hỏi

Luna im lặng...

“tớ cũng tò mò chuyện gì đã xảy ra?” Gin nhìn Luna

Luna kéo mũ áo lên, đứng dậy ” chuyện gì thì Gin hồi phục hẳn đi tớ sẽ nói cho hai người biết.”

Luna bỏ ra ngoài.

Sau khi Luna ra ngoài còn lại Gin với Kuro.

“mày với nhỏ sao rồi?” Gin hỏi Kuro

” không sao... chỉ là bây giờ không còn là con người nữa”

“tao cũng vậy sao?”

“có lẽ...”

“bỏ cái mớ dây nhợ ra dùm tao cho tao xuống.” Gin nhìn mớ dây nhợ trên người

“tao không muốn bị đánh chết!”

Luna lại đi vào, vẻ mặt hằm hằm nhìn 2 thằng con trai. Còn 2 tên này không biết cô nàng bị gì.

“Gin chết tiệt!” Luna giật hết mớ dây trên người Gin ra

“dám nói xạo với chị à?” Luna đánh lên đầu Gin

“Ah!” Gin ôm đầu kêu lên một tiếng.

Luna lại quay qua liếc Kuro.

“gì?” mặt Kuro nghếch ra ” ta có làm gì?”

“hừm!” Luna lại đi ra

“chắc nhỏ biết tao tỉnh được một tuần rồi, tại tao nằm lì không xuống.” Gin xoa đầu

Kuro nhìn Gin rồi đánh lên đầu Gin một cái ” mày! Hèn gì!” rồi Kuro cũng bỏ ra ngoài.

Luna đang dặn dò Shuu cái gì đó, Kuro lẳng lặng bỏ ra ngoài... Một hồi sau Luna đi ra.

“về thôi!”

“ừ!”

7. Chap 6: Hina Và Những Thắc Mắc

Một tuần nay Hina lúc nào cũng bám theo Kuro, Luna thì tỏ ra như không có gì trong khi Kuro thì rất khó chịu.

“Kuro nè! Ăn trưa với tớ nhé!” Hina tươi cười nắm cánh tay Kuro

“bỏ ra!” Kuro trầm giọng, thái độ có vẻ cộc cằn

“Ơ...”

Kuro bỏ về lớp

“Hina, cậu làm hơi quá rồi.”Mari vỗ vai Hina

“tại sao chứ?” Hina nổi nóng

“cậu chờ Ayato cho ai?” Yenny nạt Hina

“tớ không ưa cậu ta!” Hina chạy đi

“các cậu mặc kệ cô ấy đi.” Ayato làm như không quan tâm nhưng ai cũng biết cậu ta đang buồn

“sao dạo này không thấy Hell Angel và Darknight nhỉ?” Amy tò mò nhìn Ken

“mà họ là gì nhỉ? Có vẻ không phải thiên thần.” Sora nằm dài ra cái bàn

” có thể là pháp sư hoặc gì đó giống vậy.” Jun xoa cằm

” tôi không nghĩ vậy đâu.” Ken làm vẻ mặt nghiêm trọng

“Ken nói đúng! Vì pháp sư không tồn tại được nữa, hiện giờ chỉ có thiên thần và ác quỷ đang thống trị thế giới phép thuật thôi.” Yenny như đang lo lắng việc gì đó

“sao không đợi thử đến tối nay?” Kanto nhếch miệng cười

Tan học...

Cứ về đến nhà là Luna lại trốn trong phòng, Kuro đành phải tự thân nấu cơm ăn... nhưng mà...

Xoảng!

Kuro lại trượt tay làm vỡ một cái chén. Đây là lần thứ n trong tuần Kuro làm vỡ đồ.

“haizzz...!” Kuro thở dài, anh dọn mớ lộn xộn trên sàn nhà rồi đi lên phòng Luna

“Luna!”

“Luna!”

“what?” Luna trong phòng nói vọng ra

“nấu cơm!”

“tự xử!”

“...” im lặng

“...”im lặng

Luna mở cửa phòng ” bể bao nhiêu cái rồi?”

“không nhớ!” Kuro nhăn mặt ” một tuần rồi ngươi không ăn tối lần ăn trưa.”

” có sao!” Luna thản nhiên

“ăn sáng thì ngươi bỏ ăn 3 ngày nay rồi và giờ còn nhịn luôn cả bữa tối”

“không ăn cũng có sao?!”

“người không ăn nhưng ta muốn ăn.”

Bỗng... ọt...ọt... bụng Luna kêu vì đói

“quỷ cũng cần phải ăn.” Kuro cười gian

Luna chịu thua, cô nàng đành phải đi xuống nhà nấu cơm.

30p sau

Cạch!

Luna đặt 2 đĩa cơm xuống bàn

“cơm chiên trứng đó!”

“sao có gì đồ đồ ở trên?” Kuro nhìn chăm chăm đĩa cơm

“hừm! không ăn đũa đây!” Luna giật đĩa cơm của Kuro

“ê ê! Ta ăn!” Kuro kéo đĩa cơm ngược lại

Xong bữa cơm tối cả 2 nghỉ ngơi chuẩn bị ‘săn mồi’.

Nhà của Ken

“Hell Angel! Ai vậy Amy?” Hina ôm gối bật dậy

“là một cô gái săn quỷ” Amy đang đọc cái gì đó

“vậy đâu liên quan gì đến chúng ta?” Hina ngây thơ

“có đó!” Yenny đang đọc thần chú thì dừng lại

” Hina à! Làm ơn suy nghĩ chút đi!” Mari nhắc nhở ” cả bọn chúng tớ không cách nào hạ đàn quỷ vậy mà chỉ trong năm phút cô ta đã dẹp sạch chỉ bằng một luồng phép.”

“ghê vậy?” Hina kinh ngạc

“có thể cô ấy là pháp sư?” Sora

“không thể, pháp sư đã không tồn tại từ lâu rồi!” Yenny nói

“lỡ có thể thì sao?” Hina hỏi

“muốn biết thì xem tối nay cô ta có đến không?” Amy nhìn cả bọn

“vậy mấy người quen cái người có biệt danh là Darknight à?” Ken chen vào

“là ai vậy Ken?” Hina lại hỏi

“là người đi chung với Hell Angel.” Levi trả lời

“Kỵ sĩ sao?” Ayato nhú mày

“có thể lắm!” Jun cười, một nụ cười chứa đầy sự thú vị

“đi sẵn thôi!” Kanto nói

Khi Kanto vừa nói xong đèn phòng vụt tắt và một luồng sáng xuất hiện như lần trước...

8. Chap 7: Bị Truy Đuổi Và Trúng Độc

Luna đang đứng trên sân thượng của một tòa nhà trong thành phố quan sát xung quanh. Đã hơn một tuần nay vậy mà vẫn không thấy vết tích hay sự xuất hiện của một con quỷ nào, điều này làm cho Luna khá lo lắng.

Trong khi đó Kuro chỉ im lặng... và...

Xoẹt

Một cái gì đó sáng lên trong khu nhà bỏ hoang trong thành phố, Luna nhanh chóng phóng đi nhưng Kuro vẫn đứng đó, anh đang nghĩ gì đó...

Luna đáp xuống một ngôi nhà gần đó và quan sát khu nhà bỏ hoang. Quỷ khí bao phủ cả khu nhà nhưng mọi thứ xung quanh thì lại yên tĩnh đến kỳ lạ, có gì đó không ổn... Luna đứng một hồi lâu thì thấy bọn thiên thần đến. Bọn họ vừa xuất hiện thì những tiếng kêu the thé vang lên, dù không sợ nhưng mấy tiếng kêu ghê tởm đó làm Luna sồn da gà.

Luna quan sát bọn họ, hôm nay tất cả thiên thần đều có mặt đông đủ. Trong số đó cô chú ý nhất là Ayato người được mệnh danh là kỵ sĩ tóc đỏ, vì anh ta có năng lực khác với mọi người.

“Tóc đỏ...tóc đỏ...” Luna lẩm nhẩm, bỗng nhiên cô giật mình rồi nhìn chăm chăm vào Ayato “hắn là thiên thần sa ngã!”

“nhưng nếu vậy phải ở địa ngục của cha nuôi chứ?” Luna suy nghĩ mông lung.

“Luna! Luna!” Kuro gọi cô

“hử!? Gì?” Luna giật mình

“họ phát hiện ra cô rồi!”

Luna nhìn về phía khu nhà, vì mãi lo suy nghĩ nên cô không chú ý là đám quỷ kia đã bị hạ và bọn thiên thần kia thì đã thấy cô. Luna quay lưng nhanh chóng bỏ đi, Kuro nhìn cả bọn rồi cũng đi theo Luna.

Còn cả bọn của Ken...

“có nên đi theo không?” Amy hỏi

Chưa ai kịp trả lời Yenny đã bay theo 2 người kia.

“Yen!” Levi gọi Yenny rồi cũng bay theo cô

“lỡ rồi thì đi theo đi!” Kanto nói, rồi cả bọn bay theo

“chết tiệt!” Luna chửi thề ” đám nhiều chuyện!”

“Ê!” Kuro đang phóng theo kế bên Luna

“gì?” Luna lạnh lùng nhưng thật ra cô đang bực

“đi trước đi!” Kuro dừng lại

Luna cũng dừng lại “nè!”

“nhanh đi!” Kuro bình thản

“mơ ngủ tiếp đi!” Luna dùng dây xích kéo Kuro đi

Từ xa...

“họ đang đánh nhau à?” Hina hỏi

“có lẽ...” Amy

Còn Luna sau khi kéo Kuro vào một con hẻm thì...

Chát!

Luna tấn Kuro một cái, đây là lần đầu tiên Luna đánh một ai đó.

Kuro chỉ im lặng

“hừm! chắc muốn ở lại để nhập hội nhỉ?” Luna nhếch miệng cười, nụ cười pha lẫn sự bức tức và có gì đó khó diễn tả tâm trạng của cô.

“ngươi thì biết gì?” Kuro cũng cúi vì bị đánh

“ừ! ừ! Ta không biết đó!” Luna quát

“đừng có lúc nào cũng nghĩ ta như vậy! chẳng lẽ ngươi không biết tính cách của ta sao,Luna?” Kuro cũng quát lớn, giọng đầy bức tức.

“...” Luna tự giơ tay đánh mình một cái “sorry!”

Bỗng... một tiếng kêu the thé vang lên đâu đó, cả 2 trở lại trạng thái bình tĩnh quan sát xung quanh.

“bị nhốt rồi!” Luna nói khẽ

Từ lúc kéo Kuro vào con hẻm cô đã biết có vấn đề nhưng mà vì đang nổi nóng nên cô mặc kệ và đám quỷ cấp thấp đã có cơ hội giăng kết giới nhốt cả hai lại.

“Shield!” Luna đọc lệnh chú, lập tức một lớp bảo vệ được bao bọc quanh hai người

Lúc này bọn quỷ cấp thấp đã xuất hiện, chỉ có khoảng vài chục con nhưng trong tình huống này thì dù có mạnh cũng khó mà đánh.

“ô! Hôm nay có khách quý!” Một dáng người bước ra từ giữa đám quỷ.

Hắn cũng như đám quỷ cấp thấp kia nhưng có hình dạng đàng hoàng hơn một chút, có ý trí riêng và đặc biệt hắn có năng lượng nhiều hơn đám quỷ kia.

“công chúa đến thăm chúng tôi à?” con quỷ đó làm điệu bộ cung kính.

“kinh tởm!” giọng nói nhỏ nhẹ của Luna phát ra làm tên quỷ có phần nổi điên

“công chúa à! Cô đang ở địa của chúng tôi mà sao hổng hách thế hả?” tên quỷ hẳn giọng

“hừm!” Luna bước ra khỏi lồng bảo vệ ” để ta cho ngươi biết!”

Tức thì cô giơ kiếm lên xông vào đám quỷ. Còn Kuro, anh không thể ra khỏi cái lồng bảo vệ của Luna vì người tạo là Luna nên chỉ có Luna giải phép thì anh mới thoát ra được nhưng mà hình như nàng ta cố ý làm vậy với anh.

“shit!” Kuro chửi thề ” ngươi cố ý!”

“phải ta cố ý!” Luna đang ‘điên cuồng’ chém giết bọn quỷ.

“ngươi...!” Kuro cứng họng

Sau khi giết hết đàn quỷ, chỉ còn lại tên cầm đầu, hắn nở nụ cười nham hiểm.

“không ngờ công chúa lại là một cô gái hiếu chiến, vậy mà lúc đầu ta cứ nghĩ công chúa chỉ là một đứa yếu ớt”

Luna im lặng quan sát con quỷ rồi từ từ bình thần đi lại gần nó mà không chút đề phòng, tuy nhiên trên tay cô vẫn cầm thanh kiếm. Còn con quỷ đó, hắn cũng cầm sẵn trên tay một thanh đao.

Luna đi đến sát tên quỷ và... cô vung kiếm lên chém ngang cổ con quỷ. Con quỷ bị tấn công bất ngờ không đề phòng được nên bị Luna thấu tóm, nhưng khi ngã xuống nó đã dùng sức lực cuối cùng đưa tay cào vào chân Luna một đường. Luna nhíu mày nhanh chóng chặt đứt đầu con quỷ và nó tan ra thành cát.

Cái lồng nhốt Kuro cũng được mở ra. Luna lẳng lặng nhanh chóng phóng về nhà vì vết thương ở chân đang gây rắc rối cho cô.

Còn về bọn thiên thần thì không tìm thấy Luna do Luna dùng thuật ẩn mình trốn về. Vậy nên cả bọn bỏ về trong thất vọng.

Vừa về đến nhà... Luna ngã lặn ra đất nằm bất tỉnh...

“Ê! Nhỏ cứng đầu!” Kuro lay người Luna nhưng nhỏ không phản ứng.

“Luna! Luna!” Kuro có chút lo lắng “ngất rồi” Kuro nhìn vết cào ở chân Luna.

Máu đã khô lại nhưng không phải màu đỏ mà là màu đen, nhỏ trúng độc rồi. Kuro nhanh chóng đưa Luna về lâu đài.

9. Chap 8: Núi Tuyết

“Sophie! Shuu!” vừa mới chạy đến cổng cung điện Kuro đã hét lên âm ỉ.

“gì vậy?” Sophie đang phân công việc làm cho hầu nữ thì dừng lại chạy ra xem có chuyện gì.

“Luna trúng độc!” Kuro vừa công Luna vừa thở đã vậy còn phải trả lời câu hỏi của Sophie

“mau đưa con bé đến chỗ Shuu mau lên!” Sophie nhanh chóng dẫn đường cho Kuro.

Phòng làm việc của Shuu

“cô bé trúng loại độc đặc biệt.” Shuu quan sát tình trạng của Luna rồi kết luận

“có thuốc giải không?” Kuro thuận miệng hỏi

Shuu nhìn Kuro một cách kỳ lạ “không phải không có, chỉ là không có ở đây.”

“nó có ở đâu?” Kuro lại hỏi

“cậu hỏi làm gì?” Sophie hỏi ngược lại Kuro

“giải độc cho cô ta.”

“hôm nay cậu lạ nhỉ?” Shuu bình phẩm

“hừ!” Kuro quay mặt đi chỗ khác

“biết lỗi rồi à?” Sophie cười nhưng đây là nụ cười khinh thường Kuro

“bây giờ các người đứng đây tranh cãi hay tìm cách giải độc cho con gái ta?” chúa tể Lucifer bước vào

“chúa tể!” Sophie và Shuu đồng thanh

“thằng nhóc kia!” Lucifer hướng về phía Kuro

“ông kêu tôi?” Kuro giở giọng hống hách

“ở đây có mấy thằng nhóc?” Lucifer đá xoáy Kuro

“ồn quá!” Luna mở mắt

“con gái ta! Con có sao không?” Lucifer mừng rỡ

“cha nuôi con không sao!” Luna nhìn Shuu và Sophie “hai người làm ơn đừng có soi mói người khác.”

“chị nói đâu có sai.” Sophie cãi bướng.

“Sophie!” Lucifer quát

“dạ!”

“bỏ đi!” Luna khó nhọc ngồi dậy “cha! Con cần đến núi tuyết của mẹ.”

Lucifer bỗng nhiên trầm ngâm...

“con sẽ không sao đâu!” Luna bình thản

“ta biết!”

“được rồi! vậy con đi đây!” Luna xuống giường

“khoan!”

“thưa cha?” Luna quay lại.

“để thằng nhóc này đưa con đi” Lucifer liếc mắt về phía Kuro

Luna nhìn Kuro rồi cười nhẹ “không cần đâu!” Luna đi ra cửa

Kuro đi theo và ầm Luna lên theo kiểu công chúa.

“thả ta ra!” Luna vẫy vẫy chân liên tục

“có nằm im không thì bảo?”

“...”Luna nín thin

Đưa Luna lên núi tuyết Kuro chẳng thấy ai cả, xung quanh chỉ toàn tuyết trắng và gió lạnh. Kuro mệt mỏi tìm chỗ đặt Luna xuống vì Luna lúc này đã ngủ.

Đang ngó nghiêng xung quanh thì giọng một người phụ nữ vang lên

“thằng nhóc kia!”

“ai đó?” Kuro nhìn xung quanh

“là ta!” một người phụ nữ ở độ tuổi trung niên đang chậm rãi đi đến. Tuy nhìn ở độ tuổi trung niên nhưng bà ta lại có sắc đẹp như tiên. Bà ta khoác một cái áo choàng lông trắng muốt. Mái tóc của bà ta cũng trắng, một màu trắng tuyết.

“bà là ai?” Kuro hỏi

“người hỏi thừa rồi.”

“vậy bà có quen cô ta không?” Kuro hỏi, tay chỉ về phía chỗ Luna đang ngồi ngủ

“thằng nhóc kia! Người dám đụng vào con gái ta à?!” vừa thấy Luna bà ta lập tức nổi giận

“đừng nổi giận vô cớ, cô ta đi săn quỷ thì bị trúng độc, Lucifer nhờ ta hộ tống cô ta lên đây.”

“hừ!” bà ta hừ lạnh rồi tiến đến ầm Luna lên

“bà đưa cô ta đi đâu?” Kuro chặn đường

“này nhóc! Người nên biết ta là thần tuyết nơi này và con bé này là con nuôi của ta. Vì vậy ta đưa con bé đi đâu là quyền của ta.”

“bà...” Kuro ngó người

Trong khi đó tại lâu đài

“hừm!” Chúa tể Lucifer dường như đang suy tư gì đó

“chúa tể ngài có chuyện không vui sao?” Sophie đang dâng trà cho Lucifer

“cô nghĩ con bé Luna nó như thế nào?”

“công chúa là một cô gái đặc biệt” Sophie cung kính

“có lẽ là vậy...haizzz”Lucifer thở dài, giọng khàn khàn “ta cũng đã già quá rồi! dù con bé là con nuôi hay con ruột thì ta vẫn hy vọng vào nó.”

“chúa tể ngài quá lo lắng rồi!” Sophie cúi chào cung kính rồi đi ra ngoài.

10. Chap 9: Isris-nữ Thần Tuyết

Tại vùng đất của quỷ giới có một ngọn núi tuyết nằm ở phía Bắc, loài quỷ sinh sống dưới ngọn núi chưa bao giờ dám leo lên ngọn núi này. Vì có một lời đồn rằng bất cứ ai dám cả gan leo lên núi tuyết thì sẽ bị thần tuyết trừng phạt về tội dám xâm phạm vào lãnh thổ của bà ta. Nhưng thực tế cũng chẳng ai ngu ngốc mà leo lên ngọn núi lạnh lẽo kia để chết cóng cả, vì trên đó ngoài màu trắng của tuyết và cái lạnh thấu xương thì chẳng còn gì cả.

Vào 2 năm trước có một cô quỷ nhỏ vì tò mò và có sở thích quái lạ đó là thích cái gì càng lạnh càng tốt, thế là cô nàng đó chơi liều leo lên núi tuyết lạnh lẽo kia. Vừa đến đỉnh thì cô mệt quá ngất đi, lúc tỉnh dậy thấy mình nằm trong một hang động nhỏ, ngoài ra còn có một người phụ nữ đang quay lưng về phía cô, bà ta đang bận rộn làm cái gì đó.

Cô gái tò mò nên tiến đến gần bà ta để xem thử, ai ngờ bà ta dùng phép thuật đóng băng cô. Nhưng vì sở hữu sức mạnh đặc biệt nên cô không bị ảnh hưởng gì cả.

Sau đó, ngày nào cô cũng cố lại gần người phụ nữ kia nhưng lần nào cũng bị bà ta dùng phép đóng băng nên cô lại thôi.

Còn về người phụ nữ kia, bà ta chính là thần tuyết trên ngọn núi này. Bà ta khá ngạc nhiên với cô gái nhỏ kia, cô nhóc không sợ bà ta mà ngược lại còn muốn đến gần bà ta. Quả thật bà ta cảm thấy cô nhóc đó khá đặc biệt.

Sau gần một tháng cố gắng cô nhóc cũng đã đến gần được người phụ nữ kia. Khi tiếp xúc với bà ta cô mới biết được thì ra người phụ nữ này sống cô độc hơn 2000 năm trên ngọn núi này. Bà ấy bị những con quỷ ngoài kia hắt hủi bảo rằng bà ta chỉ đem đến sự lạnh lẽo và chết chóc, từ đó bà ta chỉ còn cách sống cô độc trên núi tuyết này.

Sau khi nghe bà ta kể lại chuyện cuộc đời của bà ta cô nhóc đó chỉ cười và nói “vì chúng ta đều cô đơn mà! Cũng chính vì cô đơn nên chúng ta sẽ làm bạn với nhau.”

Bỗng nhiên bà cảm thấy ấm lòng, chưa ai xem bà là một người bạn, chưa ai dám đến gần bà và cũng chẳng ai có gan dám nói chuyện với bà. Vì tất cả bọn họ sợ bị nguyên rủa.

Vì thích tính cách của cô nhóc nên sau đó bà ta nhận cô làm con nuôi.

Cô gái trong câu chuyện trên chính là Luna, còn người phụ nữ được gọi là thần tuyết chính là mẹ nuôi của Luna. Bà ta là thần nhưng là vị thần bị đày xuống quỷ giới. Tên thật của bà ta là Isris. Thật ra dù hơn 2000 tuổi nhưng bà ta nhìn chỉ giống như một người phụ nữ ở độ tuổi trung niên bình thường. Sắc đẹp của bà ta cũng có thể khiến những cô gái ở độ tuổi thanh xuân ghen tị vì bà ta có mái tóc trắng bạch kim, mắt xanh biển và làn môi đỏ như táo chín. Đặc biệt hơn vì sống ở nơi lạnh lẽo nên bà ta sở hữu được một làn da trắng mà ai cũng muốn giống như vậy.

Sau khi nhận Luna làm con nuôi bà ta dạy Luna những loại phép thuật bí truyền của tinh linh tuyết. Đối với Luna việc học phép thuật cứ như ăn cơm, nó còn dễ hơn việc học hành của con người, chỉ cần học rồi ứng dụng luôn vào việc chiến đấu là xong.

Sau khi học xong được vài tháng bà ta bảo Luna trở về hoàng cung...cho đến hôm nay...

11. Chap 10 *không Tiêu Đề*

Luna tỉnh dậy, cô ngó nghiêng nhìn xung quanh, là hang động của mẹ nuôi đây mà. Ngó xuống chân mình, vết cào của con quỷ kia ‘tặng’ cho cô đã mất, điều này có nghĩa là Luna đã được giải độc. Chợt nhớ ra gì

đó Luna xuống giường, định chạy ra ngoài thì...

“Con định đi đâu?”- Isris từ ngoài đi vào.

“Mẹ!!!!” – Luna nhào tới ôm chầm lấy Isris

“ta cứ tưởng con quên mất bà mẹ này rồi?” – Isris thật ra trong lòng đang vui nhưng vẫn tỏ vẻ hờn dỗi

“quên đâu mà quên, con có quà nè!”- Luna móc đâu ra trong túi một sợi dây chuyền có mặt hoa hồng màu xanh, đưa ra trước mặt Isris. Cô nói:

“con tặng mẹ! này là quà xin lỗi.”

Isris chỉ mỉm cười ” con không sao là được, sau này đừng để bị trúng độc nữa. Nhớ chưa?”

“con nhớ rồi!”

“thằng nhóc đưa con đến đây là ai vậy?”

“hắn hả? kẻ xa lạ nhưng thực chất lại quen.”

Luna cười nhạt, cô bỗng dưng nhớ ra gì đó:

“tên đó đâu rồi mẹ?”

“có lẽ hắn chắc đang ngồi gần rừng cây.”

Luna vội chạy ra ngoài hang, cô quên mất Kuro không thể chịu lạnh, cơ thể của hắn vốn dĩ không thích nghi được với cái lạnh. Lúc chạy đi Luna không quên quay lại nói với Isris:

“con quay về liền!”

Về phần Kuro, sau khi cái bà thần tuyết gì đó đưa Luna đi thì anh định về lâu đài nhưng về mà không có Luna thế nào cũng bị tra tấn nên anh đành ngồi đợi dưới một gốc cây ngay lối ra vào khu rừng. Từng đợt gió lạnh thổi qua, Kuro ngồi co người lại chịu đựng, càng lúc càng thấy lạnh nhiều hơn. Cái lạnh cắt da cắt thịt trên này khiến cho Kuro cảm thấy khó chịu và mệt mỏi vì anh không thích lạnh.

“mệt quá!” Kuro đang từ từ nhắm mắt lại...và ngất đi.

Một hồi sau...

“Kuro! Kuro! Kuro!” – Luna đang hí hục chạy đến rừng cây.

Vừa đến bìa rừng đã thấy Kuro ngồi bất tỉnh dưới một gốc cây. Luna lay người Kuro:

“Kuro! Dậy đi! Kuro!”

“gì...vậy?”- Kuro hé mắt ra một chút... sau đó ngủ luôn

“cái tên này! Ê! Dậy coi!”

“...”-im lặng

“con còn để cậu ta ở đó nữa thì cậu ta chết vì lạnh.”- Isris từ phía xa bước đến

“mẹ!!” – Luna mừng rỡ

“để mẹ giúp con đưa cậu ta về.”

Isris cùng Luna đưa Kuro về hang động của bà.

12. Chap 11: Hỏa Lam. Vẫn Là Những Thắc Mắc Về Hell Angel Và Darknight

“Lạnh quá!” Kuro từ từ mở mắt “Đây là chỗ nào nữa đây?”- Anh nhìn xung quanh

“chỗ ở của mẹ nuôi của ta!”-Luna bưng một thao nước đến chỗ Kuro đang nằm

“Tỉnh rồi thì tự lau mặt!” – Luna chìa cái khăn đã thấm nước cho Kuro

Kuro nhận lấy rồi lau, được chút xíu Kuro dừng lại:

“chỗ này có nước nóng?”

“ừ!”- Luna đang lay hoay làm gì đó ở phía đối diện chỗ Kuro đang nằm.

Kuro ngơ ngác, cái thời tiết lạnh như vậy đốt lửa không biết có cháy không mà dù có cháy thì cũng chẳng đủ để sưởi ấm huống chi là nấu nước.

“Là thứ này!”-Luna giơ bàn tay ra, một ngọn lửa xanh đang cháy trên tay cô. Cô chỉ tay về phía đồng củi gần đó “Nhìn nè!”

Phụt!

Đồng củi bốc cháy bởi ngọn lửa xanh trên tay Luna. Kuro kinh ngạc nhìn ngọn lửa đang cháy, nhỏ có thể làm ra lửa trong cái thời tiết này?!

“đừng có ngăn người ra như vậy, người ta gọi đó là hỏa lam.”

Luna trở lại với công việc, cô đang sắp xếp lại mấy lọ thuốc trong tủ của Isris.

“ờ mà...người giải độc chưa?”- rồi mất rồi ngọn lửa màu xanh kia Kuro nhìn về chỗ Luna

“rồi mới đứng đây!”

Két! Cạch!

Khóa cửa tủ lại, Luna quay người tiến về chỗ Kuro đang nằm, trên tay cô là một lọ thuốc.

“uống đi!”- Luna đưa cho Kuro cái lọ trong suốt bên trong có cái chất lỏng màu xanh y chang như ngọn lửa kia.

“gì đây?” –Kuro hỏi

“có uống không thì bảo?” Luna khoanh tay, làm mặt nghiêm trọng.

Kuro nhắm mắt rồi cũng nhận lấy lọ thuốc kia đổ vào miệng. Uống hết lọ thuốc kia Kuro cảm thấy khoang miệng cùng cổ họng của mình nóng nóng cay cay. Anh nhắm mắt, nhỏ cho anh uống cái gì vậy?

Luna thấy Kuro uống xong thì lẳng lặng đi đến gần đồng lửa. Cô đưa tay ra nắm lấy một ngọn lửa nhỏ, tay còn lại cô nắm một nắm tuyết nhỏ. Cô đưa ngọn lửa đến gần nắm tuyết thì nắm tuyết tan chảy ra và có màu y như cái Kuro vừa mới uống.

“đó là cái ta mới uống?”- Kuro hỏi

Luna gật đầu “nhưng cái người uống có nồng độ mạnh hơn, nó giúp người giữ ấm nội tạng của người ấy!” – Luna liếc xéo Kuro rồi đi lấy một cái lọ khác.

“đáng lẽ ta nên dùng hỏa lam đốt người luôn cho lệ!”-Luna nói

“gì?”

“hừ!” Luna hừ nhẹ trong cổ họng – “Im lặng và ngủ dùm!”

Kuro nằm xuống quay mặt vào trong vách tường.

Trong khi đó..

“thật kỳ lạ!” Yenny ngồi trầm ngâm suy nghĩ cũng đã được một lúc.

“sao vậy?” Mari đưa cho Yenny một tách trà

“rõ ràng là cô ta đã chạy vào con hẻm đó nhưng tại sao lúc chúng ta đến thì lại không thấy ai?”

“cậu có nhìn nhầm không?” Amy cũng cầm một tách trà, cô ngồi xuống cạnh Yenny.

“Thuật nhân của tớ chưa bao giờ sai.”- Yenny khẳng định

“đây là lần thứ hai cô ta xuất hiện, có thể cô ta sẽ xuất hiện lần nữa”- Jun chen vào cuộc nói chuyện của các cô nàng

” điều bọn này quan tâm lại là Darknight” Levi đang nằm trên sofa,nói.

“Tên đó hơi kỳ lạ nhỉ?” Sora bình luận

” Hẳn giống ma cà rồng.” Ken nói chen, mọi ánh mắt trong phòng bỗng đổ dồn về phía Ken

“sao cậu biết?” Amy chồm người qua bàn, mặt đối mặt với Ken

“chỉ là giống thôi phải không?” Ayato hỏi Ken

“ừ! Hẳn hơi giống cậu đó!” Ken trả lời “cậu không cần phải lo đâu Amy.” Ken xoa đầu Amy, cô nàng ngồi lại vị trí cũ.

“vừa mới nhận được tin bọn quỷ đó xuất hiện ở khu phố 2.” Kanto cắt ngang cuộc nói chuyện của mọi người.

“đâu có dấu vết gì đâu, sao cậu biết?” Mari nhìn Kanto chăm chăm.

“tớ có đặt bùa!”

“oa...oa! Vậy tối nay lại đi nữa à?” Hina đang ngủ, nghe thấy có quỷ xuất hiện thì liền ngồi dậy.

“điều hiển nhiên là phải đi!” Ayato nói

“ừ...” Hina ngơ ngác.

13. Chap 12: Trở Về - Chuẩn Bị Cho Hành Trình Mới

Ngọn núi tuyết phía Bắc - hang động của Isris vào sáng hôm sau

“A! lửa tắt hết rồi!” – Luna vội vã đốt lửa lại

“con định vì thằng nhóc đó mà làm tan chảy luôn cả nơi ở của mẹ à?!”

“xíu nữa thôi mà mẹ!” – Luna nài nỉ Isris

“haizzz! được rồi!”

“Ấx xì!” – Kuro bật dậy, hắt hơi vì lạnh

“có cần đi về không?” Luna ngồi kế bên,trong tay cô loe loét một ngọn lửa nhỏ màu xanh.

“ngươi muốn về chưa?”

“ta thì sao cũng được, tùy ngươi thôi. Nếu ngươi chết vì lạnh thì ta không chịu trách nhiệm đâu!”

“...”-Kuro im lặng

“con đưa cậu ta về đi!” – Isris chen vào cuộc nói chuyện

“nhưng mà...”

“mẹ ở đây quen rồi, với cả con có thể quay lại đây lúc nào tùy con thích. Còn nữa nếu con không đưa cậu ta về, cậu ta chết cóng ai chịu đây?!”

“ơ...được rồi! Vậy con về lâu đài đây!” – Luna cười nhẹ.

Cùng lúc đó trong thành phố của con người, tại một khu phố nhỏ bị bỏ hoang khá lâu – trong một căn biệt thự bị bỏ trống ở khu phố đó...

“Tenshi!?”* Thú vị nhỉ! Hahahahaha

“Cô cười đủ chưa hả nhỏ điên kia?”

Tình hình là một cô nàng pháp sư tối cao đang cười mãn nguyện cho kế hoạch của mình thì bị một anh chàng pháp sư khác chửi là điên.

“Anh không chửi tôi điên thì anh ăn cơm không ngon hả?” cô nàng đó gắt lại

“Cái đó do cô thôi, ai bảo lúc nào cũng cười như điên?”

“Anh...!” cô nàng không còn đường cãi

“Lo mà thực hiện nhiệm vụ đi Vivi!” anh ta bỏ đi

” đồ Kai chết tiệt! anh hơn tôi có một bậc mà cũng bày đặt.” – Vivi rửa thầm trong miệng.

Trở lại lâu đài của Lucifer

Dù là con nuôi của Lucifer nhưng Luna lại được ông ta nuông chiều như con ruột vì ông ta không có con và một phần là do ông ta quý Luna ở chỗ tính cách của cô.

Vừa thấy Luna bình an trở về Lucifer vui mừng không thể tả. Hầu nữ trong cung thì phải chạy tới chạy lui để chuẩn bị bồn tắm, bàn ăn, nơi nghỉ ngơi... cho Luna.

Luna và Kuro nghỉ ngơi tại lâu đài của Lucifer một ngày rồi quay trở về mặt đất. Khi cả hai trở về cũng là lúc cả 2 phải đối mặt với những sóng gió sau này.

Còn về phần Gin, anh đang luyện tập ở lâu đài dưới sự huấn luyện đặc biệt của Shuu. Khoảng một tháng sau Gin cũng sẽ lên mặt đất đoàn tụ với Luna và Kuro.

Tenshi : thiên thần

14. Chap 13: Bạn Học Mới!

Luna và Kuro trở lại với cuộc sống hằng ngày, sáng thì cả hai đến trường, tối thì đi săn...

Hôm nay lớp 11A7 nhận thêm hai học viên mới.

“Các em ổn định chỗ ngồi!” – ông thầy chủ nhiệm vừa gõ gõ cây thước lên bàn vừa la.

Sau khi cái lớp 12 người ngồi vào chỗ ngay ngắn ông thầy thông báo:

“các em! Lớp chúng ta sẽ có thêm hai bạn nữ chuyển đến!” – ông thầy nhìn ra phía cửa lớp – “các em vào đây!”

“Xin chào! Mình là Vivi! Mong các bạn giúp đỡ!”- cô nàng thứ nhất nở nụ cười tươi.

“chào! Tôi tên Usagi!” – cô nàng thứ hai thì... thái độ lạnh lùng y như Luna lúc mới vào.

“được rồi! Vivi em ngồi cạnh Hina, còn Usagi em ngồi cạnh Luna.”

Sau khi sắp chỗ cho hai học sinh mới thầy chủ nhiệm ra khỏi lớp. Lớp 11A7 bắt đầu tiết học như bình thường.

Ra chơi...

Đám con gái xúm lại chỗ của Vivi. Còn Usagi, cô nàng nhẹ nhàng đi đến gần Luna và... chọt. Usagi dùng ngón tay trỏ chỉ chỉ vào mặt Luna.

” Luna!”

“hử?”- Luna rời mắt khỏi cuốn sách, ngược lên nhìn... khoảng 30 giây sau...

” Usagi!!!”- Luna bật lên ôm chầm lấy Luna. Cả lớp lập tức dồn ánh mắt về phía hai cô gái. Ai cũng ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên mọi người thấy Luna có phản ứng vui mừng như vậy, kể cả Kuro cũng có phần ngạc nhiên.

“Nè! Nè! Làm gì la làng la xóm lên vậy?!” Usagi trêu chọc Luna

“biết rồi!” Luna buông Usagi nữa “lên thư viện đi!”

“ừ!” cả hai dung dăng dặt nhau ra khỏi lớp

Sau đó cả lớp đều xuống sân chơi như thường, Kuro thì ở lại lớp nghe nhạc và ngủ. Còn một người...

“Kuro ơi!” Vivi làm giọng ngọt ngào

“gì?” Kuro mới vừa úp mặt xuống đang định ngủ thì lại có kẻ làm phiền.

“quên tờ rồi sao?”

Kuro nhăn mặt ngược lên... Sáng giờ Kuro không để ý mấy về hai học sinh mới, giờ nhìn lại thì một đứa là bạn cũ của Luna còn người còn lại chính là bạn gái cũ của Kuro – Vivi.

“Vivi...”

“ừ! Tớ nè!” nàng ta cười

Trong khi đó tại sân thượng...

“đạo này Luna như thế nào?” Usagi đứng dựa vào hàng rào, tóc cô bay theo ngọn gió, nhìn cô rất thanh thản chứ không còn vẻ phiền muộn như trước đây mà Luna từng biết.

“bình thường thôi.” Luna cũng dựa vào hàng rào. Nhưng ngược lại với vẻ thanh thản của Usagi, Luna đang suy nghĩ nhiều thứ.

“vậy cậu có tin vào thứ gọi là quỷ?” Usagi hỏi một câu kỳ lạ nhưng đó là đối với người bình thường mới cảm thấy lạ, còn Luna cô hiểu Usagi muốn nói gì.

“kể bên cậu đang có một con quỷ đây.” Luna cười nhẹ, một nụ cười ẩn chứa nhiều điều hơn là sự đơn giản.

“cậu...” Usagi hơi ngơ ngác với điều Luna vừa nói

“cậu là quỷ bán yêu phải không?” Luna tiếp tục nói “đây chỉ là ngục trang thôi, còn lúc biến thành quỷ tai của cậu sẽ biến thành tai thú và cậu có thêm một cái đuôi. Đúng không?”

“hơ...” Usagi ngạc nhiên ” sao...cậu biết?”

“để lộ phép thuật quá nhiều!” Luna trả lời thắc mắc của Usagi

“tớ giấu kỹ lắm rồi đó!”

“tớ là quỷ cấp cao... không...nói đúng hơn là do khả năng thôi”

“tớ cũng thuộc hạng cao cấp mà! Không thể nào!”

“bỏ đi! Làm sao mà thành quỷ bán yêu thế cô gái?”

“trong cái thảm họa hai năm trước, tớ được một con quỷ bán yêu cứu và hồi sinh...haizzz” Usagi đang kể thì thở dài ” có thời gian tớ sẽ kể thêm, giờ thì tớ cần hỏi cậu.”

“cứ hỏi.” Luna đang lơ đãng thả hồn về bầu trời trong xanh. Chắc quỷ cũng có quyền tận hưởng vẻ đẹp này mà nhỉ? Luna nghĩ thầm trong đầu

“cậu còn nhớ Vivi không?”

Câu hỏi của Usagi làm ‘cái hồn’ đang hóng gió của Luna rơi phịch xuống đất.

“là nhỏ lúc này?”

“ừ!” Usagi gật đầu

“pháp sư!” Luna trở nên nghiêm túc

“cái đó thì giờ tớ mới biết, nhưng mà...” Usagi ấp úng

“sao?”

“nhỏ trở lại thì chắc mọi việc sẽ không bình yên đâu.”

“ừ!” Luna lại thả ‘hồn’, nhưng trong đầu thì đang suy nghĩ. Lại phải suy nghĩ, phiền quá! Nhiều khi Luna muốn ngủ một giấc dài để quên đi mấy thứ vớ vẩn này.

Một hồi im lặng chợt Usagi nhớ ra gì đó “ủa! hổng phải lên thư viện hả?”

“...” Luna cũng vừa nhớ ra, cô rủ Usagi lên thư viện mà cuối cùng chẳng biết sao cô lại lòi Usagi lên cái nơi gió thổi lồng lộng như thế này.

“thôi kệ đi, hóng gió xịu rồi xuống” Usagi cười

“còn hóng nữa là về nhà cảm luôn chứ ở đó.” Luna phồng má, nhìn vẻ mặt của cô nàng hơi buồn cười, chắc là ngượng.

“vậy đi xuống.” Usagi kéo tay Luna.

15. Chap 14: Phát Hiện Thú Vị Của Vivi

” Kai nè! Hôm nay tôi phát hiện thêm một vài điều thú vị giữa đám thiên thần đó.” Vivi vừa điều khiển quả cầu phép vừa nói

“điều gì?”

“Có một kỵ sĩ tóc đỏ và một người nữa khá giống hắn, chỉ là khác màu tóc thôi.”

“đó là cái thú vị của cô à?”

“không người khác màu tóc kia là người yêu cũ của tôi.” Vivi cười nửa miệng.

Kai nhìn Vivi rồi bỏ ra khỏi phòng để tránh phải nhìn thấy mấy hành động điên rồ của Vivi.

Vivi phát hiện ra hình dạng thật của Kuro là do cô nàng tiếp xúc với Kuro, nhờ đó cô có thể nhìn xuyên qua lớp ngụy trang của những người trong lớp. Tuy nhiên có một người cô nhìn mãi không ra...

Nhà Luna

“cậu sống ở đây một mình sao?” Usagi nhìn khắp căn nhà. Ngôi nhà quá lớn đối với Luna.

“Lúc trước thì một mình, bây giờ thì có thêm một tên ở nhờ.” Luna đưa đĩa bánh đến trước mặt Usagi “ăn thử đi!”

“cảm ơn!” Usagi cầm một cái bánh ” mà ai ở nhờ?”

“Kuro!”

“hả??” Usagi lập tức thay đổi thái độ. Dáng vẻ hiền thực bị đổi thành dáng vẻ bạo động ” K...Kuro!!”

“ừ!” Trái ngược với Usagi, Luna vẫn thản nhiên.

“hắn còn sống? và...và hắn...có phải hắn cũng...” Usagi lấp bắp luôn.

” Hắn cũng là quý. Mà làm gì cậu hoảng thế?”

“sao lại cho tên đó ở nhờ?”

“nhà rộng vậy, ở một mình cậu dám không?” Luna hỏi ngược lại

“ơ...với cậu thì không...”

“cậu cũng vậy thôi, nói ai.” Luna uống một ngụm trà.

“bỏ đi! Hắn đâu?”

“...vào đi!” Luna tự nhiên lại nói chổng chơ, hai chữ không liên quan đến cuộc nói chuyện giữa cô và Usagi nhưng nó lại liên quan đến kẻ đang đứng ở ngoài.

” vậy cũng biết sao?” Kuro hăng học

“người nên cẩn thận với Vivi đi.” Luna cảnh báo

“why?”

“Người bị phát hiện rồi.” Luna dơ tay phủi một chút bụi trên áo Kuro, thứ bụi đó chính là bụi phép của pháp sư.

“thứ này...?” Kuro nhú mày.

“ẩn thân cho kỹ vào!” Luna đeo cho Kuro một sợi dây chuyền có mặt thánh giá bằng bạc. Giữa mặt thánh giá là một viên ngọc màu đỏ.

“giấu cái này vào trong cổ áo, đừng cho cô ta thấy. Người có quyền tiếp xúc với cô ta nhưng nếu để cô ta dùng phép lên người thì ta không chắc có thể cứu người hay không.” Luna dặn dò Kuro

“vậy còn thứ này?” Kuro chỉ vào sợi dây chuyền

” dùng để bảo vệ!” Luna quay sang Usagi “mai cậu về quý giới với tớ, cậu cũng cần gặp một người.”

Đến cả pháp sư cũng xuất hiện, sự việc ngày càng nghiêm trọng. Có lẽ thảm họa của hai năm trước đã làm thay đổi nhiều thứ ở hiện tại. Thiên thần, pháp sư và ác quỷ, mỗi người đều có mục đích riêng của mình. Mọi thứ có kết thúc yên ổn hay không ? Luna sẽ đối mặt và giải quyết những sự việc rắc rối sau này ra sao? Liệu cô có thể đối mặt với những đau khổ trong quá khứ lẫn sự việc đang diễn ra ở hiện tại hay không?

16. Chap 15: Thiên Thần - Pháp Sư -ác Quỷ

“ngày mai nghỉ, mọi người nhớ dậy sớm về thiên giới nhá!” Amy thông báo cho cả bọn.

“mệt quá!! Hina muốn ngủ nướng!”

” công việc còn đây kia, dù không đi thì cậu cũng sẽ có việc làm.” Amy cười

“hả??” Hina thất vọng “vậy thôi, tớ đi theo.”

“như không tự nhiên về thiên giới vậy Amy?” Sora thắc mắc.

“cái đó thì tớ với Ken mới nhận được sáng nay.” Amy nhìn qua Ken

“các cậu xem đi!” Ken đặt lên bàn một bức thư màu trắng.

Sora mở thư ra đặt lên bàn cho những người còn lại cùng xem.

Sơ lược nội dung trong thì các thiên thần về lại thiên giới để hội đồng tối cao thông báo cho họ thông tin tuyệt mật không thể thông báo qua thư. Chỉ vậy thôi mà bắt cả mười người phải về đầy đủ. Có lẽ có chuyện quan trọng gì đó...

“haizzz...nếu sáng về vậy tối nay có cần đi sẵn không?” Ayato hỏi

” cũng phải đi tuần tra! Cậu bắt đầu lười biếng khi nào vậy Ayato?” Kanto tay cầm sách còn miệng thì nói.

” có nên báo cáo cho hội đồng về Hell Angel và Darknight không?” Mari hỏi bằng hươ.

” không cần đâu!” Yenny trả lời.

“vậy không ai đối à?” Levi chen ngang

“không!” cả bọn đồng thanh

“haizzz...!” Anh thở dài, sao tự nhiên nghiêm túc lên thế không biết.

Quay lại nhà của Luna.

Vì Kuro được quyền ở nhờ nhà Luna nên Usagi cũng xin ở nhờ vì nhà cũ của cô đã tan hoang từ 2 năm trước. Nhưng mà mới ở được mấy tiếng đồng hồ Usagi và Kuro đã làm ngôi nhà ầm ĩ lên. May là khu phố của Luna ở đã từ lâu không còn ai ở, lí do thì cũng từ hai năm trước.

Có thể nói từ sau vụ thảm sát của hàng trăm gia đình sống trong thành phố, các khu phố cũng dần bị bỏ trống nhiều hơn. Ngoại trừ quận trung tâm thì còn có sự ồn ào. Còn các khu phố bị bỏ trống dần dần bị quấy cấp thấp hoặc những con quái thú chiếm đóng.

Hiện tại Luna đang đứng trên một tòa nhà cao tầng để thuận tiện cho việc quan sát nhưng mà... có hai người ở đằng sau lưng đang cãi nhau làm Luna không thể nào tập trung.

“thằng kia! Xíu về đổi phòng cho tui!”

“mơ hả?”

“đang tỉnh! Rất là tỉnh!”

“vậy giờ mơ đi!”

“yah!” Usagi lôi song kiếm ra đuổi Kuro chạy vòng vòng.

Chuyện là vì Kuro được ở kế bên phòng của Luna nên Usagi bức xúc. Cô nàng đòi Kuro đổi phòng nhưng anh không chịu, còn Luna thì im lặng để cho hai người tự giải quyết nhưng có lẽ càng ngày càng không ổn.

“chuyện phòng ngủ tính sau, giờ lo làm việc được không?” Luna nói. Câu nói của cô làm hai người kia im bặt.

“không chịu à?” Luna hỏi

“dạ thôi! Sao cũng được.” Usagi lí nhí trong miệng

“ừ! Tùy!”

Hai kẻ loi nhoi đã chịu im lặng, Luna quay lại với công việc quan sát.

Vô tình Luna thấy bọn thiên thần đang đi tuần tra gần với tòa nhà mình đang đứng, cô vội kéo hai người kia tìm nơi ẩn náu một chút.

“sao vậy?” Usagi hỏi.

“tớ không muốn họ biết thân phận, như vậy sẽ thêm phiền.”

“còn có hai kẻ khác đang ở gần đây.” Kuro chen vào

“người yêu cũ của người đó!” Luna nói với giọng điệu có phần khinh bỉ

“người...”

“im!” Luna ra lệnh.

Một hồi sau hai kẻ mà Kuro nói nhảy vọt lên chặn đường đám thiên thần. Người thứ nhất thì chính là Vivi, nhưng còn người thứ hai thì không ai biết cả. Ánh mắt của Luna dán chặt vào người đó.

Hắn là con trai, là pháp sư, nhưng sao Luna cứ cảm thấy lạ. Phép thuật của hắn có gì đó lạ lẫm, Luna không thể cảm nhận ra. Chẳng lẽ có người có phép thuật cao hơn cô sao? Dù có thì cũng chỉ ngang bằng hoặc có kinh nghiệm nhiều hơn. Còn người hơn Luna thì chỉ có cha nuôi.

Thấy Luna cứ ngược lên nhìn hai pháp sư kia, Usagi lay nhẹ người Luna “Luna ơi! Hoàn hồn đi!”

“hồn vẫn đang ở đây!” Luna không nhìn tên pháp sư đó nữa. Cô chuyển sang xoa cằm, dáng vẻ đăm chiêu.

” tên đó lạ lẫm phải không?” Kuro hỏi Luna, anh quan sát cô này giờ. Anh đoán có vẻ như cô nghĩ tên pháp sư kia có chút kỳ quái.

“đúng rồi!” Luna khẽ thốt lên vừa đủ cho hai người nghe

“gì vậy?” Usagi và Kuro đồng thanh.

“tên pháp sư còn lại giống người đó Kuro.”

“...Luna mới bị như vậy hả?” Usagi hỏi Kuro, vẻ mặt đơ đơ.

“Chưa hẳn, hơn một tháng trước đã như vậy rồi. Có lẽ bị từ trước đó.” Kuro nói, mặt cũng đơ.

“hừ! hai người cứ ở đó tán chuyện tôi bị ‘mất dây thần kinh’ tiếp đi.” Luna quay lưng, phóng người lên nóc tòa nhà lúc này.

” ê! Chờ!” Usagi vội nhảy theo. Kuro cũng phóng theo hai cô gái.

Trên không

“Chào buổi tối!” Vivi cười khẩy, giọng điệu khác hẳn với lúc cô ở trong lớp.

“hai người là ai?” Amy hỏi

“các người không nhận ra sao?” Vivi cao ngạo

Yenny im lặng quan sát hai người này, có vẻ người con trai kia cao hơn cô gái một bậc phép và theo cảm nhận phép thuật của Yenny thì hai người này là pháp sư. Pháp sư vốn đã không tồn tại từ lâu, tại sao vẫn còn hai người? Câu hỏi đó bắt đầu lớn vồn trong đầu Yenny.

“các người có phải là pháp sư?” Yenny lớn giọng hỏi

“bingo! Cô gái thông minh nhỉ?!” Vivi lại cười khẩy.

“các người muốn gì?” Ken đã lên tiếng

” không gì! Chỉ là bọn tôi muốn mượn vòng phép thôi mà!” Vivi vẫn giữ nguyên cái thái độ cao ngạo đó.

“các người mơ đi!” Sora bực tức khi thấy thái độ kiêu ngạo của Vivi

“vậy có nghĩa là không cho mượn?” Vivi khẽ nhún mày, giọng điệu thấp hơn lúc này. Cô đã lường trước được việc này rồi.

“Đúng!” mười thiên thần đồng thanh

“vậy... chúng ta đành phải cướp vậy.”

Vivi vừa dứt lời, Kai đã giăng kết giới trên không để khóa các thiên thần lại. Vivi xòe tay phải ra, trên tay cô xuất hiện một cuốn sách dày cộm. Nàng ta mở sách ra trang giữa có vẽ một vòng tròn phép và cô nàng bắt đầu đọc thần chú.

Yenny tinh ý nhận ra nên niệm phép bảo vệ. Amy dùng phép tấn công Vivi nhưng Kai đã hộ trợ cho Vivi về mặt phòng thủ. Mari dùng cung tên bắn ra hàng loạt mũi tên nhưng đều bị lá chắn của Kai chặn lại. Sora và Jun cùng xông lên nhưng được nửa đường thì bị xích phép khóa lại. Ken, Kanto, Levi đều dùng phép tấn công như vô dụng. Còn lại Hina và Ayato, Ayato lấy trong túi ra chiếc nhẫn mặt hoa hồng màu đỏ đeo vào ngón trỏ, chiếc nhẫn đó chính là thứ dùng để cung cấp năng lượng cho Hina. Hina giơ tay lên cao, một vòng tròn phép màu đỏ xen lẫn với những cánh hoa hồng bay trên đầu Hina. Cô chỉ tay về phía Vivi và Kai, lập tức những dây gai mọc ra và quấn chặt hai người nhưng...

Phụp!

Dây gai trên người Kai bị đứt và tan ra, anh dùng dao chặt hết mớ dây gai trên người Vivi. Hina tiếp tục tấn công, hàng ngàn cánh hoa hồng bay đến chỗ Vivi và Kai nhưng đều bị lá chắn của Kai chặn lại.

Ayato lén lút vòng ra phía sau để tấn công nhưng vừa vung kiếm lên đã bị phát hiện và... Kai dùng xích quất vào người Ayato, anh bị đả thương và mất thăng bằng, rơi tự do từ trên không xuống.

“Ayato!!” Hina hét lớn

“hừ! Các người chỉ có nhiều đó khả năng thôi sao?” Kai lên giọng.

Tất cả đều im lặng, kết giới của Vivi và Kai đã kìm hãm sức mạnh của bọn họ. Vivi tiến tới nơi chỗ Jun và Sora đang bị xích, cô đưa tay định giật dây chuyền phép của Sora thì...

Bốp! Bốp! Bốp

Tiếng vỗ tay vang lên đâu đó và kèm theo một giọng nói của nữ giới “màn diễn hay nhỉ? Phải không Holie?”

“cậu thấy hay sao? Tớ thấy quá tệ!” Holie nói với giọng lạnh lùng nhưng pha lẫn sự chế nhạo.

“cái này mà gọi là phim sao Ver?” Giọng của một chàng trai là Darknight.

Khi làm nhiệm vụ Luna sẽ được gọi là Holie, Kuro là Darknight và Usagi là Ver. Cả ba thống nhất sẽ gọi nhau bằng tên giả để không bị lộ thân phận thật sự. Ngoài ra Luna còn có biệt danh là Hell Angel, đó cũng là tên mà các thiên thần hay nhắc đến.

“Các người là ai? Mau ra mặt đi!” Kai quan sát xung quanh.

“nhìn lên trên đi!” Ver nói

Kai và Vivi cùng ngước lên, đám thiên thần cũng nhìn theo. Họ nhận ra Darknight và Hell Angel, nhưng hôm nay còn có thêm một cô gái khác.

“Các người là ai? Muốn gì?” Vivi hỏi

“đi ngang qua đây thôi mà!” Ver cười khẩy

Vivi nhìn người con trai mặc áo choàng đen, cô nhận ra hắn, hắn chính là Kuro. Nhưng tạm thời cô sẽ không nói ra, để sau này còn có việc...

“nữ pháp sư! Cô nhìn Darknight hơi bị nhiều rồi đó!” Holie nói.

“yo! Vậy sao?” Vivi trở lại với giọng điệu cao ngạo “Cô gái! Tôi thấy bạn cô thú vị đó!”

Holie hiểu cô ta muốn ám chỉ điều gì, nhưng Holie không hề lo lắng. Với cô sự uy hiếp là một điều vớ vẩn, tên gốc nào muốn uy hiếp cô thì kẻ đó đã phạm vào một điều sai trái.

Phập!

Một mũi tên phóng thẳng xuống cạnh nơi Vivi đang đứng.

“hụt rồi!” Ver giả vờ.

Đột nhiên những tia sáng nhỏ nhỏ bao quanh kết giới và càng lúc càng nhiều...Kết giới biến mất, dây xích phép trói Sora và Jun cũng mất, năng lượng kìm hãm phép thuật của các thiên thần cũng mất. Mọi người đều đã hồi phục lại sức mạnh của mình.

Mặt Vivi tối sầm, đáng lẽ sắp thắng rồi, chỉ tại những kẻ này chen vào phá hoại. Từ thắng thành bại. Tình thế bị đảo ngược lại khi Holie, Darknight và Ver xuất hiện, Vivi không thể ứng xử kịp thời nên đành rút lui. Vì năng lượng của pháp sư có giới hạn.

Vivi lùi về đứng cạnh Kai. Một vòng tròn phép hiện ra dưới chân hai người họ... sau đó hai người biến mất.

Các thiên thần thở phào nhẹ nhõm, chợt Hina kêu lên “Ayato!” cô định lao xuống đất.

“khoan đã!” Holie gọi Hina

“chuyện gì?” Hina quay lại

“sau này các người nên cẩn thận, pháp sư vẫn còn tồn tại, chỉ là số ít thôi. Còn bạn của mấy người thì đang nằm bất tỉnh dưới kia. Chưa chết đâu!” Holie nói xong quay lưng phóng đi mất hút. Darknight và Ver cũng đi theo.

Các thiên thần ngơ ngác một hồi rồi cũng đi tìm Ayato.

17. Chap 16: Ký Ức Và Xui Xẻo

Rào! Rào! Rào

Mưa đang trút xuống dữ dội trên những mái nhà. Một cơn mưa xuất hiện vào nửa đêm đầu tháng 9. Cả khu phố tối om, trừ ánh đèn đường ở đầu ngõ. Bóng tối u ám pha lẫn với sự lạnh lẽo và ẩm ướt của cơn mưa, nó làm con người ta xuất hiện một nỗi sợ vô hình không rõ lí do. Có thể do bóng tối và những cơn gió lạnh thổi qua khi mưa.

Trong căn nhà đầu ngõ vẫn còn ánh đèn loe loét...

Hơn 1h sáng rồi mà Luna vẫn chưa ngủ. Cô ngồi ở phòng khách vừa đọc sách vừa ngắm mưa. Cô không dám mở đèn lớn vì sợ hai người phiên phức kia phát hiện, nên cô chỉ mở hai cây đèn nhỏ trên bàn.

Cô ngắm những giọt mưa rơi xuống ngoài trời, nó gợi lại cho cô những ký ức trước đây. Những ký ức vui lẫn buồn. Chợt cô tự hỏi có phải mình thay đổi quá nhiều?

Một Luna luôn vui vẻ, sống trong sự yêu thương của gia đình giờ còn đâu?

Mất gia đình. Từ một con người biến thành con quỷ cấp cao. Rồi từ một cô gái vô tư, vui vẻ, lạc quan nay đã trở thành một cô gái lạnh lẽo, cô đơn... Cô có còn là Luna không? Hay Luna hiện tại không phải là Luna trước đây? Do hoàn cảnh hay do bản thân? Do thể giới hay do bản thân? Rốt cuộc là vì sao mà cô lại thay đổi như thế này?

“Cha có thể nói cho con biết được không? Cha ơi!” Luna ngồi bó gối, úp mặt vào chân mình.

Thảm họa hai năm trước vẫn luôn ám ảnh cô, hình ảnh cha cô người đầy máu me vẫn luôn hiện lên trong tâm trí cô. Đáng lẽ cha cô vẫn còn sống đến giờ, nhưng vì tìm chỗ trốn và bảo vệ cô mà cha đã bị bọn quái thú kia giết chết.

Bọn chúng đã làm cô mất đi người cha đáng kính, người cha cô yêu quý nhất, người cha trên đời chỉ có một đối với cô.

Cô căm hận bọn chúng!

Số phận của cô thay đổi. Mất đi cha ruột cô lại được Lucifer-chúa tể loài quỷ nhận làm con nuôi. Cô lại có một người cha khác cũng yêu thương cô như cha ruột. Cũng vì vậy từ đó cô quyết tâm giết hết bọn quái thú và quỷ cấp thấp đi.

Hai năm! Hai năm qua cô đã giết không biết bao nhiêu quái thú và quỷ cấp thấp. Có lẽ rất nhiều, nhiều đến nỗi chính bản thân cô cũng không đếm được.

“Haizzz...” Luna khẽ thở dài một tiếng. Cứ mỗi lần trời mưa là như vậy. Những ký ức đau thương lần lượt ùa về khiến Luna mệt mỏi.

Ngã người lên ghế sofa Luna nhìn lên trần nhà, vẫn trong tình trạng suy nghĩ mông lung. Tối qua cô không ra tay với Vivi vì Kuro, quái lạ chưa? Sao tự nhiên vì hắn? Mệt quá! Bỏ đi! Nghĩ hoài hồi bị khủng bầy giờ! Luna vò đầu bức tóc.

“bỏ đi! Bỏ đi! Bỏ đi!”

“nửa đêm không ngủ, bị lên cơn điên hả?” không biết Kuro xuất hiện từ lúc nào, nhưng anh đã chứng kiến hết hành động lúc này của Luna.

Hình tượng công chúa lạnh lùng, bình thản, quý tộc đã bị phá vỡ chỉ trong năm phút. Trời ơi! Sao cái tên này vẫn chưa ngủ? Và tại sao lại là hắn phát hiện mình vẫn còn ngồi ở đây? Phải chi là Usagi...Luna đang khóc thầm trong lòng.

Kuro thì thấy cô nàng ngơ ngơ ngác ngác cứ như sinh vật từ ngoài hành tinh rơi xuống, anh lại nói.

“Sao không trả lời? Lên cơn xong rồi mất dây thần kinh luôn rồi à?”

Mặt Luna hơi hồng lên, làm sao mà trả lời khi mà hắn thấy hết hành động vò đầu bứt tóc, rồi lảo nhảm giữa đêm khuya của cô. Luna vớ tay lấy cái gối che mặt lại rồi quay vào trong tường.

“vẫn điên như ngày nào.” Kuro lại gần, ngồi xuống đất cạnh ghế sofa “quay ra đây!”

Luna nằm im, không động đậy. Kuro bắt đầu thọc lét Luna. Nói là thọc lét chứ chỉ cần khều nhẹ vài cái vào eo Luna là lập tức cô nàng sẽ la nhột.

“Nhột quá!” Luna quay mặt ra giống như Kuro dự đoán. Vì từ nhỏ, cứ ai đụng vào eo của Luna là cô nàng cứ la nhột. Kuro biết được điểm yếu này của cô nên lúc nào cũng trêu Luna bằng cách này.

Luna quay mặt ra, phồng má, vẻ mặt có hơi ửng hồng.

Kuro vừa nhìn thấy vẻ mặt của Luna đã không nhịn được cười nên đành cười phá lên.

“hahahaha...! Luna! Cứ tưởng người hết sợ nhột rồi! ai ngờ người...hahahaha...”

“im đi!!” Luna bật dậy lấy gối nện vào đầu Kuro

“Ah!!...hahahahaha...” Kuro vẫn tiếp tục cười

“hứ!” Luna đứng dậy đi ra ngoài

Trời đã ngừng mưa, Luna mở cửa nhà nhìn xung quanh, một hồi sau cô nhảy lên mái nhà. Kuro cũng theo. Sao cái tên này khoái bám theo mình nhỉ?

Sáng hôm sau...

Nhà của các thiên thần.

“Ayato!...” Hina ngồi dậy, dụi mắt.

“gì thế?”

“cậu không giận tớ à? Sau những lần tớ bỏ lơ cậu và bám theo Kuro.”

“cậu là chủ nhân, còn tớ là người hầu. Tớ chỉ có thể phục tùng chủ nhân, vậy thôi.”

“ừm! tớ không bám theo cậu ta nữa.”

Ayato ngạc nhiên, quay lại nhìn Hina, cô nàng đang hướng ánh mắt ra ngoài cửa sổ.

“tớ không điều tra được gì cả.Với lại nếu tớ không tập trung thì người gặp nguy hiểm sẽ là cậu.” Hina giải thích

Ayato chỉ im lặng...

“với lại nếu không có cậu ta thì thôi. Tớ không muốn mất đi những người tớ thật sự yêu quý.”

“cảm ơn! Hina!”

“không cần cảm ơn đâu! Vì chúng ta là bạn mà!” Hina giơ ngón út tay phải lên.

Ayato móc ngón út tay phải mình vào.

“móc ghẹo nhá!” Hina cười

“ừ!”

“mà vết thương cậu sao rồi?”

“đỡ hơn hôm qua.”

“lần sau nhớ cẩn thận.”

Cốc cốc!

“Hina! Ayato! Xuống nhà ăn sáng!” Mari gõ cửa phòng gọi cả hai.

“bọn tớ xuống liền!” Hina và Ayato đồng thanh

Trở lại nhà Luna

Rầm!

“Aahhh!”

Một con ma à không... một con quỷ tóc xù... í cũng không phải là Luna tóc xù đang lết xuống từng bậc cầu thang trong tình trạng ngái ngủ và... không biết vấp phải thứ gì để trên cầu thang. Cô nàng ‘bay’ từ trên xuống. Bộ dạng không thể nào tệ hơn, mất hết hình tượng công chúa luôn rồi còn đâu...

Hiện tại đang có hai kẻ nhện cười đang giúp chải đầu và thoa thuốc lên trán với đầu gối cho Luna.

“muốn cười thì cười cho đã đi!” mặt Luna xám xịt.

“cậu...cậu làm sao...mà bay từ trên xuống vậy?” Usagi đang cố nén cười.

“...” im lặng

“sau khi gặp pháp sư kiêm người yêu cũ của ta, ta bình thường. Còn ngươi thì...ha...ngươi...”

Luna mặt xám xịt, khẽ hừ nhẹ một tiếng. Sao từ tối qua đến giờ cô xui xẻo dữ vậy nè?

Giúp Luna chải mái tóc rối bởi xong, Usagi lại chọt nhẹ vào má của Luna.

“bị ngã thôi mà! Không sao đâu!”

Tự nhiên mắt Luna rưng rưng như sắp khóc.

“vén tóc lên cho ta dán băng cá nhân.” Kuro nói, tay cầm sẵn miếng băng cá nhân.

“không!” Luna lắc đầu nguầy nguậy.

Kuro và Usagi nhìn nhau... vài giây sau... Usagi giữ đầu Luna, còn Kuro thì có nhiệm vụ dán miếng băng cá nhân lên.

Sau khi cả hai ‘hành hạ’ Luna xong. Luna phồng má nhìn cả hai người, mắt rưng rưng như sắp khóc. Nhảy tọt xuống ghế, Luna chạy lên phòng.

“hình như nhỏ giận...” Kuro nói

Usagi gật đầu “Có lẽ tôi với cậu sắp bị ‘bán bơ’ rồi.”

Thiên giới

“lần này hội đồng thiên giới muốn các em thu phục luôn cả hai pháp sư còn lại.” Nữ đại thiên thần thông báo cho cả đám của Ken và Amy.

“tại sao?” Sora hỏi

“Hai tên pháp sư đó đã lấy trộm mười viên đá phép ở thiên giới. Ngoài ra, bọn chúng còn thả những con quái thú bị giam trong phòng cấm.”

“có nghĩa nhiệm vụ của bọn em sẽ thêm phần khó khăn?” Mari hỏi, vẻ mặt khó chịu.

“đúng!”

“bọn em hiểu rồi!” Amy lên tiếng cắt ngang để tránh cả đám lại gây xung đột.

Tất cả đều hiểu hội đồng thiên giới đang ngày càng dơ bẩn. Vốn dĩ tất cả người trong hội đồng thiên giới chỉ đang muốn lợi dụng cả bọn để tìm được sức mạnh tối cao của thiên thần trong truyền thuyết. Nhưng tiếc là cả bọn chưa bao giờ sử dụng hết sức lực khi đánh, chỉ đánh cho vui.

“tớ nghĩ chúng ta nên nhờ ba người tối qua giúp.” Ken nói nhỏ vừa đủ cho cả bọn nghe.

“Hell Angel?” Amy đoán

“ừ!”

“tớ tán thành!” Hina bỗng nhiên hăng hái một cách kỳ lạ

“tớ cũng vậy!” Ayato

“bọn tớ nữa!” sáu người còn lại đồng thanh

“suyt! nhỏ thôi!” Amy đưa tay lên miệng ra hiệu.

Tất cả trở về nhà ở nhân giới. Cả bọn xúm lại một tùm để tìm cách nói chuyện và nhờ Hell Angel giúp đỡ. Nhưng cả bọn lo lắng rằng Hell Angel có lòng tốt giúp họ hay không? Đó chính là vấn đề.

Quý giới- Lâu đài của Lucifer

” Hả???” Usagi hét lớn

“gì thế?” Luna đang được Sophie thoa thuốc lại lên những vết tích lúc sáng của màn nhào lộn trên cầu thang, thì nghe Usagi hét toáng lên sau khi nói chuyện với Shuu và Kuro.

“Luna là công chúa?” Usagi ngạc nhiên không thể tả.

“có gì lạ đâu sao cô la làng la xóm lên thế?” Kuro bịt tai lại để tránh bị cô nàng này làm thủng màng nhĩ.

“cô bé à! Em còn la nữa thì cả lâu đài sẽ tụ họp về phòng chị hết đó.” Sophie nhẹ nhàng nhắc nhở Usagi đừng la hét kiểu bạo động đó nữa.

“không thể nào! Luna... Luna...” từ ngạc nhiên đến la hét um xùm bây giờ Usagi đơ người ra luôn.

“có gì bất ngờ không?” Luna mặt không cảm xúc nhìn Usagi.

“có...có đó!” giờ thì Usagi giảm ‘âm lượng’ lại còn chút xiu.

Luna không trả lời, cứ nghĩ chuyện này là bình thường vậy mà Usagi lại phản ứng như vậy.

“em là con gái cũng là công chúa mà đi đứng kiểu gì sao té ngã hoài vậy?” Sophie dùng một miếng băng khác dán lên trán Luna.

“...” im lặng. Luna còn không biết tại sao mình cứ bị té ngã kiểu vậy hoài.

“xong rồi đó! Lần sau cẩn thận đó công chúa hậu đậu ơi!” Sophie nựng má Luna.

Sau khi để Sophie thoa thuốc lên ‘vết tích’ trên trán và đầu gối xong, Luna dẫn Usagi và Kuro ra khuôn viên sau của lâu đài...

18. Chap 17: Năng Lực Của Luna

Dù chưa đi hết hành lang nhưng cả ba đã nghe thấy tiếng leng keng của những thanh kim loại va chạm vào nhau. Đi hết hành lang là khuôn viên sau lâu đài. Trước đây nó chỉ là mảnh đất trống nhưng khi Luna đến nó đã trở thành nơi luyện tập của Luna và bây giờ đã có thêm người sử dụng nơi này.

“Gin! Leo!” Luna gọi làm cắt ngang trận đấu giữa hai người con trai.

“công chúa!” Leo dừng lại.

“Luna!” Gin cũng nhìn theo hướng mà Leo nhìn.

Usagi lại thêm ngạc nhiên lần bất ngờ, Gin còn sống. Và đang ở tại lâu đài này, vậy có nghĩa cũng là quý luôn à?!

Thấy Usagi hơi ngớ người Kuro giải thích ” Trước đây tôi nghe Luna bảo là Gin bị bọn quỷ móc nội tạng ra. Nhưng may mà Luna và Sophie đến kịp nên cậu ta được cứu. Lúc đưa cậu ta về lâu đài cậu ta đã thoi thóp gần chết rồi. Cậu ta được cứu sống bằng cách ghép nội tạng của quỷ vào để thay thế, nên bây giờ cậu ta cũng là quỷ nhưng mà là nửa người nửa quỷ.”

Sau khi nghe giải thích Usagi cũng không thắc mắc nữa. Vậy hiện tại những người còn sống đều là quỷ hết. Nên buồn hay vui nhỉ?

“để em đấu với cậu ấy!” Luna đi ra giữa sân.

Vừa nghe Luna nói muốn đấu với Gin, Kuro và Usagi lập tức di chuyển ánh mắt, nhìn chăm chăm vào Luna.

“hai đứa sao nhìn công chúa với ánh mắt ngạc nhiên vậy?” Leo rời khỏi sân đi đến chỗ ngồi của Kuro và Usagi.

“Luna biết đấu trực diện sao? À mà... em nên gọi anh là gì?” Thật sự thì Usagi còn nhiều thắc mắc về thân phận hiện tại của Luna. Lúc này thì mới biết cô là công chúa, cô đã không khỏi ngạc nhiên rồi. Còn giờ thì Luna biết đấu trực diện nữa. Trước kia Luna chỉ là một cô gái yếu đuối, có bao giờ dùng bạo lực hay đánh đấm gì đâu. Rồi còn hôm qua thì cô chỉ thấy Luna dùng phép thuật thôi, cứ nghĩ là Luna chỉ giỏi dùng phép chứ không dùng vũ khí chiến đấu. Không biết chút nữa Usagi lại ngạc nhiên thêm điều gì về Luna nữa đây? Đúng là sau hai năm, ai cũng đã thay đổi...

Leo thấy Usagi ngơ ngác nhìn công chúa nên chỉ cười cười “từ từ em sẽ biết hết khả năng của công chúa. Anh tên là Leo, em tên gì cô bé?”

“em tên Usagi!” Usagi vẫn tiếp tục nhìn về hướng Luna và Gin giao đấu.

Giữa sân...

Keng! Keng!

Hai thanh đao liên tục va chạm và nhau tạo nên âm thanh chói tai. Luna vài bước chuẩn bị đỡ đòn tấn công của Gin.

“Sao đánh nhẹ quá vậy?” Luna bình thản hất đao của Gin ra.

Anh dùng đòn mạnh như vậy mà còn la nhẹ, thật sự Gin chỉ mới dùng hai phần ba sức mạnh thôi vì anh nghĩ Luna là con gái và cũng là công chúa. Nhưng anh đã lầm. Mỗi đòn phản công của Luna mạnh gấp đôi đòn đánh của anh.

Luna giơ thanh đao lên cao dùng thế chém xuống. Gin cầm ngang đao đỡ thanh đao của Luna...

Xoẹt!

Thanh đao Luna cầm bỗng nhiên biến thành một thanh kiếm. Luna bật ra, nhảy về phía sau. Khẽ cười một cái, Luna lao đến và...

Keeng! Bộp!

Đao của Gin bị hất văng ra. Luna kẻ kiếm ngang cổ Gin ” you lose!”

Hai cặp mắt đằng sau kính ngạc, trong lúc đánh thì đối vũ khí bất ngờ, rồi sau đó lại hất văng thanh đao to và nặng ra khỏi tay đối thủ chỉ bằng một thanh kiếm nhỏ. Một thanh đao thì sẽ có bản to và nặng hơn một thanh kiếm. Kiếm thì nhỏ và nhẹ hơn nhiều.

” Luna! Cậu là quỷ loại nào thế?” Gin chịu thua

Luna nhắc kiếm ra khỏi vai Gin, cô quay lưng đi “dù đánh với ai thì đề nghị nên đánh hết sức.”

“vậy cậu đánh hết sức rồi à?” Gin đi theo

“Không! Tôi chỉ dùng một phần nhỏ sức thôi. Vì cậu mới hồi phục nên tôi muốn kiểm tra một chút.”

Còn ba người kia, Leo thì không mấy kinh ngạc chỉ bất ngờ lúc phút chót một thanh kiếm hắt văng một thanh đao thôi. Còn hai người còn lại...màn giao đấu làm hai người họ mở rộng tầm mắt về khả năng của Luna.

Quay lại chỗ của Kuro, Usagi và Leo đang đứng, thấy Kuro và Usagi đang dán con mắt vào mình, Luna khó chịu “Gì thế?”

“cậu là loài gì vậy?” Usagi hỏi, hai mắt tròn xoe.

” quý!”

“quý giống nào? Dạ xoa hay ma cà rồng hay thứ khác?”

“không biết!”

“thanh kiếm đó nặng không?” Kuro chỉ tay vào thanh kiếm Luna đang cầm.

“thử đi!” Luna đưa cho Kuro cầm thử.

Kuro nhận lấy nhưng phải cầm bằng hai tay, vì nó nặng...

“thử cầm đao của Gin đi!” Luna đề nghị.

Kuro trả kiếm lại cho Luna và cầm thử đao của Gin. Kuro ngạc nhiên. Đao của Gin không nặng cũng không nhẹ, vừa với sức của người sử dụng, trong khi đó kiếm của Luna lại nặng hơn.

“có phải kiếm của công chúa nặng hơn không?” Leo chen vào

“ừ!” Kuro gật đầu

“tất cả vũ khí của Luna dùng đều do chính tay chúa tể dùng nguyên liệu quý hiếm rèn thành.” Leo giải thích

“hử?!” Usagi tròn mắt nhìn Luna

“về sánh chính thôi!” Luna vừa nói vừa thả lỏng tay, thanh kiếm biến mất.

Năm người cùng đi về sánh chính. Usagi cũng nhanh chóng hỏi thăm Gin vài câu.

Tại nhà của Vivi và Kai trong khu phố bỏ hoang

Beng! Beng! Xoảng!

Vivi phóng bụi phép thuật bay từa lư trong phòng, cuối cùng bụi phép bay vào cái bình trên bàn, làm cho cái bình rớt xuống bàn vỡ nát.

“Nếu rảnh thì đi thu thập linh hồn đi!” Kai mở cửa phòng của Vivi

“anh không biết phép tắt à?” Vivi bực dọc

Kai không trả lời, anh im lặng đi đến bộ cửa sổ để ngồi.

“Hai đứa con gái đó là ai chứ?” Vivi thắc mắc từ tối qua đến giờ.

“một trong hai chính là quý bán yêu.” Kai nói

“gì chứ?”

“chuyện lần này không dễ dàng đâu.”

“...” Vivi im lặng, phải suy nghĩ kế sách khác.

Cả bốn người Luna, Usagi, Kuro và Gin đều là nạn nhân của thảm họa hai năm trước. Sau hai năm họ đã thay đổi, và giờ cả bốn người đã đoàn tụ lại để cùng giải quyết nguyên nhân của hai năm trước. Nhưng có vẻ công việc của họ ngày càng khó khăn khi xuất hiện thêm hai pháp sư cản đường.

Pháp sư và thiên thần đều xuất hiện. Là ngẫu nhiên, trùng hợp hay do định mệnh an bày?

19. Chap 18: *không Tiêu Đề (2)*

Sau khi giao đấu với Gin, Luna cùng mọi người trở về sảnh chính lâu đài. Cô lấy hai sợi dây chuyền có mặt thánh giá giống nhau đưa cho Usagi và Gin.

“Mặt ngọc của Usagi là màu bạc vì cậu là quý bán yêu. Còn của Gin có màu xám bạc vì cậu nửa người nửa quỷ.” Luna giải thích

“vậy Luna có đeo không?” Usagi hỏi

“có của tớ xanh lam”

“vậy của thằng này?” Gin chỉ tay vào Kuro

“đồ!” Kuro trả lời luôn

“chỉ là dựa vào mỗi người như thế nào rồi tớ làm ra thôi.” Luna nói ” còn giờ thì đi ăn cái gì đó rồi về nhà. Tớ cần phải sắp xếp một số chuyện cho Gin”

Nhà của các thiên thần

” Đạo này chúng ta không đi chơi nhỉ?” Levi lên tiếng phá tan sự im lặng trong căn phòng mười người.

” ừ nhỉ...” Jun ngả người ra phía sau.

“vậy có ai có ý kiến gì không?” Yenny gấp sách lại, xoay ra nhìn mọi người.

” chúng ta có được phép xuống quỷ giới không?” Hina chột hỏi. Chín cặp mắt quay qua nhìn cô.

“ơ... không được à? Tớ tò mò thôi!” Hina ríu rít.

“thật ra thì được nhưng với tư cách là sứ giả.” Amy nói.

“thật ra tớ cũng muốn xuống đó một lần.” Ken nằm dài người ra vì mệt.

“Nghe đồn rằng chúa tể quỷ giới mới nhận con nuôi.” Kanto cũng tham gia vào cuộc nói chuyện.

“tớ thắc mắc cô gái đó như thế nào?” Sora ôm con gấu bông ngồi trên giường, kể bên cô là Mari.

“tớ muốn về xem lão già còn sống không?” Ayato nó, ánh mắt lơ đãng đâu đó.

“vậy có nghĩa mọi người đều muốn tham quan quỷ giới?” Amy

“đúng vậy!” chín người đồng thanh

“vậy...” Amy ngưng lại, quan sát mọi người trong phòng sau đó cô mỉm cười “thật ra chúng ta có thiệp mời từ quỷ giới... nên lần này mọi người sẽ được mở rộng tầm mắt về quỷ giới.”

” yeahhh!” tám con người trong phòng nhón nháo lên. Riêng Ken anh đã biết việc này từ mấy ngày trước. Sau khi được thông báo, đại thiên thần có gặp riêng bọn họ và bảo họ làm sứ giả của thiên giới.

Lâu đài của Lucifer

“Luna tuần sau chúa tể có tổ chức tiệc đấy, nhớ về nhé!” Sophie nhắc nhở Luna

“tiệc gì ạ?” Luna rời mắt khỏi cuốn sách.

“một bữa tiệc ngoại giao và sẵn tiện chúa tể sẽ công bố thừa nhận em là công chúa.”

“không phải hồi đó có làm lễ rồi sao?” Luna ngạc nhiên

“đó là nghi thức hoàng gia thôi, còn phải cho mọi người biết mặt của người thừa kế tương lai chứ!”

“em hiểu rồi!” Luna quay lại với cuốn sách “À mà chị gọi ba người kia qua phòng em.”

“vâng! Thưa công chúa!” Sophie làm điệu bộ cung kính.

“chị mau đi đi, mà còn làm cái dáng vẻ giống lúc nãy nữa thì đừng nói chuyện với em.”

Sophie chỉ cười trừ rồi bỏ đi... Lát sau

“chuyện gì vậy, Luna?” Usagi ngồi trên giường của Luna, cô có vẻ thích thú.

“tớ cần phải phong cho các cậu chức vị gì đó.” Luna vẫn nằm đọc sách, vừa đọc vừa ngoe nguẩy chân.

“chức vị? để làm gì?” Gin thắc mắc.

“tớ hỏi cả ba, tớ là gì?”

“công chúa!” ba người đồng thanh trả lời.

“vì vậy các cậu cũng cần có chức vị gì đó. Không thể để các cậu dưới danh phận là dân thường được, như vậy sẽ rắc rối lắm.” Luna giải thích.

“nhưng sao lại là bây giờ?” Gin lại hỏi

Luna im lặng vài giây. Cô gấp sách lại, ngồi dậy nhìn cả ba. Ánh mắt cô dừng ở Kuro.

“sao thế?” Kuro thấy Luna nhìn mình một cách kỳ quặc, anh nghĩ mình có vấn đề gì đó.

Luna thở dài...

“Tuần sau cha nuôi sẽ chính thức công nhận tớ trước các vị bá tước lẫn sứ giả thiên giới rằng tớ sẽ là công chúa quý giới. Đồng thời tớ sẽ là người thừa kế tương lai.”

“Stop!” Usagi cắt ngang “không phải theo phong tục thì người thừa kế phải là nam sao?”

” Tớ không biết. Chuyện này thì có lẽ tớ nên hỏi cha.”

“Luna!” đột nhiên Lucifer bước vào.

“ạ!”

“con vào thư phòng nói chuyện với ta.” Lucifer nói xong, quay lưng bỏ ra ngoài.

Thư phòng

” Con sẽ được xem là trường hợp đặc biệt.” Lucifer điềm đạm nói.

” con nghĩ còn có lí do gì khác.”

” thật ra chắc con cũng biết ta có thể chọn con trai của một bá tước nào đó để thay thế. Nhưng ta không vừa lòng với những tên đó.” Lucifer giải thích.

Thú thật Luna cũng nghĩ rằng Lucifer có thể chọn những người trong hoàng tộc để làm người thừa kế, có lẽ cô nghĩ sai. Nhưng cô chỉ là một người bình thường vô tình bị biến thành hậu duệ của Satan trong truyền thuyết thôi, ngoài ra cô đâu có quan hệ máu mủ gì với người cha nuôi hiện tại. Sao ông ấy lại quyết định chọn cô?

“Sau này con sẽ hiểu thôi, giờ con về phòng làm những việc cần thiết đi.”

“vâng! Thưa cha!” Luna quay lưng đi ra, vừa đi đến cửa cô dừng lại “con có thể cho họ một vị trí hợp lí được không?”

” nếu con muốn.”

“cảm ơn cha.” Luna trở về phòng.

“Kai ! Anh muốn xuống quý giới không?”

“Để làm gì?”

“xem thử công chúa là một người như thế nào?”

“công chúa?”

“ừ, là công chúa.”

“hừm! ông ta có người thừa kế rồi à?”

Trở lại phòng của Luna

Sau một hồi suy nghĩ, liệt kê các chức vị trong cung và xét theo địa vị của Luna trong hoàng tộc bây giờ thì cô cần kỵ sĩ để bảo vệ mặc dù cô không cần và một người quản cung riêng.

Quản cung thì là Usagi còn hai tên kia có nước cô bảo vệ ngược lại thì có. Nhưng là bạn bè chẳng lẽ để bạn cô làm người hầu cho mình.

“haizz...” Luna thở dài ” sao mà phiền vậy?”

“có lẽ không cần đâu.” Usagi nói, cô thấy Luna có vẻ mệt khi suy nghĩ mấy thứ này.

“không!” Luna kiên quyết.

“đừng suy nghĩ nữa, ta là kẻ bụi đời chẳng cần mấy cái chức vị gì đó đâu.”

“im hết!” Luna gắt lên

Sophie đi vào, nhìn thấy Luna cáu gắt lại cười ” em có quyền cho họ bằng em mà.”

“em không muốn lạm dụng ngôi vị hiện tại.”

“có lệnh từ chúa tể.” Sophie đưa ra một cuộn giấy quấn ruy băng đỏ

Luna mở ra xem, tờ giấy chỉ vồn vện một dòng:

“Con được tự do quyết định, chỉ cần có lí do chính đáng.”

Luna nở nụ cười nửa miệng “vậy con sẽ tự ý làm hết.”

“Usagi! Cậu là tiểu thư bán quý sau này sẽ là quận chúa mới của bán quý. Gin cậu là kỵ sĩ riêng cho Usagi. Còn người...” Luna chỉ tay về phía Kuro, kèm theo là nụ cười nửa miệng ngạo mạn “Người sẽ là kỵ sĩ của ta.”

“sao tự nhiên tươi dữ vậy?” thái độ thay đổi xoành xoạch của Luna làm Gin ngạc nhiên.

“hừm! cậu là kỵ sĩ của Usagi nhưng còn hẳn là kỵ sĩ của tớ.”

“tại sao?” Kuro hỏi

“từ từ sẽ biết.” Luna nở một nụ cười bí ẩn.

Sau khi quyết định xong Luna lập tức lấy giấy ra viết cái gì đó. Không phải tự nhiên Luna lại đòi phong chức cho ba người họ, mỗi việc cô làm đều có lí do đặc biệt. Đến một lúc nào đó lí do của những việc cô làm sẽ tự động xuất hiện mà cô không cần trả lời.

Và... bữa tiệc tối nay sẽ có nhiều thứ được phơi bày. Lí do vì sao Lucifer chọn Luna, thân phận thật của cô... Có thể nó cũng sẽ mở đầu cho những rắc rối sau này.

20. Chap 19: ngày Bận Rộn. Tiệc (1)

Một tuần sau Luna quay lại lâu đài để chuẩn bị cho bữa tiệc. Cả lâu đài lúc trước im ắng bao nhiêu bây giờ lại nhộn nhịp bấy nhiêu. Các hầu nữ chạy tới chạy lui để chuẩn bị bàn tiệc, thức ăn,... Luna cũng bị Sophie quay như chong chóng. Cô có thể tự chuẩn bị nhưng Sophie lại bảo cô chọn váy quá giản dị thế nên từ sáng đến trưa cô bị Sophie bắt thử không biết bao nhiêu bộ váy. Còn Usagi vì được Luna phong làm tiểu thư bán quỹ nên để hợp với nghi thức hoàng gia cô nàng cũng bị kéo tới kéo lui bởi các nữ hầu.

Riêng chỉ có hai kẻ rảnh rỗi trong lúc Luna và Usagi chuẩn bị thì cả hai lại kéo nhau ra khuôn viên sau so tài. Nói đúng hơn là hơi ‘ngựa tay’ nên kéo nhau đi đánh lộn.

Keng! Keng! Keng!

Tiếng của hai thanh kim loại va chạm nhau vang lên không ngừng.

Kuro lùi về phía sau phòng thủ, Gin cũng lùi về vài bước để lấy đà. Gin phóng lên cao, hạ đao từ trên không xuống...

Keng!

Âm thanh chói tai vang lên. Kuro giờ ngang kiếm đỡ nhất đao của Gin. Hai vũ khí bằng kim loại va chạm nhau tạo nên những tia lửa nhỏ nhỏ. Bỗng một khí lạnh bao trùm lên hai thanh đao và kiếm... sau đó vũ khí của Gin và Kuro bị đóng băng hoàn toàn. Cả hai bất ngờ dừng lại. Luna đã thay đồ xong và đang ngồi ngoe nguẩy chân trên lan can.

“Luna!” Gin

“đánh xong chưa?”

“ờ thì...” Kuro

Xoảng!

Khối băng nát vụn. Hai anh chàng tròn mắt nhìn mớ phế liệu...

“con nhỏ kia!” Kuro phát cáu

“hai người các người... rảnh rồi nhỉ?” Luna nổi nóng ” đi vào thay y phục nhanh cho ta!” Luna quát lớn.

Cả hai đứng im... Luna giơ tay ra, một thanh đao xuất hiện “hay muốn ăn vài đòn?”

Cả hai nhanh chóng đi vào trong để tránh nàng này nổi ‘khùng’ lên thì mệt.

“hai tên kia!” Luna gọi hai người bọn họ

“gì?” cả hai quay lại

“không phải đường đó, theo ta.” Luna đã đổi thanh đao thành một cây côn.

Ngoài đại sảnh, các vị bá tước, hầu tước,... đều đã đến. Mọi người đang bàn tán, nói chuyện rất xôn xao thì mười thiên thần xuất hiện. Sophie và Shuu cùng ra tiếp đón mười vị sứ giả theo nghi lễ hoàng gia.

Trong lúc đó tại phòng quần áo đặc biệt do Luna thiết kế.

“Usagi lựa đồ cho Gin.” Nói xong Luna đẩy hai người qua gian phòng kế bên. Cả hai chưa kịp phản ứng thì Luna đã đóng sầm cửa lại.

Còn lại Luna và Kuro, Luna lấy một cái áo sơ mi trắng và một cái quần hơi bó màu đen đưa cho Kuro.

“thay thử đi!”

Bên kia...

“nhiều đồ như vậy...” Usagi nhìn cái tủ quần áo khổng lồ “Gin à... hay cậu nhờ Luna giúp đi. Tôi không biết mấy cái này đâu.”

“haizzz...” Gin thở dài

Luna và Kuro

Thay xong những thứ Luna đưa cho, Kuro đi ra... Luna lại đưa anh thêm một cái vào vest cụt tay màu đen.

“hai người kia xong chưa?” Luna

“chưa...” Gin và Usagi đồng thanh

“qua đây!”

Luna lấy đồ sẵn cho Gin, vừa lấy vừa nói.

” từ buổi tối hôm nay, sau buổi tiệc việc chúng ta là quý sẽ lộ diện...” Luna dừng một lúc “... đối với tôi thì chẳng sao, nhưng đối với mọi người sẽ là rắc rối và sẽ còn nhiều thứ sau này chúng ta sẽ phải đối mặt, nên, chuẩn bị tâm lí đi.” Luna nói xong cũng là lúc cô lựa đồ cho Gin xong.

“còn nữa sợi dây chuyền của tôi và mọi người có sự liên kết. Nhớ đó!”

Luna đi khỏi phòng quần áo, Kuro lẳng lặng đi theo.

Tối – tại lâu đài

Các vị bá tước đã đến đông đủ, các vị khách mời đặc biệt cũng đã xuất hiện tại sảnh chính. Không khí tĩnh lặng thường ngày ở lâu đài bỗng trở nên ồn ào.

“Waaa! Không ngờ lâu đài ở quý giới lại đẹp như vậy.” Hina ngưỡng mộ, trầm trồ.

“Cũng không tệ, tớ cứ nghĩ nơi này rất u ám.” Mari cũng góp ý

“Không như các cậu nghĩ đâu.” Ayato có phần lơ đãng

“mọi người, hôm nay chúng ta là sứ giả cần phải cư xử cho phải phép. Rõ chưa?!” Amy nhắc nhở

“Amy à! Cậu nhắc cả chục lần rồi!” Sora cười tinh nghịch kéo tay Jun đi

“thư giãn đi!” Ken xoa đầu cô

“oh...” Amy tròn mắt. Bọn họ mỗi người đều đi theo cặp hết, thế là thế nào. Ayato thì dẫn Hina đi xem xung quanh, Mari và Kanto cùng với Jun và Sora thì dắt nhau ra giữa sảnh khiêu vũ. Chỉ còn lại Amy và Ken. Gì thế này?!

“cậu làm gì luống cuống lên vậy?” Ken cười trước bộ dạng ngốc nghếch của Amy.

“cậu...cậu nói gì hả?”

Ken cười dẫn tay Amy đi dạo...

Usagi đang đứng sau cánh cổng nhìn vào trong, kế bên là Gin.

“Đông quá!” Usagi tròn mắt nhìn vào sảnh.

“sao không vào?”

“hơ hơ...tớ... hihihhi...” Usagi tự nhiên cười một cách ngây ngô.

“cậu...” Gin nhìn Usagi nhìn chằm chằm “đừng bảo là vì cái tai thỏ này nhá?”

“ơ...” Usagi theo quán tính lấy tay ôm hai cái tai thỏ của mình cụp xuống.

“vậy tớ nói đúng?!”

“thật ra...” Usagi ấp úng

“sao?”

“quỷ bán yêu bọn tớ từ lâu đã bị xem là loài hạ đẳng, dù cho có thuộc cấp cao đến mấy thì vẫn bị những loài quỷ khác xem thường.” Usagi giọng buồn buồn.

“ ... ”

“Sao phải sợ?” Luna bình thản đi đến.

“Luna!”

“đi vào với tớ.” Luna kéo tay Usagi

“Luna...tớ...” Usagi giật tay lại

“Đừng bao giờ để người khác xem thường cậu. Nếu cậu cứ rụt rè như vậy thì mãi mãi sẽ bị xem thường.”

“...tớ...”

“Gin dẫn cậu ấy vào, tớ đi vào chuẩn bị đây.” Luna quay sang nhìn Kuro ra hiệu anh đi theo.

“ừ!” Gin gật đầu

Ngay khi Luna vừa bước vào, cô đã thu hút sự chú ý của mọi người trong sảnh. Mọi ánh mắt đổ dồn về phía cô kèm theo đó là những lời bàn tán. Tuy vậy cô vẫn thản nhiên bước đi cứ như xung quanh chẳng có ai. Kuro đi theo sau Luna cũng nhận không ít những lời bình phẩm, anh cảm thấy khó chịu. Không phải Kuro khó chịu vì những lời nói mà anh khó chịu vì sự ồn ào.

Phía trên ngai vàng, Lucifer đã đứng sẵn ở đó. Xung quanh ông lúc nào cũng là bầu không khí lạnh lùng, nghiêm nghị nhưng cũng có phần lãnh đạm.

Luna chậm rãi bước lên bục, cầm vật vấy xòe ra, khụy gối xuống. Sophie cầm cái khay đặt vương miện dâng lên cho Lucifer. Ông từ tốn cầm chiếc vương miện lên.

“Mọi người! Đứa con gái mà ta thất lạc mười mấy năm nay đã trở về. Hôm nay ta xin tuyên bố với toàn quý giới con gái ta sẽ trở thành công chúa và cũng sẽ là người kế vị trong tương lai.”

Lucifer vừa dứt lời những tràng vỗ tay vang lên, những lời xì xào cũng trộn lẫn trong những tiếng vỗ tay. Lucifer đội chiếc vương miện lên đầu Luna. Luna đứng thẳng người, quay lại nhìn mọi người với ánh nhìn kiêu hãnh. Nhưng trong đầu cô thì đang xuất hiện vài câu hỏi.

Sophie, Shuu và Leo đang đứng ở góc phòng chứng kiến sự việc.

“có cần cho công chúa biết sự thật không?” Sophie

“phải xem chúa tể của chúng ta quyết định như thế nào đã.” Shuu

“sao không nhờ thằng nhóc kia?” Leo hướng mắt về phía Kuro.

“ý hay nhỉ?!” Sophie cười nửa miệng.

“bỏ ngay cái nụ cười đó đi.” Shuu tiến thẳng về chỗ Kuro đang đứng. Anh nói gì đó vào tai Kuro.

Mặt Kuro có vẻ chuyển sắc, anh nhìn Shuu rồi lên nhìn lên chỗ Luna. Nhỏ vẫn bình thản, có lẽ nhỏ chưa biết.

Phần theo nghi thức đã xong, còn lại là phần đãi khách. Sau khi nghi thức đã xong một vài vị khách bắt đầu ăn uống, một số khác thì khiêu vũ hoặc bàn luận. Luna đi băng qua các vị khách, theo sau là Kuro. Cô nghe không ít lời bàn tán về mình, như cô là giả, rồi chúa tể không muốn cho con trai các vị bá tước là người thừa kế thay,... Luna cảm thấy bọn quý tộc này ăn ở không lâu quá nên bây giờ mới dư hơi rồi sức nói nhảm.

Các thiên thần thì...

“cô ta là...” Mari ngơ ngàng nhìn Luna đang đi ra ngoài sảnh

“có phải Luna không nhỉ?” Sora

“có thể cô ta cũng là Hell Angel.” Amy suy đoán

“vậy...” Yenny ngập ngừng

“có lẽ chúng ta nên đi hỏi thăm hai người bạn cùng lớp.” Ayato

21. Chap 20: Tiệc (2). Thân Phận Thật Sự

Trái với vẻ ồn ào của bữa tiệc bên trong đại sảnh chính là sự yên lặng ở ngoài khu vườn trong lâu đài. Từng ngọn gió đêm thổi xào xạc, một cái lạnh nhẹ nhẹ thổi qua làm cho người ta cảm thấy lạnh gáy. Tháng 9 ở quý giới khác với tháng 9 ở thế giới con người. Trời bắt đầu thổi từng cơn gió lạnh, đến cuối tháng độ ẩm trong không khí tăng dần và sẽ bắt đầu có tuyết. Đặc biệt ở quý giới không có mưa, phải, nơi này không có mưa, thứ mà Luna thích nhất khi còn nhỏ...

“không vào trong chào hỏi gì à?” Kuro đứng cạnh Luna từ nãy giờ.

“Không!”

Lúc sáng khi đang thử y phục Luna có nghe mấy chị người hầu bàn tán gì đó về trăng xanh. Vì sự tò mò nên sau khi nghỉ thức vừa diễn ra xong nên Luna đã trốn ra ngoài vườn.

“Trăng màu xanh à?” Kuro hỏi

“Ừm!”

“mặt trăng có màu xanh giống mái tóc của cậu nhĩ?” giọng nói của một người con trai xen vào.

Luna không trả lời, cô vẫn im lặng hướng mắt về phía mặt trăng.

“chào công chúa!” tiếp theo đó là giọng của một cô gái .

“vậy còn màu tóc của cậu thì sao Ayato?” Luna khẽ mỉm cười, nói.

“chắc cậu cũng biết mà, nhĩ?”

“haizzz...” Luna thở dài, cô đứng đưa hai chân một lát rồi nhảy xuống đất “mấy cậu thật là phiền mà.”

“cậu có thể giải thích mọi việc được không?” Amy bắt đầu vào chủ đề chính.

“tôi là quý, hết.”

“không phải! Về tất cả luôn. Cậu có phải là Hell Angel không? Rồi tại sao cậu lại không gia nhập với chúng tôi? Và rốt cuộc cậu tên Luna hay Holie?... ” Yenny tuôn ra một tràng, nếu Levi không bịt miệng cô lại chắc cô còn hỏi nữa.

“xin lỗi công chúa! Cô ấy hơi hấp tấp.” Levi cười ngượng.

“Gọi bằng tên bình thường được rồi, Luna. Tôi không gia nhập vì tôi là quý và tôi cũng không có lòng tin vào thiên sứ.” giọng Luna lạnh lùng.

“tại sao? Tại sao lại không có lòng tin vào chúng tôi?” Mari

“đừng hỏi nhiều.” Luna đi vào trong đại sảnh.

“Luna!” Sora gọi.

“gì?” Luna dừng bước.

“cậu... cậu có thể giúp chúng tôi được không? Chúng tôi muốn thoát khỏi sự lợi dụng của hội đồng thiên giới.” Sora nói gần như hét lên.

Luna im lặng vài giây...

“hãy cẩn thận!” cô chỉ nói vồn vện có ba chữ rồi bỏ vào trong đại sảnh. Kuro không nói gì, chỉ lẳng lặng đi theo Luna.

Nhìn Luna bỏ đi, cả đám thất vọng tràn trề...

“chúng ta phải làm sao?” Hina tự hỏi.

“đến đâu hay đến đó thôi.” Ken cũng chậm rãi đi vào trong sảnh, mọi người cũng đi theo Ken.

Usagi thì đi lang thang ở hành lang, theo sau là Gin. Cô không dám ở lại sảnh chính lâu có lẽ vì ngại hoặc... có thể chính bản thân cô cũng không rõ lý do vì sao mình lại sợ...

“haizz...” Usagi dừng lại, dựa lưng vào tường.

“sao vậy?”

“không gì đâu...”

“cậu là thỏ à?”

“không thấy sao còn hỏi?” Usagi lườm Gin.

“hơi khác lạ một chút thôi, có gì đâu phải ngượng.”

“cậu...mãi mãi không hiểu đâu...” giọng Usagi nhỏ dần.

“có gì không hiểu?” Luna đột nhiên xuất hiện.

“ơ...” Usagi giật mình “á...á... Luna...”

Luna và Kuro chớp mắt nhìn Usagi như thể cô nàng là người ngoài hành tinh rơi xuống.

“thôi thôi! Bỏ qua mấy chuyện cũ đi!” Gin xen ngang

“hai người đi theo tớ.” Luna thuận tay kéo Kuro theo “cả người nữa!”

Phòng chứa vũ khí

“Luna dẫn bọn tớ đến chỗ này làm gì?” Usagi

“đương nhiên là lựa vũ khí.”

“nhắc mới nhớ, sáng nay có nhỡ nào làm hư vũ khí của bọn này.” Gin hỏi bằng hươ

“thứ đó không cần tớ làm hư thì sớm muộn gì cũng gãy.” Luna lườm Gin, tiện tay cô rút luôn thanh đao đang để trên cái giá xuống xem thử.

Kuro im lặng nhìn xung quanh. Thanh kiếm mà Luna làm hư của Kuro, đó là cái vừa tay nhất mà Kuro chọn, giờ tìm lại món khác thật sự có phần khó khăn.

Bốn đứa ngắm nghía một hồi, cuối cùng Usagi là người tìm được món đồ ưng ý. Cô lấy trên giá để cung xuống một cây cung bằng gỗ quý.

“Luna bọn tớ được tự ý chọn à?”

“ừ! Nhưng tùy cái nhé!”

“tớ xin cái này được không?” Usagi giương thử cây cung.

Luna quan sát cây cung mà Usagi đang cầm...

“tự nhiên đi!” cô quay lại mân mê mấy thanh đao.

“tạm thời ta dùng tay không được không?” Kuro hỏi

“không có món nào vừa ý à?”

“chưa hẳn... chỉ là...”

“được rồi! người lựa sau.” Luna quay sang Gin ” còn cậu?”

“tớ được thứ này!” Gin rút ra một thanh đao trạm trổ tinh tế.

“hai món rồi nhỉ?” Luna lẩm nhẩm...

Kuro nhìn nhỏ, tự nhiên lại cho lựa vũ khí thoải mái, có vấn đề...

“cá cược thành công!” Luna nở nụ cười mãn nguyện. Nhưng nụ cười này làm cả bọn thắc mắc.

“vậy cả đám bọn chị cùng chúa tể thua à?” Sophie đột ngột đi vào với vẻ mặt thất vọng.

“chị nói vậy là sao?” Usagi khó hiểu.

“không gì! Sau khi tan tiệc thì tập hợp tại phòng chị.” Sophie lôi Luna ra ngoài “còn em thì đang có mười vị khách chờ đợi.”

“anh đã chuẩn bị để gặp hôn thê tương lai của mình chưa Kai?” Vivi nhướn miệng cười.

“cô làm ơn dẹp cái điệu cười ớn lạnh đó dùm tôi.” Kai lạnh lùng.

Hiện tại Kai và Vivi đang đứng ngoài quan sát đại sảnh. Lucifer chỉ ngồi một mình còn nàng công chúa thì không thấy bóng dáng đâu.

“hừm! Không thấy nhỏ công chúa đâu cả. Có lẽ chúng ta nên đột nhập vào.” Vivi

“không dễ đâu.” Leo đứng sau lưng cả hai.

“ngươi...” Vivi giật mình.

“còn nhỏ mà hồn quá đó, cô bé!” thanh đao của Leo lao thẳng về phía hai người.

Một trận ẩu đã diễn ra, mọi người trong đại sảnh nhốn nháo ra xem... Sự việc kéo dài được một lúc thì Luna xuất hiện.

“dừng lại!”

Keeng!

Hai thanh đao của Kai và Leo cọ sát vào nhau... cả hai lườm nhau đến lát mắt.

“tôi bảo dừng lại!” Luna hét lớn, một vòng tròn phép xuất hiện trên không.

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn Luna...Leo và Kai cũng dừng lại, Luna nhảy lên nơi Vivi đang đứng, nhỏ lườm Vivi một cái sắc lạnh.

“biến khỏi nơi này!” Luna gầm từng chữ, giọng điệu lạnh lùng.

“hừm! Kai anh đã thấy rồi nhỉ?” Vivi cười đều

Kai không trả lời, anh lạnh lùng kéo mũ áo choàng lên che đi nửa khuôn mặt, sau đó thu lại thanh đao của mình rồi bỏ đi. Vivi nhìn Luna, cô nàng cười một cách kỳ lạ rồi sau đó cũng bỏ đi.

Luna thu lại phép rồi đi vào trong đại sảnh...

Tan tiệc...

Luna lôi Kuro trốn về phòng mình...

“chán!” Luna ngã người xuống giường

“lôi ta về đây làm gì?” Kuro hỏi

“công việc của một kỵ sĩ là canh chừng cho công chúa ngủ.”

“ngươi...”

“ta sao?” Luna ngồi dậy, nhìn bộ dạng có vẻ tức giận “ngươi nên nhắc cô ta cẩn thận.” Luna bỏ vào phòng tắm riêng.

Kuro im lặng ngồi đó, dạo này không chỉ mình Luna mà cả bản thân anh cũng rất lạ. Anh không phủ nhận điều đó, có lẽ anh không thuộc về thế giới này...Có lẽ vậy...

Khuya...

Đợi Luna ngủ say, Kuro lén bỏ ra ngoài. Anh đi đến thư phòng của Lucifer như lời dặn của Shuu.

Cốc cốc

“vào đi!” Lucifer đã chờ sẵn

“chuyện của Luna là sao?” Kuro hỏi thẳng

“Vốn dĩ lúc sinh ra Luna đã không phải là con người, cha mẹ lúc trước của nó cũng không phải cha mẹ ruột.”

“Vậy ai mới là cha mẹ ruột của nhỏ?” Kuro nói gần như gầm lên. Dù trước đây có như thế nào thì nhỏ cũng là bạn thân nhất của Kuro, nhỏ lúc nào cũng thương ba mẹ... Vậy mà giờ lão già này nói những người đó không phải cha mẹ ruột của Luna. Kết quả cho sự cố gắng của Luna là gì đây?

“có vài việc ta cần giải thích rõ hơn, cậu nhóc ngồi xuống ghế bình tĩnh nghe ta nói được không?”

Kuro cúi gập người xuống “ông giải thích đi!”

“Hai mươi hai năm trước quỷ giới nổi loạn, lúc đó ta chỉ là một vị hầu tước. Ta được lệnh của vị vua lúc bấy giờ nên phải đi dẹp loạn. Sau đó hai năm, chiến tranh ở quỷ giới nổ ra. Người dân ở quỷ giới chạy loạn khắp nơi, gia đình lạc nhau... Ta cũng mất vợ từ năm đó...” Lucifer ngừng một chút rồi kể tiếp “Ba năm sau đó ta thống nhất được cả quỷ giới rồi thì có ngôi vị như ngày hôm nay. Cậu nhóc hiểu rồi chứ?”

“tạm hiểu, như vậy thì sao ông lại xác định rằng Luna không phải con người từ nhỏ?”

“vợ ta khi trốn lên được nhân giới thì sinh ra Luna, đó là những gì ta đọc được trong cuốn sổ của bà ấy.”

“khoan đã! Vậy hiện tại Luna phải hai mươi tuổi rồi chứ đâu phải mười bảy.”

“vì ông ấy nói dối!” Luna bình thản đẩy cửa thư phòng đi vào.

“Luna...” Lucifer kinh ngạc “con nghe hết rồi?”

“Vợ người không hề mất tích mà ba năm sau đó bà ấy bỏ lên nhân giới rồi sinh ra một đứa bé. Vì sức khỏe lúc đó đang rất yếu nên sau khi sinh đứa bé bà ấy đã mất.”

“sao con biết?” Lucifer càng ngạc nhiên hơn vì những điều Luna sắp nói sau đó.

“cha còn định nói dối Kuro rằng con là con của bà ấy với một con người, còn đứa con kia thì đã chết sau đó. Nên cha nhận con về làm con nuôi à, đúng không?”

“vậy người là con ai?” mọi chuyện bỗng nhiên rắc rối đối với Kuro.

“con ruột của lão đang đứng trước mặt ngươi và ta mười bảy chứ không phải hai mươi. Chưa gì đã bị hại già ra ba tuổi.”

“vậy con biết hết rồi à?”

“mẹ con người trước lúc mất đã nói con biết, mẹ bảo đó là bí mật.”

“nếu đã biết mọi chuyện mà con vẫn bình thản vậy ta yên tâm rồi.” Lucifer thở dài mệt mỏi

“còn người!” Luna kéo tay Kuro lôi anh ra khỏi thư phòng “đám trốn việc nhỉ?”

22. Chap 21: Cảm Xúc Đau Thương

Không biết lí do vì sao mình được sinh ra, lúc nào cũng lạc lõng, cô đơn. Kể cả người bạn thân nhất cũng không quan tâm... Rốt cuộc tôi đã làm gì, tại sao mọi người lại dần rời bỏ tôi?

Cha mẹ... có phải lí do hai người luôn nhốt con ở nhà vì con là một con quỷ? Hay vì lí do khác? Tại sao mọi thứ con yêu quý nhất lại đang dần mất đi? Tại sao con được sinh ra vậy? Tại sao?

“nhỏ cứng đầu! nín đi!”

Luna hé mắt, mệt mỏi đưa tay lên dụi mắt. Cảm thấy tay mình ướt ướt Luna bật dậy, tay liên tục dụi mắt. Minh khóc ư? Không thể nào!

“đừng dụi nữa!” Kuro gạt tay Luna ra “ngươi khóc lúc ngủ.”

“buông ra!”

“cái con nhỏ này!” Kuro đè Luna ngã xuống giường ” cứng đầu vừa phải thôi!”

“ta...lại khóc...nữa sao?” giọng Luna run run.

“Muốn khóc thì khóc cho đã đi, mắc mớ gì phải kìm nén?” cuối xuống ôm Luna vào lòng, nhẹ vuốt tóc nhỏ, anh nói “ngươi chỉ là một đứa con gái thôi mà, phải không? Nếu đã là con gái dù quỷ hay người cũng có quyền khóc, hiểu không, nhỏ cứng đầu?! còn nữa thằng bạn tồi này xin lỗi ngươi... vì tất cả!”

“hic...hic...oa...oa...” như vỡ òa tất cả, Luna ôm Kuro khóc ngon lành...

Cả buổi sáng hôm đó không ai trong lâu đài thấy Kuro hay Luna bước ra khỏi phòng, cho đến chiều...

“mắt ta hết sưng chưa?”

“còn!” Kuro trả lời thẳng “nhưng dù còn sưng hay không thì ngươi cũng phải ra ngoài, tối nay là về rồi.”

Luna mặt đen sì nhìn Kuro, nhỏ có bao giờ chịu ra ngoài trong bộ dạng thảm hại như vậy bao giờ đâu. Giờ ra khỏi phòng, đám kia nhìn thấy thì nhỏ biết làm sao?

“ngươi có đồ thay, còn ta thì không. Nèn, phiền công chúa cứng đầu ra ngoài dùm.” Kuro lôi luôn Luna ra ngoài mặc cho cô nàng giãy giụa , la hét um xùm.

“yah! Kuro thối tha!” giật tay ra khỏi tay Kuro, Luna tiện thể đá anh một cái.

... Không biết lí do sao mà tất cả mọi người gồm Gin, Usagi, Leo, Shuu, Sophie và mười thiên thần đều tập trung trước phòng của Luna. Kết quả cái cảnh tượng ở trên đã lọt vào mắt của tất cả. Vâng, công chúa hung hăng đá một kỵ sĩ ngã nhào.

Thôi rồi! mặt Luna xám xịt...

“Luna!” Usagi nhào đến ôm Luna “sao sáng giờ Luna không chịu ra ngoài?” mắt Usagi rưng rưng “ủa? mắt cậu bị sao vậy?”

“không sao!”

Sophie, Shuu, Leo cười tươi “mừng công chúa quay trở lại!”

Luna ngạc nhiên nhìn cả ba, họ biết chuyện hết rồi sao?

“sao mười vị thiên thần còn đứng đây?” chợt nhớ ra gì đó Luna quay sang nhìn mười thiên thần

“đương nhiên là vì có công việc.” Ayato trả lời

“việc gì thì vào học lại sẽ bàn, giờ tôi đang mệt, xin lỗi.” Luna kéo Kuro đi.

“công chúa đừng quên nhé!” Hina nói với theo

Tất cả thiên thần dang cánh ra rồi biến mất. Gin và Usagi lo ngại nên chạy theo Luna và Kuro còn Sophie, Shuu, Leo thì trở lại với công việc của mình.

Tối

Bốn đứa về lại nhà của Luna ở nhân giới. Hiện tại ở nhân giới đang là tháng của mùa mưa. Không khí ẩm ướt làm Luna cảm thấy có phần dễ chịu.

“nhà của Luna à?” Gin hỏi

“ừ! Usagi đưa Gin lên phòng đi, tớ ngủ đây!” Luna đi thẳng lên phòng.

Mọi chuyện dường như rất mờ nhạt đối với Luna, cứ nghĩ bản thân sẽ bình tĩnh ai ngờ lại ôm tên kia khóc một chập. Biết vậy lúc buổi tiệc diễn ra cô không đi lung tung là được rồi. Chỉ vì đi lung tung nên mò vào phòng cấm rồi đọc được nhật ký của nữ hoàng. Nên gọi đó là sự trùng hợp hay do sắp đặt?

Bật người dậy Luna mở cửa định ra ngoài thì thấy Kuro đứng trước phòng mình.

“ngươi...làm gì trước phòng ta thế?”

“tìm ngươi.”

“sao không gõ cửa?”

“định gõ đó thôi!”

“được rồi vào đi!”

“khỏi, ta đói!”

Mặt Luna xám xịt khi nghe câu đó... Mười phút sau...

“tại sao cả ba người lại bắt tôi nấu ăn?”

“hết sức rồi!” cả ba đứa đồng thanh

Luna thở dài... bọn này thiệt hết nói...

“vậy nghe dặn đây!” Luna đặt ba đĩa cơm lên bàn “ngày mai cả đám bọn mình sẽ đi học và học chung với thiên thần lẫn pháp sư. Kuro với Usagi thì rõ rồi nhưng Gin mới vào thì mong cậu cẩn thận một chút có gì thì hỏi tớ với Usagi, bọn này sẽ giải thích. Cẩn thận đừng nghe theo lời xúi bẩy của Kuro.”

Luna vừa dứt lời Kuro đã lườm nhỏ đến lát mắt “ý gì đây hả?”

“không gì! Ăn lẹ đi rồi ngủ, mai ta kêu dậy sớm mà dậy không được là ăn đòn đấy nhá!”

Sáng~~

“ehh!~ mưa rồi!” Usagi ngó ra ngoài trời

Luna im lặng đưa Usagi, Gin, Kuro ba cây dù...

“của Luna đâu?” Usagi chợt phát hiện ra Luna không cầm dù

“nhà chỉ có nhiều đó.”

“vậy cậu...”

“đi mưa!” Luna xách cặp đi thẳng ra cửa.

“ê ê! Luna...” Usagi vội đi theo nhưng có người đã nhanh hơn kéo Luna lại.

Đang đi thẳng mà tự nhiên có người kéo ngược lại làm Luna mất trấn nên ngã vào trong lòng người đó. Gin thấy cảnh đó thì thở dài, anh biết rõ mình đã mất cơ hội ngay từ đầu. Còn Usagi thì tròn mắt nhìn Kuro với Luna.

Kuro ẵm Luna lên theo kiểu công chúa, anh nói “ôm cặp với cầm dù đi!”

“mới sáng đã có phim tình cảm cho tớ coi rồi!” Usagi thở dài lên nhìn Gin

“ổn rồi! vậy đi học được chưa?” Gin hỏi

“ừ!” Kuro và Luna đồng thanh.

Trường Star School

“mưa càng ngày càng lớn nhỉ?” Sora ngồi sát cửa sổ căn tin, chăm chú nhìn ra ngoài trời.

“tháng này ở nhân giới là tháng của mùa mưa mà.” Mari cũng nhìn ra cửa sổ.

“haizz... vào học chính thức rồi mà mưa như vậy, ngán quá!” Levi dựa ngã người về phía sau.

“thông báo! Hôm nay lớp có thêm hai thành viên mới, cũng là hai thành viên cuối.” Amy vừa từ phòng giáo viên đi đến thông báo cho cả bọn.

“khỏi nói cũng biết!” Kanto

“có phải là tên pháp sư còn lại với cái tên kỵ sĩ đi theo Usagi phải không?” Ken hỏi

“ừm! và kẻ thù mà học chung thì...” Amy lo lắng.

Thật ra cả đám đều lo lắng về việc này nhưng họ cũng đâu còn cách giải quyết khác.

Trong khi đó tại phòng học lớp 11A7

Kuro và Usagi thì dẫn Gin đi tìm phòng giáo viên còn Luna thì về lớp. Nhưng trong lớp đã có một thành viên đến sớm hơn...

Hiện tại...

“chào công chúa!” Vivi cười ngạo mạn.

Luna im lặng đọc sách, cô không hề để ý đến Vivi.

“thật không ngờ cô lại là công chúa, nhỉ?” Vivi vẫn tiếp tục nói.

“mà công chúa hình như hơi kêu ngạo rồi thì phải? một người như cô sao lại là công chúa được chứ? Đã vậy còn là hôn thê tương lai của Kai, thật bất ngờ mà!” Vivi nói với ý chế nhạo Luna và những lời nói này đã vô tình làm Luna nhớ lại những chuyện trước đây.

“trường trung học cấp hai Sakura, bốn năm về trước, cô còn nhớ không?” Luna cuối mắt nhìn vào cuốn sách, tóc mái của cô rủ xuống che đi khuôn mặt và biểu hiện hiện giờ của cô.

“hửm?” Vivi có phần thay đổi sắc mặt khi nghe Luna nhắc đến ngôi trường cấp hai mà cô từng học “ý cô là gì? Công chúa!”

“làm ơn đừng có thêm hai chữ công chúa vào nó làm tôi ghê tởm giọng nói của cô!” Luna ngược lên, ánh mắt sắc bén nhìn thẳng vào Vivi.

“hừm! năm cấp hai tôi tệ! sao cô biết?” Vivi nhìn Luna với ánh mắt nghi ngờ.

“bốn năm trước, cô là bạn gái Kuro...” Luna dừng một chút rồi nói tiếp “trong thời gian đó cô còn dẫn đàn em của mình đi đánh đập một cô gái, à không là hai cô gái bằng tuổi cô, đúng không?”

“thì sao?” Vivi

“lí do cô làm vậy là gì?”

“đơn giản thôi! Ghét thì đập! có gì lạ sao?”

“cô chưa nhận ra sao, Vivi?” Luna đẩy ghế đứng dậy.

Vivi nhìn Luna “lẽ nào? Cô là...” Vivi bất ngờ

“phải! là tôi và...” Luna dừng lại cười nửa miệng “để tôi kể lại những việc cô đã làm với tôi thử xem cô còn nhớ không, nhé!”

“thì ra là con nhỏ một sách năm nào đây mà! Haahahahah!” Vivi cười đầy mỉa mai.

“một tuần tôi và cô gái đó luôn bị cô lôi ra sân thượng đánh hơn cả chục lần, lần cuối cùng cô đã dùng kéo cắt tơi tả tóc của tôi. Lí do vì tên kia thích mái tóc dài của tôi, chỉ vậy thôi mà tôi mất đi mái tóc dài của mình. Sau đó, cô còn cả gan dùng phép làm hại mẹ tôi. Lí do cũng chỉ vì cô ghét tôi. Nực cười thật.” Luna nở nụ cười chua xót.

“có sao! Chỉ là tôi thử nghiệm khả năng thôi mà, ai ngờ lại hại mẹ cô.”

Câu nói đó làm Luna tức điên lên “vậy có gì cô hại luôn cả mẹ Kuro phải sống thực vật?”

“hừm! ai bảo bà ta không cho Kuro quen tôi, tôi cũng chỉ thử chút thuốc thôi mà!”

Vivi vừa dứt lời, cửa lớp mở toang. Cả đám thiên thần, Usagi và Kuro cũng đứng đó, họ đã nghe hết tất cả.

Mặt Kuro tối sầm lại, anh từ từ đi lại chỗ Luna. Mặt đối mặt, một hồi sau Kuro kéo Luna chạy ra khỏi lớp...

23. Chap 22: Quá Khứ Đau Thương

Trường trung học cấp 2 Sakura

-con nhỏ kia! Mày tránh xa Kuro ra nghe chưa? Nghe chưa?

Từng chữ “nghe chưa” là từng cái đập vào người cô bé. Ngày nào cũng vậy, chẳng biết vì lí do gì nhỏ và Usagi luôn bị bọn này đánh. Nhiều lúc bị đánh chung, nhỏ che cho Usagi vì sức khỏe Usagi rất yếu, kết quả nhỏ hứng hết đòn của những con nhỏ kia.

Thật ra không phải nhỏ không biết lí do mình bị đánh chỉ là muốn phủ nhận lí do đó thôi.

Hôm nay giáo viên tiết thể dục nghỉ nên cả lớp tự học, Vivi cùng đàn em của nó lại lôi nhỏ lên sân thượng. Nhỏ vùng vẫy cố chạy trốn nhưng bất lực vì nếu nhỏ trốn được thế nào Usagi cũng bị thay.

Từng cái tát, từng cái đập, giáng vào người nhỏ. Nhỏ co người chịu đựng nỗi đau, không khóc, không la dù chỉ một tiếng. Nhưng nhỏ càng im lặng thì những đứa kia sẽ càng đánh nhiều thêm.

-mấy con kia! Bọn mày làm gì đó?

Một thằng nhóc xuất hiện giúp nhỏ - là Gin. Mấy nhỏ kia hoảng sợ vì có người phát hiện nên chạy mất.

- Luna! Luna có sao không?-Gin đỡ Luna ngồi dậy.

- tớ không sao!

-sao không báo thầy cô hay nói ba mẹ?

-ba mẹ thì tớ không có nói, còn thầy cô thì họ biết đó nhưng họ không xử lí đâu. – Luna cười nhạt, nhỏ phúi bụi trên quần áo của mình.

-tại sao?

-cậu không cần biết đâu! – Luna bỏ đi.

Thầy cô không xử lí vì gia đình Vivi chính là người tài trợ quyền góp cho trường mỗi năm, ngoài ra vợ của hiệu trưởng lại là dì của Vivi. Như vậy thử hỏi sao họ xử lí việc Vivi gây sự đánh lộn, có chăng họ làm ngơ giả vờ không biết thôi. Đối với Luna xã hội vốn đã bất công rồi, nhỏ cũng chẳng quan tâm.

Bốp! Bốp! Chát!

-mày! Mày ngoan cố hả con?!

Hôm nay lại bị đánh, riết rồi Luna bị đánh như ăn cơm bữa.

-hừm! có vẻ làm vậy mày không sợ nhỉ?

Vivi từ từ đi tới chỗ Luna nằm, trên tay nó là một cây kéo.

Vivi nắm từng lọn tóc của Luna lên rồi bắt đầu cắt, cắt, cắt cho đến khi mái tóc của Luna tả tơi.

-hahahahahahaha

Cả đám cười mãn nguyện rồi bỏ đi. Còn Luna, nhỏ nằm đó, từng giọt nước mắt rơi xuống. Mái tóc mà mẹ nhỏ giúp nhỏ chăm chút từng ngày, chải chuốt cho nhỏ từng ngày, vậy mà, vậy mà bây giờ mái tóc đó đã bị bọn này phá hỏng...

-Luna tuần này cha ở bệnh viện chăm sóc mẹ với mẹ của Kuro, con ở nhà nhé!

-mẹ với dì bị sao vậy cha? – Luna lo lắng

-mẹ với dì bị tai nạn giao thông, bác sĩ nói có thể cả hai sẽ không thể tỉnh dậy được nữa. – Cha Luna quay mặt đi chỗ khác để kìm nén những giọt nước mắt.

-con muốn đi thăm mẹ với dì, cha cho con theo với.- Luna rưng rưng.

-tôi rất tiếc vợ ông đã đi rồi, còn dì của cô bé thì sẽ phải sống thực vật mãi mãi.

Cha con Luna bàng hoàng, tại sao lại như vậy? Tại sao?

Một tuần sau đó, mẹ Kuro cũng không qua khỏi...

Hiện tại

Luna và Kuro đang ngồi bệt dưới đất trong thư viện. Cả hai ngồi đối mặt nhau nhưng lại cúi nhìn xuống đất.

“sao người biết?” Kuro khẽ nói, giọng khàn khàn.

“tìm hiểu.”

“sao người biết là cô ta làm?”

“bụi phép!” Luna ngược lên nhìn Kuro, anh vẫn cúi nhìn xuống đất.

“còn gì nữa không?”

“còn!” Luna ghen lại “dì nói... dì đã nói...” nước mắt Luna tuôn ra “trước lúc đi...dì đã nói...hức... dì đã nói hãy cẩn thận với Vivi...hức...”

Kuro ngược nhìn khuôn mặt đầm nước của Luna, đưa tay chùi nước mắt cho nhỏ nhưng lại bị nhỏ gạt tay ra.

“tại sao cứ ở chung với người thì ta luôn khóc, tại sao vậy?” Luna sụt sướt.

“xin lỗi!”

“đi mà xin lỗi dì ấy!” Luna hét lên.

“ta...” Kuro sững sờ...

“người đã ở đâu khi mẹ người cần người, người là đứa con duy nhất của dì. Vậy mà trước lúc ra đi người duy nhất vắng mặt lại là người.” Luna tuôn ra một tràng.

Kuro chỉ còn biết im lặng, Luna thì khóc. Lần này cô sẽ khóc cho hết nước mắt sau đó cô sẽ không khóc nữa. Cô sẽ trả thù cho tất cả những người mà cô thương yêu. Sẽ là máu chứ không phải là nước mắt nữa.

24. Chap 23: Sự Thật Trong Cuốn Nhật Ký

Hai tiết học trôi qua trong lặng lẽ, cuối cùng tiếng chuông ra chơi cũng vang lên, mười thiên thần lặng lẽ ra khỏi lớp...

“cô đã nói những gì?” Kai nhìn Vivi, tuy không biểu hiện cảm xúc ra nhưng Vivi biết rằng Kai đang tức giận.

“tôi làm gì thì tôi nhận thôi.”

“shit!” Kai chửi thề rồi đứng dậy đi ra khỏi lớp.

“mấy người vừa lòng rồi chứ. Biết được sự thật rồi chắc vui lắm nhỉ.” Vivi để lại một câu chế giễu rồi cũng đi theo Kai.

Usagi nhẹ nhàng kéo hai búi tóc xuống chải lại gọn gàng, vừa chải vừa nói “cô ta lại làm Luna thay đổi nữa rồi, nhưng lần này không chỉ một mình Luna đâu.”

Gin cũng không thể nói gì hơn trừ im lặng, phải vì quá khứ được phơi bày ra rồi...

Nguyên cả ngày hôm đó Luna và Kuro cúp tiết. Usagi và Gin nghỉ họ về nhà nhưng trong nhà lại không có ai cả. Mặt Usagi sầu thảm như cái bánh bao thiêu.

“Luna ơi!”

“có ở đây đâu mà kêu!” Gin nói

Đôi khi không phải ai sinh ra cũng có thể tự quyết định cuộc sống của mình... Nhiều lúc có thể nói rằng do định mệnh an bày vận mệnh cuộc sống của họ... Đối với Luna dường như cuộc sống của cô đều là định mệnh sắp đặt, ý nghĩ đó luôn đeo bám theo cô và cô đã sống theo “sự sắp đặt” tùy theo tự nhiên không chút phản kháng cho đến khi những người cô yêu thương dần ra đi...

Rào! Rào! Rào!...

Mưa cả ngày không dứt, bầu trời mang một màu u ám, nó đem lại cho ta những cảm xúc man mác buồn...

Dưới cây cầu vượt có hai bóng người một nam một nữ, người nữ đang ngồi còn người nam thì đứng dựa vào vách chân cầu...

“♪Cứ đi mà không biết, cuối con đường phía trước...Có phải là hạnh phúc, khi trước mắt giờ là hố sâu...Sống trong niềm cay đắng, trái tim đầy thù oán...Cứ bước lần trong đêm, không biết ta giờ đi về đâu... ..”-Luna khẽ hát vài câu. Nhưng lời hát của Luna lại làm Kuro chết lặng một lần nữa.

Ngâm nga một hồi Luna đứng dậy định bỏ đi thì bị Kuro kéo lại.

“đi đâu đó?”

“làm thêm!”

“đi với!... được không?”

Luna gật đầu “ừ” một cái...

Đến tối...

Trời cũng bớt mưa hẳn, chỉ còn lại vài giọt lâm râm. Trước cửa nhà loáng thoáng hai bóng người Usagi đang ngồi ngơ người ở phòng khách, thấy vậy cô liền chạy ra.

“Aahhh! Gin! Luna với Kuro về rồi nè!” Usagi mừng rỡ khi thấy hai người.

“làm gì la làng lên thế?” Luna hỏi, mặt đơ đơ.

“cậu với tên này đi đâu từ sáng đến giờ vậy?” Usagi mếu máo nhìn Luna.

“cúp học!”Luna

“oe~ bơ tớ hả?”

“xíu nữa lên lầu hai, nhớ kêu Gin lên luôn.” Luna ngoái đầu lại nói một câu rồi bỏ thẳng lên phòng.

“cô định làm gì?” Kai ngồi trên bệ cửa sổ, anh lạnh lùng hỏi.

“lỡ phóng lao thì phải theo lao. Dù sớm hay muộn nhỏ ta cũng sẽ tìm tôi trả thù.”

“tôi chẳng quan tâm cô xử lý chuyện riêng của mình như thế nào, nhưng tôi mong cô đừng để nó ảnh hưởng đến nhiệm vụ của mình.”

Vivi chỉ im lặng không trả lời. Sự im lặng đó khiến Kai nghi ngờ.

Cơn mưa dai dẳng cuối cùng cũng tạnh hẳn. Đường phố lại trở nên ẩm ướt vì cơn mưa đã qua. Ánh đèn đường loe loét chiếu sáng con đường đêm vắng vẻ.

Trừ các quận gần trung tâm thành phố ra thì các quận khác hầu như đang trong tình trạng bị bỏ hoang hoặc sắp bị bỏ hoang. Cũng vì vậy mà quỷ dữ xuất hiện ngày càng nhiều, số người chết cũng ngày càng tăng nhiều hơn. Thành phố này rồi sẽ ra sao...?

Nhà Luna

“Na kêu bọn tớ lên đây làm gì thế Na?” Gin giở giọng chọc ghẹo Luna

“bỏ ngay cái cách gọi tên tớ kiểu đó hoặc cậu sẽ bị ăn gậy.” Luna lườm Gin.

“được rồi! muốn đùa giỡn gì thì để sau. Còn giờ là bàn công việc Gin à.” Usagi cũng trở nên nghiêm túc một cách kỳ lạ.

“vậy nói chung là có chuyện gì?” Kuro cũng tò mò không kém.

“ngồi xuống đi!” Luna nói.

Cả ba người kia ngồi xuống, Luna đảo mắt nhìn cả ba rồi lấy dưới ngăn bàn ra hai quyển nhật ký đặt lên bàn.

“chọn một trong hai để đọc trước.”

Gin và Usagi chọn cùng một quyển có bìa màu nâu, riêng Kuro lại chọn quyển có bìa màu đen.

“Gin và Usagi đọc trước, Kuro đọc sau.” Luna nói khi ba người đã chọn xong “Nhớ đọc lớn cho tất cả nghe”

“Ừ...!” Usagi bắt đầu đọc “Ngày x tháng y năm 21XX. Thật không ngờ chiến tranh ở quỷ giới lại kết thúc sớm hơn ta nghĩ. Có lẽ đến lúc ta phải đi rồi...” Usagi vừa đọc được vài chữ thì bị Luna ngắt lời.

“cậu không cần đọc ngày tháng đâu, nội dung chính là được rồi.”

“ừm!” Usagi tiếp tục “Hôm nay ta đã trốn lên nhân giới thành công. Nơi này thật khác với tưởng tượng của ta. Ta còn gặp được một người bạn... Ừm... để xem... trang tiếp theo là một tháng sau đó. Hôm nay là ngày đặc biệt ở nhân giới, cũng là ngày mà ta hạ sinh đứa con của mình. Đó là một cô bé dễ thương, nhưng ta chỉ có thể làm mẹ của con bé được một tuần nữa. Mẹ xin lỗi con, Luna...Luna?” Usagi tròn mắt nhìn vào chữ Luna. Hai tên con trai cũng kinh ngạc không kém, cứ ngỡ rằng chuyện ở lâu đài là giả, ai ngờ...

“đọc tiếp đi!” Luna ngả người nằm xuống ghế.

“Sau đó ta đã đem Luna giao cho một đôi vợ chồng y tá trong bệnh viện và người bạn mà ta đã gặp... Vài ngày sau ta được đưa về quỷ giới một cách thầm lặng...” Usagi ngừng đọc “hết rồi!”

“đó là của tớ, của cậu và Gin thì lật ngược lại” Luna nói.

“khoan!” Kuro chen vào “tại sao người bảo bọn ta đọc những cái này?”

“không muốn biết sự thật sao?” Luna thản nhiên nói, kèm theo là một nụ cười đầy bí ẩn.

“ý người là sao?” Kuro nhú mày

“Usagi còn nhớ câu truyện về thành phố lụi tàn không?” Luna không trả lời câu hỏi của Kuro.

“nói đúng hơn là thế giới lụi tàn, nhưng đó chỉ là một câu truyện tiểu thuyết thôi mà?” Usagi thắc mắc.

“nếu là truyện hay gì đó đại loại thì chắc chắn sẽ có tác giả hoặc nguồn gốc. Còn đằng này thì chỉ có một số người nhất định biết, đúng không, Luna?” Gin dường như đã hiểu được những gì Luna muốn nói.

“cậu đọc nhanh nhỉ?” Luna liếc xuống tay Gin, dường như anh đã đọc xong trong lúc cả ba đang nói chuyện.

“tớ chỉ mới xem sơ qua thôi, cũng đã hiểu sự tình rồi.” Gin nói.

Usagi thì ngơ ngác nhìn Luna với Gin “hai cậu nói gì thế?”

“chúng ta vốn đã không phải người ngay từ đầu phải không?” Gin tiếp tục hỏi.

“đúng!” Luna

“vậy câu chuyện về thành phố lụi tàn gì đó chính là dự báo của quá khứ về hiện tại?” Kuro hỏi

“ừm!...” Luna gật nhẹ

“vậy cũng chẳng cần đọc nữa!” Gin gấp cuốn nhật ký đặt lại trên bàn.

“có nhiều thứ đôi khi chúng ta cũng đừng nên biết. Đến một lúc nào đó mọi chuyện sẽ tự phơi bày ra thôi, phải không? Luna từng dạy tớ như vậy mà!” Usagi nhỏ giọng nói từ từ và cuối cùng là một nụ cười nhẹ.

“ba người cứ giữ hai quyển nhật ký đó đi, khi nào cần thiết thì đọc cũng được.” Luna thở dài...

“chỉ vậy thôi sao?” ba con người kia đồng thanh

“ừ!”

“chỉ vậy thôi?” giờ chỉ còn hai tên con trai, Usagi đơ luôn rồi.

“ừ!” Luna cũng tròn mắt nhìn ba người “chứ mọi người muốn gì nữa?”

“Yahhh!!!” Usagi ôm gối bay vào đánh Luna...

Một cuộc chiến giữa những chiếc gối xảy ra... Không khí trong nhà bỗng nhộn nhịp hơn mọi khi...

25. Chap 24: Bóng Đen

Gần tới lễ chào đón dành riêng cho lớp 11A7 mà trời thì cứ mưa tầm tã...

Luna, Kuro, Usagi và Gin đang lang thang trên hành lang lầu 2. Phía trước họ đang có một cô gái bước đến... trong phút chốc hai bên lướt qua nhau. Bốn người bỗng có cảm giác kỳ lạ đến khó tả.

Hồi sau...

Tiếng thét thất thanh vang lên từ góc cuối hành lang. Bốn người nhanh chóng chạy đến nơi có tiếng thét. Vừa lúc đó mười thiên thần cũng đã có mặt. Trên sàn là một cô nữ sinh đầy máu me, nội tạng bị moi móc, máu loang ra khắp sàn. Luna quan sát hiện trường rồi nhanh chóng rời đi trong lặng lẽ.

Tại khu nhà kho bị bỏ hoang gần trường...

Mùi tanh của máu bốc lên nồng nặc, tanh đến nỗi không thể nào một người bình thường có thể vào đây mà hít thở được. Những tiếng cười the thé vang lên đâu đó trong nhà kho. Vẫn là những tiếng cười làm người ta cảm thấy lạnh sống lưng.

Trên sàn nhà đầy máu khô pha lẫn với bụi bẩn, một nữ sinh đang bị ngắt, còn xung quanh là những sinh vật hình dạng ghê gớm.

“Chỉ cần nhập vào đám dân đen này chúng ta ngày nào cũng sẽ được quây phá, ăn uống hả hê. ”

Con quỷ kia hô lớn, những con quỷ khác cũng đồng loạt tán thành, tất cả đều cười trong sự hả hê với kế hoạch.

Đột nhiên... khí lạnh ồ ạt tràn vào... cả nhà kho đóng băng...

Đám quỷ trở về với trạng thái sẵn mồi.

Phập!

Một mũi tên bằng băng cắm thẳng vào đầu con quỷ đầu đàn.

Những con quỷ khác đang hoảng sợ tìm chủ nhân của mũi tên băng thì hàng loạt mũi tên khác lao ra... trong phút chốc cả đàn quỷ tơi tả, không còn mạng nào.

Từ trên không một bóng người choàng áo đen nhảy xuống. Người đó gỡ mũ áo ra, một mái tóc xanh lam hiện ra sau lớp mũ áo choàng. Một làn da trắng như tuyết và đôi mắt xanh dương vô hồn đang nhìn xác của lũ quỷ. Luna bình thần đi đến chỗ cô nữ sinh đang bị ngất. Thay vì đỡ cô gái đó dậy thì Luna lại bỏ đi.

Như thường lệ mười thiên thần vẫn phải đi tuần vào mỗi tối. Hôm nay tâm trạng mọi người đều không được tốt lắm. Vậy nên cả đám tách ra thành từng cặp rồi chia ra nhiều hướng đi tuần.

Luna thì không làm vậy, cô chọn một tòa nhà cao nhất trong khu vực rồi đứng trên nóc quan sát. Trừ sự việc buổi chiều ra thì dường như mọi thứ còn lại đều rất yên tĩnh.

“Tớ có cảm giác không ổn.” -Usagi lên tiếng phá tan bầu không khí im lặng.

“Bọn chúng đang thực hiện âm mưu gì đó...” - Luna trả lời Usagi.

“Luna!” - Gin gọi

“Gì vậy?”

Gin không nói gì, anh chỉ tay về phía có ánh sáng xanh phát ra. Luna lập tức phóng đi...

“Yenny! Mau ra ngoài đi!” - Levi hét lên.

“Không! Ít ra tớ cũng phải cứu được cô gái kia.” -Yenny ngoan cố.

Trên cao Luna đang nhảy xuống...

“Chuyện gì vậy?” -Luna vỗ vào vai Levi.

“Yenny! Cô ấy...”

Luna nhìn vào trong. Đây là nơi lúc chiều cô xử lý bọn quỷ.

Trong nhà kho đã bị bao phủ bởi khí quỷ, vậy mà cô thiên thần Yenny vẫn cứng đầu không ra.

Cô ta muốn chết sớm đây mà!

Luna đi vào trong, nàng dùng băng thuật bảo vệ cho Yenny. Sau đó giết luôn cái thứ nửa người nửa quỷ kia.

Xử lý xong nàng lôi Yenny ra ngoài và tát cho cô nàng một cái.

“Nếu muốn chết sớm thì chết trong im lặng chứ đừng để người khác phải lo lắng cho cô.”

“Cô...” -Yenny ôm bên má bị tát.

“Đừng trách cô ấy!” - Levi nhào đến ôm Yenny vào lòng.

“Mấy người thật phiền!” - Luna quay lưng bỏ đi.

Quay lại tòa nhà lúc này ngoài ba người bạn của mình ra Luna còn phát hiện thêm người thứ tư. Cô nàng rút trong túi váy ra một cái phi tiêu phóng về góc tối-nơi có sự hiện diện của người thứ tư.

Phập!

Tiếng của cái phi tiêu cắm vào tường. Người đó vỗ tay rồi chậm rãi bước ra. Luna thận trọng quan sát người này. Hẳn là thiên thần lai, khắp người tỏa ra sát khí. Dù hấn choàng áo kín mít nhưng Luna vẫn nhận ra trạng thái của hấn lúc này.

“Tiểu công chúa em thật thú vị,nhỉ?”

“Người là ai? ”

“Nói sao nhỉ? Nhưng có lẽ giờ ta sẽ không nói, một lúc nào đó em sẽ biết ta là ai!”

Cái bóng đen đó nói xong rồi biến mất...

“Cậu không sao chứ? ”-Usagi nhìn cô bạn mình đầy lo lắng.

“Không sao!”

“Tên đó... hẳn muốn bắt người. ”-Kuro nói, giọng trầm trầm.

“Ừ!! Ta có hôn phu ở thiên giới.” Mặt Luna vẫn tỉnh như không có gì.

Ba cặp mắt tròn xoe nhìn Luna.

“Về thôi! ”-Luna phi thân, nhẹ nhàng phóng đi.

Lại một nhân vật bí ẩn xuất hiện, mọi việc ngày càng rắc rối hơn. Liệu Luna có vượt qua được những thử thách đang chờ cô trong tương lai? Còn vị hôn phu từ trên trời rơi xuống kia, hẳn có âm mưu gì? Tại sao lại xuất hiện vào lúc này?

26. Chap 25: Bắt Cóc

Ngày lễ chào đón dành cho lớp học đặc biệt cũng đã đến. Sân trường được trang trí ruy băng lẫn bong bóng, bàn tiệc được bày dọc hai bên thảm đỏ. Học sinh thì được diện những bộ váy lộng lẫy, đặc biệt là những cô tiểu thư nhà giàu.

Dường như đây không còn là buổi lễ chào đón học sinh mà nó bị biến thành một bữa tiệc dành cho tiểu thư công tử nhà giàu.

Ông thầy chủ nhiệm lớp 11A7 kiêm người dẫn chương trình cho buổi lễ bước lên sân khấu. Bài diễn văn chán ngắt bắt đầu.

Sau khi xong bài diễn văn ông thầy mời mười sáu con người đặc biệt lên.

Cả trường đồng loạt ồ lên...

Trên sân khấu giờ cứ như sàn diễn thời trang. Mười sáu con người là mười sáu vẻ đẹp khác nhau.

“Oa ~ sao ai cũng đẹp hết vậy?”

“Cái anh tóc bạch kim nhìn mê người thật đó!”

...

Đích thân thầy hiệu trưởng lên trao huy hiệu cho mười sáu người. Đây là chiếc huy hiệu được công nhận riêng dành cho lớp 11A7.

Sau khi hoàn thành những việc rườm rà, toàn trường bắt đầu khiêu vũ.

Kuro, Gin và Usagi vì không biết khiêu vũ nên đành chịu.

Còn Luna cô đang khiêu vũ với ai đó...

“Chào cô bé! ” - người đó đeo mặt nạ nói.

“Hừm! Là người?” - Luna lạnh lùng.

“Em không thích hôn phu tương lai của mình à? ”

Cập!

Luna đạp vào chân người đối diện.

“Thông cảm nhé!”

“Không sao! Dù gì cuối tuần này tôi cũng sẽ đưa em về.” - tên đó cười đắc ý.

Luna dù đang bực tức nhưng vẫn luôn giữ bình tĩnh, nếu không này giờ tên này nát mặt, nhưng hấn đeo mặt nạ mà nhĩ?!

Thừa lúc đang xoay người theo điệu nhạc Luna buông tay bỏ đi.

Em được lắm cô bé à!

“Luna! ”- Usagi vừa thấy Luna đi ra khỏi dòng người thì liền chạy ào lại.

“Người sao vậy? ”- Kuro hỏi.

“Không sao?”

“Luna tên khiêu vũ với cậu lúc này thật lạ.” - Gin nói.

“Ừ! Lạ cỡ nào cũng vậy thôi, vì hấn muốn đem tớ đi.”

Cả ba sững sờ nhìn Luna, ý là nhỏ sắp bị bắt cóc ư?

“Yên tâm đi!” - Luna trấn an mọi người.

“Làm sao mà yên tâm được hả?” Đột nhiên Kuro gất lên.

Luna im lặng, trước khi bỏ đi Luna không quên dặn Gin “chăm sóc thỏ con dùm tớ, Gin.”

Gin gật đầu, vô thức anh nắm lấy tay của Usagi.

Kuro bực dọc chạy theo...

Mười thiên thần sau khi làm lễ xong thì nhanh chóng đi tuần tra... Họ phát hiện xung quanh trường đang bị quỷ khí bao vây.

“Không ổn rồi!” - Mary hoảng hốt.

” Sao bọn chúng lại đông như vậy?” - Sora cũng lo lắng không kém.

“Mọi người chúng ta chia ra làm việc đi.” - Amy phân công.

Chín người còn lại gật đầu đồng ý rồi nhanh chóng chia ra thành từng cặp.

Luna biết ngoài kia đang xảy ra điều gì và nguyên nhân là từ đâu nhưng nàng lại không ra giải quyết. Vì nàng không thích vậy. Thật đơn giản nhưng cũng đầy phức tạp.

“cô bé định để học sinh toàn trường này chết hết à?”-giọng nói của người lạ mặt vang lên sau lưng Luna.

“Hừm! Biết thế nào cũng do anh làm.” - Luna lạnh nhạt trả lời.

“Quyết định tùy thuộc vào cô bé.”Hấn ta nở nụ cười ranh ma.

“tôi đi theo anh.”

Nhận được câu trả lời vừa ý người lạ mặt mỉm cười rồi biến mất, Luna cũng bị một làn khói trắng cuốn theo.

Vừa thấy Luna biến mất Kuro chạy ra từ lùm cây nhưng không kịp.

“Shit!”-Kuro chửi thề, chợt anh phát hiện ra dưới chân mình có một viên ngọc màu lam.

Anh nhặt viên ngọc màu lam đó đem về nhờ Usagi kiểm tra dùm.

Quỷ giới - Thành phố cấm.

Luna đang ngồi trên bệ cửa sổ nhìn ra ngoài. Vậy ra đây là nơi mà tương lai Kuro sẽ thuộc về, cả Gin và Usagi nữa.

Cạch!

Cánh cửa phòng mở ra, một dáng năm cao cao bước vào. Luna không nhìn nhưng vẫn biết đó là ai.

“cô bé đang buồn à?” tên đó nở nụ cười trêu chọc.

Luna không bận tâm cũng chẳng thèm trả lời.

Tên đó định tiến lại gần Luna thì bị một luồng khí lạnh cản trở, hấn lùi lại.

“em thông minh lắm cô bé.”

“tên gì?” - Luna đột ngột lên tiếng.

“Louis.”

Luna ‘hừ’ một tiếng.

“được rồi dù gì cũng đã bắt được em về đây, ta cũng không sợ em chạy thoát. Từ từ tìm hiểu sao vậy. ” - Louis đi ra ngoài, miệng hấn nở một nụ cười gian xảo.

Tên đó cũng còn biết điều khi hấn nhanh chóng rời khỏi phòng sớm, nếu không quỷ khí trong người Luna trỗi dậy thì hấn chỉ có đường chết.

Luna xòe lòng bàn tay ra xem. Luồng khí xanh lam trên người cô đang dần biến thành màu đen. Lí do vì cơ thể Luna rất phức tạp, cơ thể cô giống như bị đa nhân cách. Vì vậy trên người Luna không chỉ tồn tại một luồng khí không gây hại mà còn tồn tại thêm luồng khí ác.

Phiền thật mà!

Trong khi đó ba người ở nhà đang lắng cho Luna.

Khu vực cấm là nơi cuốn nhật ký không đề cập đến nhưng trong những trang nhật ký đều có vẽ hình một lâu đài.

Phải chăng đây là lời nhắc nhở của mẹ?

Quỷ khí trong người Luna ngày càng tăng đến, hiện tại nó đang cố vượt qua tầm kiểm soát của cô.

Tại sao ác khí trong người Luna đột nhiên lại mạnh như vậy? Luna không hiểu lí do vì sao, hay do nơi đây là khu vực cấm?

Cố gắng chịu đựng và kiềm chế nỗi đau đồng thời Luna đang cố giữ cho ác khí không khống chế mình nhưng tình hình có vẻ không được khách quan cho lắm.

Trong khi đó...

“Ah~ tìm ra rồi.”- Usagi bật dậy chạy ra khỏi phòng “Gin! Kuro!”

“Gì vậy? ”-Gin giật mình ngồi dậy.

“Tìm ra nơi Luna bị đem đến rồi.”

“Ở đâu?”-Kuro xuất hiện từ phía sau Usagi.

“Trong quỷ giới có một vùng đất cấm,cô ấy đang bị giam trong một lâu đài tại vùng đất đó. ”

Kuro nghe xong liền mở cổng liên thông hai thế giới, nhanh chóng đi xuống quỷ giới.

Hai người còn lại nhìn nhau lắc đầu rồi cũng đi theo.

Cùng lúc đó mười thiên thần cũng đang mở cổng liên thông đến vùng đất cấm...

Louis là ai? Vùng đất cấm là nơi như thế nào? Liệu nó có liên quan gì đến bốn người Luna, Usagi,Kuro và Gin? Và sức mạnh của Luna rốt cuộc tại sao lại đột nhiên bị mất kiểm soát?

Mọi thứ tưởng chừng như đã có đáp án nhưng có vẻ như mỗi đáp án lại là một câu hỏi mới. Liệu mười sáu người kia có hoá giải được mọi thắc mắc không?

27. Chap 26: Giải Cứu

Quỷ giới _ Vùng đất cấm

“Ai da~” - Vivi ngồi ục xuống đất.

“Chúng ta nghỉ một xíu vậy” thấy Vivi ngồi bệt xuống nên Kai cũng đành dừng lại.

Trong lúc đó.

Từng con đau đang hành hạ Luna. Chuyện gì xảy ra với nguồn năng lượng trong người cô vậy?

Cạch cửa phòng lại mở, Louis lại đi vào.

“Chào cô bé! ” Hắc cười khẩy.

“Người muốn gì? ”

“Để tôi xem em chịu đựng được bao lâu.” nói rồi lại đi ra.

Tên này dư hơi nhỉ? Luna rửa thầm trong lòng.

Xòe bàn tay ra, từng khí đen đang bốc lên. Luna thật sự thấy khó chịu và ghét điều này. Có lẽ tên Louis kia cố ý giam cô ở đây, tên này không đơn giản như cô nghĩ.

“Cô có chắc Luna đang bị giam trong cái lâu đài này? ”-Kuro ngược nhìn tòa lâu đài rộng lớn nhưng lại đầy âm u.

“Chắc! ”-Usagi trả lời.

“Muốn biết có hay không thì vào thử rồi sẽ có kết quả. ”-Gin nói.

Ba người nhìn nhau gật đầu như chắc rằng mình đã sẵn sàng rồi thận trọng đi vào trong tòa lâu đài.

Họ tới rồi, Luna cầm chặt mặt dây chuyền hình thánh giá trên tay...

Hiện tại nguồn năng lượng trong người Luna đã vượt quá tầm kiểm soát của cô. Cơ thể cô cũng vì vậy mà biến đổi. Mái tóc xanh lam nay bị chuyển thành màu tím xạm, đôi mắt xanh dương lạnh lẽo cũng đang dần đột biến thành màu tím đậm. Cô ghét màu tím!

“Cô bé trong có vẻ mệt mỏi nhỉ? Sao không chấp nhận nguồn năng lượng này đi? ” giọng nói vang lên từ phía cửa ra vào, Louis vào phòng từ lúc nào Luna không hề hay biết.

“liên quan gì đến người?” - Luna vẫn giữ thái độ kiêu ngạo.

“hôn thê tương lai của ta đúng là có khác! ” - Hắc cười đều.

Nói thật thì dù tên này có vẻ điển trai đến đâu thì những lúc hắc cười Luna chỉ muốn cho hắn một cái đấm vào mặt.

“người trên thiên giới thật rảnh rỗi nhỉ?” - Luna mỉa mai.

“hừ! Ta không mang nguồn gốc thiên thần thuần chủng đâu cô bé à.” Hắc ta đang tiến lại gần Luna.

Luna đứng dậy tránh sang chỗ khác, đồng thời Luna cầm sẵn trên tay một con dao.

Mười thiên thần nhà ta thì đang lén lút lút lút đột nhập vào lâu đài.

“đường đường là một tiểu thư danh giá ai lại đi trộm đồ?!”-Sora than vãn.

“Thì cũng đâu còn cách nào khác. ”-Hina nói.

“Tớ cảm thấy quỷ khí ở đây có vấn đề. ” anh chàng Kanto ít nói đột nhiên lên tiếng.

“vì đây là quỷ giới mà.” Mari nói.

“tớ nghĩ Kan nói đúng. ”Yenny dừng lại.

Levi quan sát xung quanh hành lang. Mọi thứ ở đây vốn đã u ám sẵn rồi nhưng... Nguồn quỷ khí có vẻ đang tập trung về lại một chỗ.

Phía trước họ vẫn là dãy hành lang tối đen như mực.

“Tớ cảm thấy không ổn!”-Hina hơi run.

“Cậu cảm nhận được gì à Hina?”- Amy hỏi.

Hina chưa kịp trả lời thì phía trước họ khoảng chục con quỷ hạng thấp lao ra...

“Em cứng đầu thật!”-Louis cười đều.

Luna vẫn đang cố gắng cầm cự.

Louis từ từ tiến lại gần Luna, dồn cô nàng vào góc tường. Hắn cười khẩy “chẳng ai đến cứu em đâu cô bé à!”

Rầm!

Cánh cửa phòng ngã xuống, nứt đôi.

Louis quay lại nhìn thủ phạm phá nát cánh cửa tội nghiệp kia...

Kuro mắt đỏ ngầu nhìn Louis.

“Hừm! Một tên ranh con mà dám xông vào đây à?”

“Trả Công chúa đây!”-Kuro dường như rất tức giận.

Cũng phải thôi, vừa xông vào đã thấy Luna bị dồn vào góc tường thì không tức sao được. Vả lại Kuro thấy Luna hình như không được khỏe lắm.

“Nhóc có gan thì lại đây mà đưa về.”Louis ngạo mạn.

Yah

Kuro tay không vũ khí lao đến.

Louis nhẹ nhàng né đòn.

Luna hé mắt nhìn, tay vuốt nhẹ lên sợi dây chuyền của mình.

Một thanh kiếm hiện ra, Kuro nhanh chóng bắt lấy thanh kiếm. Louis hoảng hốt khi nhìn thấy thanh kiếm. Đó là thanh ma kiếm độc nhất vô nhị trong quỷ giới. Louis phủ áo choàng lên, trong phút chốc biến mất trong không khí. Kuro vội vã ẵm Luna lên đưa cô ấy về lâu đài.

“Chuyện gì xảy ra với con bé?”- Iris tức giận khi thấy cô con gái nuôi của bà trong tình trạng bị ma khí xâm nhập.

“Cậu ấy bị đưa vào cấm địa.”-Usagi trả lời.

“Tên oắt nào to gan dám đụng vào con gái cưng của ta?”-Iris hoàn toàn nổi giận.

Usagi xám mặt trước cơn thịnh nộ của vị nữ thần, tay cô khẽ chỉ qua Kuro “nên hỏi người kia.”

“Cô ấy bị một gã được gọi là hôn phu tương lai của cô ấy bắt đem đến đó.”-Kuro nói.

“Hôn phu?”-Iris nhíu mày, vẻ đăm chiêu “thật không?”- bà ta hỏi lại.

Gin và Usagi gật đầu lia lịa.

“hừm! bỏ qua tên hôn phu đó đi, mấy đứa đi gọi lão già ham công tiếc việc lại đây.”-Iris phẩy tay.

Ba anh chị nhà ta ngơ người ra...

“Sao chưa đi?”

“lão già ham công tiếc việc là ai ạ?”-Gin hỏi một cách ngây thơ.

“sao con tôi ngốc rồi đám bạn cũng ngốc quá vậy, haizz~”-Iris thở dài “là lão chủ nhân của cái lâu đài này.”

“dạ! vâng!”-Usagi nghe xong liền chạy ra ngoài, vừa đến cửa thì Lucifer đi vào.

“Bà tìm tôi?”

“Hỏi nhiều! có lo cho con gái mình không?”

“Nó là con gái ta, lo là điều tất nhiên!”

Iris lườm Lucifer bằng đôi mắt sắc lạnh. Tay bà ấy đang vẽ một vòng tròn phép bằng tuyết.

“Đỡ con bé đặt vào giữa cái vòng!”-Iris ra lệnh.

Kuro và Gin nhanh chóng đỡ Luna đặt cho cô nằm vào giữa cái vòng.

Iris và Lucifer ở ngoài cái vòng và đứng đối diện nhau. Cả hai niệm thần chú, cái vòng sáng lên, ánh sáng bao phủ lấy người Luna.

Vài giây sau, hoả lam trong người Luna bốc lên. Iris và Lucifer lùi lại phía sau.

“Không ổn rồi, năng lượng trong người con bé đang vượt quá tầm kiểm soát.”-Iris lo lắng.

Luna mở mắt, từ từ ngồi dậy, khuôn mặt trước kia vốn đã lạnh lùng vô cảm nay lại càng vô cảm hơn.

Lửa làm cơ thể Luna cảm thấy khó chịu, có lẽ một phần do ma khí.

Mọi người đứng xung quanh nhìn Luna không một ai dám lại gần vì nguồn năng lượng lớn mạnh này. Chỉ có bản thân cô tự khắc chế năng lượng của mình.

“Moon!”-Luna đột nhiên thốt lên.

Vòng tròn phép lập tức thay đổi. Ánh sáng tím đen kia cũng nhạt dần rồi từ từ trở về màu xanh lam. Ngọn hoả lam đang bốc cháy ngùn ngụt cũng tắt hẳn. Màu tóc, màu mắt của Luna cũng trở lại bình thường. Cô loạng choạng đứng dậy, Iris và Usagi vội vã đỡ cô.

Mọi người trong phòng thở phào nhẹ nhõm.

Mọi chuyện ổn cả rồi!

Louis anh ta rốt cuộc là con người như thế nào?

28. Chap 27: Thách Đấu

Từ sau cái hôm bị bắt cóc rồi được cứu ra đến giờ, Luna dường như chỉ ở mãi trong phòng dưới lâu đài, mãi vẫn không chịu trở về nhân giới.

Còn về mười thiên thần thì sau hôm đó họ cũng lặng mất tăm.

Vậy nên cả tuần nay 11A7 chẳng có bóng dáng nào xuất hiện trong trường.

Cũng từ sau cái hôm biến cố ấy, lâu đài quý giới cũng bỗng nhiên im lặng hẳn ra. Ai nấy đều lo việc của mình, mọi thứ bình thường đến nỗi cứ như chưa có việc gì xảy ra.

Luna đang ‘đóng đô’ trong thư viện của lâu đài. Ở đây sách bao la, vậy nên nàng công chúa nhà ta hình như không có ý định rời khỏi. Mặc dù ở đây hai năm nhưng Luna vẫn không đọc hết mở sách trong cái thư viện to lớn kia.

“Công chúa đã đến giờ ăn tối rồi ạ!”-một nữ hầu bước vào, dáng vẻ cung kính.

“Tôi không ăn!”-Luna trả lời.

“Vâng!”-nữ hầu kia nhẹ nhàng lui ra.

“Định biến thành ma trong này luôn à?”-Kuro đột nhiên xuất hiện.

“Get out!”

“never!”

“Hai người làm ơn dừng lại dùm tui. ”-Usagi chen vào.

“Lạ thật nhỉ? ”-Gin nói một câu không đầu không đuôi.

“Lạ gì? ”-Kuro hỏi.

“Hai kẻ đi phá nhà đâu rồi nhỉ? ”

“Quan tâm làm gì? ”-Luna nói một cách lơ đãng.

“Tại bất thường! ”-Gin nói.

Ọt... Ọt...

Bụng của ai đó bỗng nhiên kêu lên...

Luna gấp sách nhìn Usagi, nhỏ cũng nhìn Luna với ánh mắt ‘long lanh’.

“Đi ăn! ”-Luna nói.

Usagi chỉ cười ‘hì hì’.

“Viên ngọc đó bị lấy mất rồi. Thật đáng tiếc mà. ”-Vivi chép miệng.

“Thứ đó có tác dụng gì? ”-Kai lạnh lùng hỏi.

“Anh thật là kỳ lạ nha, rốt cuộc anh bảo tôi xuống đó làm gì rồi bây giờ hỏi vậy?”-Vivi phát ngán với Kai.

Kai không trả lời, chỉ điềm đạm nhìn ra bầu trời đêm.

Vài giây sau, một bóng đen xuất hiện ngoài cửa, Kai và Vivi lập tức dùng phép bảo vệ.

Bóng đen kia ngồi trên bệ cửa sổ, hắt khoác áo choàng đen, mặt đeo mặt nạ quỷ, chỉ để lộ nửa khuôn mặt. Hắn cười một nụ cười đầy vẻ đều đặn và ma mị.

“Chào! Hai vị Hắc pháp sư có vẻ đang rảnh mà nhỉ? ”-Hắn nói.

“Người là ai? ”-Kai lạnh lùng hỏi.

“Ô! Có vẻ như cậu không chào đón tôi nhỉ?”

“Biến mau!”-Vivi nóng nảy, tay cô nhanh nhẹn bắn phép về phía người áo choàng đen.

“Tiểu thư đừng nóng tính như vậy chứ!”-Tên thần nhiên nói, hắn hầu như không bị phép thuật của Vivi làm tổn thương.

“Người muốn gì? ”-Kai hỏi.

“Giúp ta gửi thư!”-Hắn nói.

“Tên láo xược! Người tự đi mà làm!”-Vivi tức giận.

“Bọn ta và người không quen biết nhau vả lại cũng không hề làm gì ảnh hưởng đến nhau. Tại sao người lại bảo bọn ta làm việc người bảo? ”-Kai bình tĩnh hỏi.

“Vậy nếu ta nói mục tiêu của ta là công chúa quỷ giới thì sao?”

“Công chúa Luna?”-Kai nghi ngờ hỏi lại.

“Đúng!”

“Người muốn bọn ta làm gì? ”-Kai hỏi.

Hắn lấy ra một phong thư màu đen,nói “Giúp ta đưa cái này cho cô ta. Còn các người vào ngày trăng tròn tháng này hãy đến lâu đài ở vùng đất cấm của quỷ giới, sẽ có chuyện vui cho các người xem. ”

Nói xong, hắn để lại bức thư trên bệ cửa sổ rồi phất áo biến mất. Vivi nhìn Kai đầy khó hiểu.

Sau vài hôm ở lại lâu đài, bốn anh chị loi nhoi lại trở về ngôi nhà ở nhân giới.

Ngày đầu tiên quay lại trường học, cả lớp chỉ có bốn đứa nên cũng cúp học luôn.

Cả đám lần sẵn ra quận trung tâm thành phố xem thử. Vì nghe nói chỉ còn nơi này trong thành phố là có nhiều người sống.

Từ buổi chiều trở đi, quận trung tâm trở nên náo nhiệt hẳn. Chợ đêm bày bán đủ thứ đồ, từ thức ăn cho đến quần áo, còn có cả quần áo và các vật dụng sinh hoạt cần thiết trong nhà nữa.

Đặc biệt là các gian hàng bán đồ ăn vặt rất đông khách, vì đồ ăn vặt chợ đêm vừa rẻ lại vừa ngon.

Luna lôi cả bọn đến một quầy bán đồ ăn vặt kiểu Nhật. Bốn đứa mua đủ thứ nào là sushi, takoyaki, cơm nắm,...

Cái quầy hàng có nhiều bốn anh chị hốt gần hết. Xong cả đám tìm một góc nào đó bày ra ăn, ăn chơi thoải thích xong bốn đứa đi về.

Trên đường về...

Mọi thứ đang bình thường bỗng thay đổi một cách kỳ lạ. Các bức tường mê cung không biết tự đâu xuất hiện khiến bốn người bất ngờ. Một bức tường mọc lên ngăn cách Luna với ba người còn lại. Cả đám bắt ngờ không kịp trở tay. Được một hồi, khi các bức tường dừng lại hẳn Luna hoá thân, khoác lên mình bộ y phục màu đen và nổi bật vẫn là mái tóc xanh lam đặc trưng.

Cô không vội phá hủy mê cung mà bình thần quan sát xung quanh. Chỉ có một đường ra, tuy nhiên Luna vẫn đứng im nhìn bốn phía.

“Cô thông minh thật!”-Vivi xuất hiện trên nóc mê cung.

“Hừm! Cô muốn gì?”-Luna lạnh lùng hỏi.

“Cô với Kai sao mà vô cảm thế?”-Vivi tỏ vẻ khó chịu.

“Nói chuyện liên quan đi!”

“Được rồi!”-Vivi xòe tay, một luồng sáng màu tím nho nhỏ xuất hiện, giữa luồng sáng là một phong thư màu đen. Cô ta thổi nhẹ một cái, bức thư bay đến trước mặt Luna.

“Một tên áo choàng đen gửi cho cô.”-Vivi nói xong lập tức biến mất.

Mê cung cũng theo đó mà từ từ biến mất. Trước khi mê cung mất hẳn Luna nhanh chóng giấu bức thư đó đi.

“Cậu có sao không?”-Usagi chạy ào đến, ôm chầm lấy Luna.

“Tớ không sao! Còn các cậu?”-Cô vẫn điềm nhiên, vẻ như không có gì xảy ra.

“Không! Chúng ta mau về nhà nào!”-Usagi kéo tay Luna.

Bốn đứa về nhà trong tâm trạng lo âu mặc dù đó là những nỗi lo khác nhau.

Tận khuya, khi ba người kia ngủ hết, Luna mới lấy bức thư ra xem.

”Gửi Luna!

Ta - Vương tử Louis xin gửi lời mời thách đấu đến em. Với điều kiện nếu em thắng ta sẽ thả mười vị thiên sứ ra, còn nếu em thua ta mong em ngoan ngoãn trở về làm hôn thê của ta.

Hẹn em vào ngày trăng tròn tháng này, nếu em không đến có lẽ e biết số phận của mười vị thiên sứ kia như thế nào. Nó sẽ ảnh hưởng đến vương quốc của cha em đấy, cô bé!

Thân, Louis ”

Đọc xong bức thư mà Luna nhà ta muốn ới hết thức ăn lúc tối ra. Mặc dù không quan tâm về mười ‘anh chị’ kia nhưng Luna vì không muốn liên lụy những người không dính líu, có lẽ lần này cô nên làm liều.

Vị hôn phu rắc rối, mục đích của anh ta thật ra là gì?

29. Chap 28: giao Đầu

Từ sau cái hôm bốn đứa bị mê cung kỳ bí kia bao vây, Luna cũng trở nên hơi lạ, đi sớm về khuya. Và đặc biệt là nàng ta đi trong thâm lặng.

Hơn hai tuần 11A7 vẫn không một bóng người. Sự bất thường này đáng lẽ phải bị chú ý bởi thầy cô và những học sinh khác nhưng kỳ lạ là không một ai bàn tán hay để tâm đến việc này.

Sau một vòng dạo quanh trường để dò la tin tức, Luna lên về nhà. Cô lại lấy bức thư kia ra đọc.

Chẳng lẽ tên khốn dở hơi kia bắt họ đi thật?

Không chần chừ Luna lại vội vàng đi điều tra. Nàng chạy thẳng từ trên phòng xuống cửa nhà mà không thèm ngó ngang đến ai.

“Cậu lại đi đâu nữa vậy?”-Usagi hỏi với theo. Nhưng Luna không trả lời.

“Cậu ấy từ sau cái đêm đó hình như hơi lạ. ”-Gin đang gặm miếng bánh mì, nói.

“Ừ!”-Usagi gật đầu, nét mặt dăm chiêu lo lắng.

“Ayato! Đây là đâu?”-Hina lồm cồm bò dậy.

“Tớ cũng không rõ.”-Ayato vỗ vỗ vài cái vào đầu mình để tỉnh hẳn.

“Mọi người đâu rồi nhỉ?”-Hina ngó xung quanh.

“Để tớ nhớ lại xem...”Ayato vò đầu, cố gắng nhớ lại mọi chuyện.

“Hình như chúng ta bị đám quỷ bao vây...”Hina nói.

“Vậy có nghĩa chúng ta bị phát hiện rồi bị bắt. Sau đó là bị tách ra rồi bị giam ở từng chỗ khác nhau.”Ayato suy luận.

Hina gật nhẹ, “ừ” một cái.

“Để tớ tìm xem có lối thoát nào không, cậu ngồi đây đi.”

Hina nhìn theo dáng lưng đang khuất dần trong bóng tối. Cái hang lớn như vậy lại nhiều ngõ ngách như trong mê cung, tìm lối thoát thật sự không dễ.

Trước ngày trăng tròn

Keng!keng!

Tiếng của hai thanh kiếm va chạm nhau vang lên giữa đêm.

“Tại sao em lại có hứng luyện kiếm?”-Sophie hỏi.

“Vì em có việc cần.”

“Việc gì?”

“Chị không cần biết đâu.” - Luna lạnh lùng đáp.

Ngày trăng tròn...

Như đã hẹn, Luna đến trước lâu đài trong đất cấm cấm...

Đến gần chiều tối, Louis mới cho mở cổng lâu đài. Hẳn bình tĩnh như không có gì to tát. Không chừng đối với hẳn việc giao đầu này đơn thuần chỉ là thú vui.

“Mời tiểu thư vào!”- Hai người hầu nữ cung kính cúi chào Luna.

Nhưng cô nàng này cũng có lúc kiêu ngạo thái quá. Đường đường là một công chúa vậy mà giờ hai người hầu nữ này lại gọi cô là tiểu thư. Vậy cũng đồng nghĩa tên kia xem thường ngôi vị của cô nếu không hẳn ắt hẳn sẽ cần dạy người hầu kỹ càng hơn.

Luna nghiêm nghị nhìn hai cô người hầu vẫn đang cúi chào, cô hỏi:

“Ai sai hai người ra đây?”

“Dạ thưa là chủ nhân ạ!”-một cô hầu trả lời.

Luna hừ lạnh một cái. Tên này vốn là đang quá xem thường cô, nghĩ rằng cô chỉ có cái mác thôi sao?

“Gọi chủ nhân các cô ra đây!” - Luna lạnh giọng.

“Xin lỗi tiểu thư, chủ nhân chúng tôi đang bận ạ!” - Cô hầu đó vẫn tỏ thái độ cung kính.

Luna cầm mạnh thanh đao xuống nền đất, miệng hét lớn đầy uy nghiêm nhưng cũng không kém phần hung dữ.

“Tên Louis thôi tha, người ra đây cho ta!”

“Xin tiểu thư hãy bình tĩnh ạ!” - hai cô hầu kia có vẻ đang muốn ‘phản động’ trước hành động của Luna.

Luna nhếch mép cười ” các người có tin dòng tộc quý dạ xoa nhà các người tuyệt chủng hết không?”

“Cô là ai mà nói như vậy?”-thái độ của một trong hai đã thay đổi.

“hừm! vậy ra các người không nhận ra ta?!” Luna bỏ mũ áo choàng xuống, mái tóc màu xanh lam xoã xuống khiến hai cô hầu bất ngờ. Luna cười khẩy nhìn hai người họ “các người chỉ là bọn tép riu, chưa hiểu chuyện thì biếng ngay!”

“Hừm! chỉ là công chúa thôi mà, cô nghĩ chúng tôi sợ à?” Hai nữ hầu cầm kiếm cùng thủ thế, chuẩn bị tấn công Luna.

Luna cười đầy kiêu ngạo, cầm đao giơ thẳng về phía hai nữ hầu. Hai nữ hầu hung dữ xông lên, Luna nhìn họ cười nửa miệng...

Vụt...

Chỉ kịp nhìn thấy một đường sáng xanh lướt ngang giữa hai nữ hầu, mọi thứ dừng lại trong vài giây... vài giây sau...

Phụt...

Máu phun ra từ người hai nữ hầu đó, cả hai chỉ vừa vùng kiếm lên chứ chưa kịp phản ứng thì đã không biết chuyện gì xảy ra. Xấu số rồi, ai bảo lại đi đắc tội với công chúa.

Luna đi thẳng vào lầu đài, lần này để xem thứ ma khí đó ảnh hưởng gì đến cô...

“Luna đâu?” - Gin ngồi vào bàn ăn thuận miệng hỏi.

“Cậu ấy đi đâu từ sáng giờ.”-Usagi trả lời.

“Hai người!” - Kuro đi từ trên lầu xuống, tay cầm một mẫu giấy.

“Gì tên kia?” - Usagi lườm Kuro một cái sắc lẹm.

“Luna để lại cái này.” - Kuro chìa tờ giấy ra.

Usagi vội giật lấy đọc.

“Ăn cơm tối trước đi, đừng đợi. Tổ xuống quý giới!”

Mắt Usagi tròn tròn, quý giới!

“Luna xuống quý giới làm gì?”

Ba cặp mắt nhìn nhau đầy khó hiểu, ba người dẹp chuyện ăn qua một bên, lập tức mở cổng dịch chuyển.

“Cô bé à! Đây là địa bàn của tôi, sao em lại ngông cuồng như vậy?” - Louis bình thản ngồi ăn, tay đung đưa ly rượu vang đỏ.

“Với kẻ như ngươi, ta... KHINH!”-Luna nhấn mạnh chữ ‘khinh’.

“Ồ! vậy sao?” - hắn cười. Cái nụ cười làm Luna muốn đâm cho một phát “cô bé nên biết rằng không phải chỉ một mình cô bé mạnh nhất.” hắn đứng dậy đi ra khỏi bàn ăn, tiến về phía Luna.

“Là con lai giữa quỷ và thiên thần, mang trong người dòng máu ác quỷ nhưng lại là vương tử ở thiên giới. Là kẻ có phép kháng ác quỷ mạnh nhất, đúng không? Hôn phu tương lai?” - Luna xả một tràng rồi cuối cùng là nụ cười nửa miệng đặc trưng mà cô chỉ dùng khi đi diệt quỷ cấp thấp.

“Biết nhiều vậy sao? Vậy nên bị bắt về giam chứ nhỉ?” - Louis đột ngột tấn công.

Luna nghiêng người tránh đòn, đồng thời cũng vung kiếm lên đỡ. Louis hung hăng tiếp tục trực tiếp tấn công trực diện. Từng đường kiếm, từng nhát kiếm đều là đòn chí tử, may mắn rằng Luna chính là đối thủ của tên này chứ nếu là người khác, có lẽ đã bị hạ ngay từ lúc bắt đầu.

Vì gian phòng ăn khá nhỏ, nên Luna tìm cách thoát ra ngoài lâu đài để dễ dàng tung hoành.

Sau một hồi phòng thủ né đòn để quan sát đối thủ. Luna nhận thấy tên này một một nhát kiếm chém xuống đều là chí tử, tuy nhiên khả năng phòng vệ quá kém ngoài ra điểm yếu của hắn là không thể đấu trực diện dưới đất vì nãy giờ hắn cứ từ trên cao mà chém xuống. Luna thì lại có chiều cao khá khiêm tốn nên cũng bắt đầu nổi nóng.

Phi thân lên cao, Luna dồn đối phương xuống thấp. Louis khi bị hạ xuống thấp thì bị yếu thế, hắn chỉ có thể đỡ chứ không thể phản kháng. Lúc này tình thế dường như bị xoay chuyển, người đang có lợi thế chính là Luna. Nàng cười nửa miệng, xung quanh lúc này đã bị lưới phép bao phủ. Louis dùng sức hất Luna ra, nàng bật người lùi ra sau. Vì bị dồn vào thế bí nên đoán chắc hắn sẽ dùng tuyệt kỹ gì đó của mình, mà chẳng lẽ hắn không biết Luna là hậu nhân của Satan trong truyền thuyết sao? Có làm gì thì Luna cũng có bản năng phục hồi của quỷ mà.

Louis tung đôi cánh thiên thần màu đen ra, đồng thời sử dụng sức mạnh kháng quỷ của mình. Hàng chục, hàng trăm chiếc lông vũ sắc bén phóng về phía Luna với vận tốc nhanh như chớp. Luna đứng yên, cầm mạnh thanh đao xuống đất tạo nên một vòng phép trên không trung để bảo vệ mình.

Không thể giữ vòng bảo vệ quá lâu, Luna bắt chấp những chiếc lông vũ sắc bén kia, nàng giương đao nhanh như chớp, lao đến chém Louis một nhát.

Hiển nhiên Louis bị trọng thương, Luna cũng bị những chiếc lông vũ sắc bén cứa vào người.

Nhưng có điều Luna không ngờ rằng nàng đã bị Louis lừa vào kết giới khiến nàng không thể thi chuyển phép thuật.

Bấy giờ bên ngoài kết giới lại xuất hiện thêm hai nhân vật không mấy xa lạ. Hai kẻ đó chính là Vivi và Kai. Bọn họ và Louis nhìn Luna bị giam trong kết giới, nở một nụ cười mãn nguyện.

Gin, Kuro và Usagi vừa xuống quỷ giới vội vã báo lại sự việc cho Lucifer và Isris. Nghe xong sự việc Lucifer liền cho Sophie, Shuu và Leo đi theo giúp đỡ ba người họ. Về phần Isris chưa nghe hết chuyện đã nổi giận đùng đùng, lập tức đi đến đất cấm.

Louis! Anh ta là Kuro Tenshi!

Tôi ghét thiên thần!

... Nàng công chúa quỷ giới lạnh lùng nhưng không tàn độc. Dù có ghét hay căm hận ai đó sâu nặng thì khi họ gặp khó khăn nàng vẫn im lặng giúp đỡ.

Đó là những điều mà nàng học được khi còn là một con người.

30. Chap 29: Nguyên Nhân

Đôi khi hoàn cảnh sẽ làm thay đổi hoàn toàn một con người. Khi con người ta rơi vào đường cùng thì họ sẽ tìm mọi cách để mở ra con đường mới cho mình, bất chấp tất cả kể cả mạng sống. Vì khi rơi vào đường cùng cũng có nghĩa là không còn gì để mất nữa rồi!

Bị giam trong một cái lồng là điều mà Luna ghét nhất vậy nên... Nàng bất chấp tính mạng sử dụng hoả lam. Tuy có khả năng điều khiển hoả lam nhưng nó vẫn có thể ảnh hưởng đến bản thân Luna, vì vậy rất ít khi nàng dùng đến mà trong tình huống này không dùng không được.

Phụt!

Ngọn lửa bao phủ lấy người nàng rồi lan rộng ra cái lồng. Không khí trong lồng bắt đầu nóng lên, cái lồng bắt đầu tan ra như kem lạnh để ngoài nắng.

Thật không ngờ dễ đến vậy! Luna nghĩ thầm trong lòng. Nàng nhanh chóng tìm lối thoát ra khỏi cái lâu đài hắc ám này.

Bên ngoài

“Louis! Người mau thả con gái ta ra không thì đừng trách ta!”-Isris người phụ nữ nóng tính đang làm mọi thứ xung quanh lâu đài đóng băng.

Rầm!

Cánh cổng lớn nổ tung rồi văng ra. Một nam một nữ xuất hiện trước cổng lâu đài. Isris lạnh lùng nhìn họ “Hai tên ranh con pháp sư các ngươi ra đây làm gì?”

“Bà nói ai ranh con?”-Vivi cau giận.

Isris không thèm chả lời, chỉ liếc họ một cái.

“Isris! Bà muốn thả người nhưng bọn tôi thì không! Nếu muốn cứu người thì tự vào đây!”- Kai giả giọng thách thức.

“Hừm!”- Isris “hừ” lạnh.

Không khí hai bên bắt đầu trở nên căng thẳng. Gió bắt đầu nổi lên...

Sau lưng Isris từng mảng tuyết sắt bén lao đến, phóng thẳng về phía Kai và Vivi. Bên đây, cả hai đã tạo ra một cái khiên ma thuật ngăn chặn những mảng tuyết sắt bén kia, cả hai tiếp tục phản công, Vivi đọc thần chú trong miệng, khi nhỏ vừa đọc xong thì từng quả cầu lửa lao về phía Isris. Bà phát tay, những quả cầu lửa biến mất...

Trong lúc cuộc chiến đang xảy ra...

“Ah...”-Cả bọn đang di chuyển thì Kuro đột ngột dừng lại, anh chống một tay vào tường, tay còn lại thì ôm đầu, vẻ mặt nhăn nhó khó chịu.

“Ngươi sao vậy?”-Sophie nhìn Kuro.

“Tôi không sao!”-Tuy miệng nói không sao nhưng mặt Kuro vẫn nhăn nhó.

“Nè! Có gì thì nói ra không thì làm sao đi cứu Luna đây?”-Usagi đứng khoanh tay trước mặt Kuro, cô nhìn Kuro từ đầu đến chân, rõ ràng là tên này có vấn đề mà.

“Hết rồi!” Kuro xua tay.

“Thật không đó?”-Usagi lại hỏi.

Kuro gật gật đầu, anh trở lại với trạng thái bình thường. Mọi người lại tiếp tục di chuyển vào trong lâu đài.

Cơn đau đầu lúc này đối với Kuro thật không bình thường. Từ sau vụ thảm sát ở nhân giới anh không còn cảm nhận được luồng sức mạnh kỳ lạ nhưng bây giờ, ngay trong lâu đài này, anh lại cảm nhận được một luồng ma khí cực kỳ lớn. Không những vậy mà còn có một luồng sức mạnh khác kinh khủng hơn.

“Công chúa nhà chúng ta thật đa tài nhỉ?” – Louis đang đứng dựa vào tường, trên tay đang cầm một ly rượu vang.

Luna nhìn hắn, mặt nàng không thể hiện một chút cảm xúc nào.

“Em có biết vì sao tôi lại muốn bắt em đến thế không?”-hắn nở nụ cười gian tà nhìn Luna.

Luna không trả lời, chỉ im lặng nhìn hắn.

“Là vì đôi cánh của em!”

Luna tròn mắt nhìn hắn, bí mật về đôi cánh vốn không ai biết trừ người cha ở nhân giới của cô, kể cả phụ vương hiện tại cũng không hề biết cô có một đôi cánh.

“Lí do của vụ thảm sát hai năm trước em biết tại sao không?”-Hắn tiếp tục hỏi.

Luna lắc đầu.

“Để ta kể em nghe một câu chuyện!”- hắn nhấp một ngụm rượu rồi bắt đầu kể “Từ lâu rồi thiên giới luôn đồn đại một câu chuyện về một ác quỷ có đôi cánh màu trắng nhưng câu chuyện đó vốn chỉ được coi là cổ tích. Cho đến năm ta được lên ngôi vương tử, ta đã gặp một lão pháp sư, ông ta tiên đoán rằng ta sẽ gặp được một ác quỷ với đôi cánh màu trắng. Từ đó trở đi ta không ở trên thiên giới mà bắt đầu xuống quỷ giới, cho đến hai năm trước...” Hắn đột nhiên dừng lại, nhìn Luna rồi mỉm cười một cách đầy ẩn ý.

“Sao không kể tiếp?”- Luna nhìn hắn.

“Em biết tôi làm gì không?”-hắn hỏi.

“Thả bọn quỷ ăn thịt ra à?”-mặt Luna không cảm xúc, nàng nhìn hắn trả lời rành rọt từng chữ.

“Đúng!”

“Vì sao?”

“Vì ta muốn tìm ra em!”

Nếu là trong phim thì có lẽ Louis đã được xem là soái ca nhưng còn trong trường hợp này thì Luna xem hắn như một kẻ bệnh hoạn.

Phải! hai năm trước trong một lần bức tức Kuro dẫn đến việc sức mạnh quỷ dữ trong Luna bộc phát cũng lần đó chính là lần đầu tiên cô biết mình không phải con người.

“Người thật bệnh hoạn và ảo tưởng!”-Luna giơ tay lên, trên tay nàng lập tức xuất hiện một thanh đao bằng bạc.

Louis cũng giương đôi cánh màu đen của mình ra, hắn nở một nụ cười ranh ma.

Và... lại thêm một cuộc chiến diễn ra trong lâu đài...

“Hina, Mari, Yenny, Sora các cậu không thấy Amy à?”-Ken hét hoảng hỏi.

“Không!”-Bốn người đồng thanh trả lời.

“Cậu không bị giam chung với cô ấy à?”-Kanto hỏi.

“Không! lúc tố tính đây chỉ có một mình!”

“Chẳng lẽ...tiếng hét lúc này...”-Mặt Mari biến sắc.

“Cậu nghe tiếng hét ở đâu, sao tớ không nghe?”-Kanto hỏi Mari. Anh và Mari vốn đi chung, không thể nào cô ấy nghe được còn anh thì không.

“Tớ không rõ, chỉ nhớ lúc theo cậu ra khỏi đường hầm tớ chợt cảm thấy gì đó, rồi sau đó trong không trung vọng lại một tiếng gì đó chói tai, nghe giống như tiếng hét.”

“Nơi này vốn đã không bình thường rồi, bây giờ chúng ta lại rơi vào tình huống này dù muốn hay không chúng ta cũng không thể dẫu được nữa.”-Levi trầm ngâm.

Chợt nơi họ đứng bị rung chuyển, cả đám lại bị rơi xuống một hố đen không đáy.

Quay lại cuộc chiến giữa Luna và Louis

Trong lúc cả hai đang giao đấu, không gian xung quanh họ bị thay đổi, lúc này cả hai đang đứng trong một căn phòng giam lớn.

Vụt!

Từng ngọn đuốc trong phòng giam cháy vụt lên...

Trong phòng giam hiện tại không chỉ có mình Luna và tên bệnh hoạn Louis mà còn có cả Hina, Mari, Yenny, Sora, Ken, Ayato, Levi, Jun và Kanto. Bọn họ bị treo lên tường bằng những sợi xích, các thiên thần điều có đủ duy chỉ thiếu mỗi Amy. Luna quay lại nhìn Louis “Còn Amy?”

“Ồ! Cô bé đó khá đặc biệt nên ta đã giam cô bé ấy ở nơi khác, sao nào?”

“Là người!”-Hina bây giờ đã tỉnh dậy. Cô nhìn Louis với ánh mắt căm thù.

“Tiểu thư, cô có tin Ayato của cô sẽ mất mạng tại đây không?”-Louis cười đều.

“Vương tử! Ngày làm vậy là có ý gì?”-Yenny nhú mày nhìn Louis.

“Các người biết rõ quá rồi còn gì?”

“Hội đồng thiên giới từ lâu đã không còn sạch sẽ, ngài nghĩ chúng tôi ngu ngốc à?”-Sora nói, giọng điệu khinh bỉ.

“Chúng tôi vốn bị các người lợi dụng thôi!”-Mari tiếp lời.

Ken bực tức gào lên ” Amy đâu?”

“Chàng trai! đừng nóng vội, từ từ rồi sẽ gặp!”-hắn cười.

Luna vẫn bình thản, khuôn mặt nàng không biểu hiện một cảm xúc nào nhưng trong đầu nàng thì khác. Luna đang cố gắng tua lại đoạn ký ức hồi còn nhỏ, nàng đang cố gắng nhớ lại câu chuyện mà mẹ con người đã kể cho nàng nghe, câu chuyện về một thế giới đang dần tàn lụi bởi sự tàn phá của thiên thần, ác quỷ và con người.

“Khi thiên thần và ác quỷ chạm mặt là lúc mọi vật chất bị phá hủy. Tuy là thiên thần nhưng hắn sẽ tàn phá mọi thứ, ác quỷ lại bảo vệ tất cả mọi người. Vì những người mà nàng ác quỷ yêu thương, nàng sẽ hy sinh.”

Những câu nói ấy chợt vang lên trong đầu Luna khiến nàng chợt tỉnh. Hy sinh ư?! Đến lúc rồi sao?

Rầm!

Cửa phòng giam văng ra, Kuro, Usagi, Gin, Sophie, Shuu và Leo bước vào.

Louis lại cười “Đông đủ rồi nhỉ? Vậy chúng ta cũng nên bắt đầu rồi!”

Nếu một ngày nào đó tôi biến mất, đừng bận tâm!

31. Chap 30: Cánh Trắng

Khi thiên thần biến thành ác quỷ thì sẽ không thể nào trở lại là thiên thần.

“Người có biết vì sao chúng ta tồn tại không, Louis?”

Louis nhú mày nhìn Luna, khi không đang lúc căng thẳng lại hỏi một câu không liên quan.

“Thiên thần và ác quỷ vốn tồn tại được là nhờ vào niềm tin của con người. Nếu một ngày nào đó họ không tin vào sự hiện diện của chúng ta, chúng ta sẽ biến mất.”-Luna chậm rãi nói.

Louis vẫn không hiểu ý đồ của Luna là gì, hắn cứ bất động đứng đó dù hiện tại hắn đang là người có nhiều lợi thế.

“Hay nói cách khác nếu con người không tin vào sự tồn tại của chúng ta thì chúng ta sẽ biến mất.” - Isris đột ngột xuất hiện.

“Bà lúc nào cũng xuất hiện đúng lúc.”-Louis nói.

“Cha con nhà người đều như nhau, chỉ nghĩ đến quyền lực và sức mạnh mà chẳng màng đến những sinh linh vô tội.”-Isris buông một câu chế giễu.

“Bà nên nhớ chị bà đã chết như thế nào, bà không sợ cô công chúa kiêu ngạo này có kết cuộc y chang mẹ cô ta sao?”

“Người nghĩ ta dễ chết lắm à?”-Luna cất giọng nói nhẹ tênh, dường như cô chẳng sợ hãi gì.

Louis cười khẩy, hắn búng tay một cái, trên không trung một hố đen xuất hiện, từ hố đen đó một hình hài dần dần xuất hiện... Đó là một cô gái, với mái tóc hồng phấn, trên lưng là một đôi cánh thiên thần bị gãy nát, nhuộm màu đen lẫn máu tươi. Cô gái ấy mặc một bộ váy trắng nhưng cũng đã bị nhuộm máu...

Luna quan sát cô gái ấy và nhanh chóng nhận ra đó là Amy - lớp trưởng của lớp học đặc biệt và cũng là nàng thiên thần tốt bụng.

“Người đã làm gì cô ấy?”-Luna hỏi.

Louis chỉ cười gian xảo, khuôn mặt hắn thể hiện sự mãn nguyện.

Đột nhiên...

Amy thét lên thất kinh, cô ấy giơ móng vuốt lao thẳng vào Luna.

Luna nhìn thẳng vào khuôn mặt không hồn của Amy... Vụt!

Hoả lam bao bọc lấy Amy khiến cả người cô ấy nóng rát, cô khụy xuống... Ngất đi.

Chín người còn lại chỉ có thể trơ mắt nhìn Amy đau đớn mà không thể làm gì, vì họ hiểu nếu Luna thẳng tay, Amy sẽ chết!

“Hừ!”-Louis hừ nhẹ trong cổ họng “Em không nghĩ đến lũ bạn của em ư?”

Luna bình tĩnh nhìn thẳng vào đôi mắt bạch kim của Louis, nói “Người là kẻ đối lập với ta, chỉ cần ta hoặc người được sinh ra thì kẻ còn lại sẽ không thể tồn tại...Ta và người nếu cùng tồn tại thì một là cùng sống hai là cùng chết!”

“Sẽ không bao giờ có chuyện ta chết!”Louis nổi giận, hắn giương cánh, phóng những chiếc lông vũ sắc bén về phía Luna.

Usagi giương cung bắn ra một mũi tên, từ một mũi tên nhỏ phân ra nhiều mũi tên nữa lao ngược lại phía Louis.

Trận chiến đã bắt đầu...

Không biết từ đâu lũ quỷ cấp thấp đột nhiên xuất hiện, Luna và mọi người bị bầy quỷ bao vây trong khi đó Louis đang lơ lửng trên không trung để xem ‘trò vui’. Trong lúc hỗn loạn Usagi bị vấp ngã bởi một sợi dây leo, loạng choạng đứng dậy thì cô bị trói chặt bởi những sợi dây leo đó rồi bị nhấc bổng lên không trung.

“Á..Á..Á..Á..Á..!!!”

Tiếng thét của Usagi làm mọi người giật mình. Luna ngược lên nhìn, đám dây leo đó đang hút đi sinh khí của Usagi.

“Luna cẩn thận!” - tiếp theo lại là tiếng hét của Isris.

Luna theo quán tính quay người lại, trước mắt cô là cái móng vuốt đang lao đến...

Phập!

Máu tươi trào ra, vấy bẩn cả bộ váy của Luna, nàng thất thần nhìn đáng người trước mặt.

“K...Kuro!”

Kuro dần ngã người xuống... sắc mặt Luna trở nên lạnh lẽo... nàng nhắm mắt lại, mọi thứ xung quanh cũng dừng lại, tất cả đều hướng ánh mắt về phía Luna và Kuro. Kể cả chín thiên thần đang bị giam giữ cũng căng thẳng nhìn về phía cả hai.

Bỗng nhiên...

Vụt...

Hoả lam bùng cháy quanh người nàng, ngọn lửa nhanh chóng lan ra thiêu đốt tất cả những con quỷ cấp thấp. Trong chốc lát, bầy quỷ biến thành tro bụi.

“Hừm! không tồi!”-Louis ngồi trên không trung buông một câu cảm thán như đang chế giễu mọi người.

Và sau câu nói của hắn những sợi dây leo đang bò dưới mặt đất chuyển động, nó dài ra và quấn lấy những ai đang đứng dưới đất.

“Người muốn gì ở công chúa?”-Sophie dường như không còn kìm nén được cơn tức giận.

“Một kẻ thấp kém như cô thì không đủ tư cách để nói chuyện với ta.”

“Người nói ai thấp kém?”-Shuu lạnh lùng hỏi.

“Người cũng như cô ta thôi, Shuu!”-Louis lườm Shuu.

“Người mới là tên thấp kém ở đây, đồ hèn hạ!”-Leo không kiêng cử gì, anh chửi thẳng vào mặt Louis.

“Hừ!”-Luna giả giọng cười đều dù cô đang bị trói.

“Em cười ?”-Louis quay lại nhìn Luna.

“Hahahaha...!!!!”-Luna bật cười lớn “Người đúng là một kẻ phiến toái!”

Chát!

Trên khuôn mặt trắng trẻo, nhỏ nhắn của Luna xuất hiện vết đỏ của năm ngón tay.

“Em nghĩ tôi không có cách để em giao ra đôi cánh?”

Luna cười khẩy, vẻ khinh bỉ (chị rất ít khi khinh người, nhưng một khi đã khinh thì...)

“Người không cảm thấy thiếu một người à?”-một giọng nói khác vang lên, mọi người ngay lập tức nhìn về nơi phát ra giọng nói.

Là Gin, anh từ trong đám dây leo chui ra “Xui xẻo thật, đến đây trước nhưng cuối cùng lại bị cái mớ dây nhợ kia trói lại như cái kén bướm.”

“Oh! còn một tên nữa à?”

Gin cười, anh vung tay, gơ đao chặt một cái dây leo to nhất, sợi dây leo đứt đôi, Usagi đang lơ lửng trên không thì rơi tự do xuống.

“A!” - Usagi đáp đất bằng hông “Gin! cậu không thể dùng cách nhẹ nhàng à?” Usagi xoa xoa cái hông của mình.

“Lũ các người thật chán ngắt!”-hắn lao đến tấn công Gin và Usagi.

Cả hai tránh sang hai phía khác nhau, Louis như trở thành một kẻ điên, những sợi lông vũ của hắn bay tứ phía nhằm để sát thương cả hai... sau một màn đuổi bắt, Louis như mất kiên nhẫn, hắn chỉ tập trung vào tấn công Usagi khiến cô không kịp phản đòn. Hắn dồn cô vào góc tường còn Gin thì bị hắn giam trong một chiếc lồng. Usagi lùi sát chân tường, cô nhìn hắn, mặt không còn cảm xúc. Luna đang bị trói trên tường thấy Usagi bị rơi vào thế bí liền cố vùng vẫy thoát ra nhưng càng cử động dây trói càng chặt. Nếu có thể cô sẽ dùng hoả lam nhưng trong trường hợp này dùng hoả lam sẽ giết chết mọi người.

“...A...”-Usagi đang cố gắng gỡ tay Louis ra, hắn đang bóp cổ cô.

“Thả Usagi ra!” - Luna hét lớn hết mức có thể. Nhưng Louis không bận tâm, hắn dùng hết sức bóp cổ Usagi, cô ngất đi.

Lúc này hắn mới buông Usagi ra, cô ngã xuống đất, bất tỉnh.

“Hừm!” - Louis lướt qua Luna, hắn tiến đến chỗ Kuro đang nằm bất tỉnh. Hắn chậm rãi giơ rút thanh kiếm vắt ngang hông ra và... Phập!

Hắn đâm thẳng vào bụng Kuro, máu trong người anh phun ra, Kuro vốn đã bất tỉnh nhưng không mất đi nhận thức nhưng nhất kiếm này cộng với tình trạng nguy kịch của anh có lẽ lần này khó sống mà quay về.

Luna như bất lực trở mắt ra nhìn cảnh tượng trước mắt. Trong khi đó Louis lại đi về phía Isris, lần này hắn không dùng kiếm mà dùng một thanh dao nhỏ đâm thẳng vào tim bà. Sau nhất đâm, cơ thể Isris dần dần tan biến rồi biến thành những hạt tuyết trắng.

“Mẹ... Mẹ Isris!”

Louis đã không còn kiểm soát được nhận thức của bản thân, hắn làm đủ mọi trò để hành hạ những người quan trọng với Luna, Luna thì trở nên thất thần, cô chỉ còn biết trở mắt nhìn những người thân thương của mình ngã xuống.

Tiếng hét của Sophie vang lên, cô ngã khụy xuống đất và cũng bất tỉnh như Usagi, chỉ còn lại Shuu và Leo. Còn Gin, anh đang trong tình trạng thiếu oxy trầm trọng, nếu kéo dài tình hình hiện tại ra nữa, e rằng anh sẽ chết vì ngạt thở.

“Dừng lại!”-Giọng nói Luna vang lên dù rất nhỏ nhưng cũng khiến hắn ngưng hành động hiện tại. Hắn xoay đầu lại nhìn Luna như muốn hỏi gì đó nhưng hắn không hỏi mà quay lại đâm vào chân Leo.

“Ta bảo... dừng lại!”

Thanh dao của Luna bay về phía Louis và đâm vào người hắn.

Ánh sáng xanh lam bao phủ lấy người Luna, sau lưng cô đang có cái gì đó thò ra... là một đôi cánh, nó to dần và vươn ra. Một đôi cánh ác quỷ màu trắng thuần khiết.

Louis vừa nhìn thấy đôi cánh của Luna liền cười mãn nguyện “Cuối cùng ta cũng thấy được nó! Hahahaha!!!”

Hắn cũng không ngờ rằng đây là lần cuối hắn được cười. Dưới chân Louis xuất hiện vòng tròn phép, bao quanh hắn hiện giờ là bốn bức tường kết giới. Bốn bức tường hẹp dần, hẹp dần, ép chặt Louis ở giữa. Trên đầu hắn là thanh dao của Luna đang lơ lửng. Luna đứng ngoài nhìn hắn với ánh mắt phẫn nộ.

Tay Luna nắm lại thành nắm đấm, vài giây sau nàng thả lỏng bàn tay thì cũng là lúc thanh kiếm từ trạng thái lơ lửng chuyển sang rơi tự do và đâm thẳng vào đầu Louis. Máu tuôn ra xối xả, Louis gục xuống. Hắn đã chết.

Từ đầu trận đấu cho đến bây giờ chỉ có chín thiên thần là chứng kiến tất cả mọi việc. Giây phút Louis bị thanh dao của Luna đâm thẳng vào đầu, cả bọn tròn mắt nhìn cảnh tượng kinh hoàng trước mặt...

Mọi thứ xung quanh bỗng chốc không còn hỗn loạn nữa. Louis chết, chín thiên thần được thả còn Luna nàng lặng lẽ biến mất.

32. Chap 31: Từ Biệt

Sau cái hôm kinh hoàng ấy mọi người ai cũng tàn tạ. Sophie thì phải ngồi xe lăn, Leo thì chống nạng, Shuu thì băng bó tay cứng ngắc. Usagi và Gin thì phải chữa trị đặc biệt còn Kuro thì bất tỉnh nhân sự. Các thiên thần chỉ xây xác nhẹ nhưng Amy thì bị giam trong phòng riêng vì cô bị mấy đi ký ức đồng thời cũng không thể tự khắc chế bản thân. Isris đã chết, còn Luna từ hôm đó cô như bốc hơi, không ai nhìn thấy cô.

“Chúa tể!” - bộ ba Shuu, Leo và Sophie đẩy cửa thư phòng, từ từ di chuyển vào.

“Thật không ngờ mọi chuyện lại dẫn đến nước này.”-Lucifer mệt mỏi nói.

“Chúng ta có nên đi tìm công chúa không?”-Sophie hỏi.

“Con bé sẽ tự trở về” - giọng Lucifer có vẻ lạc đi.

Tại ngôi nhà của Luna ở nhân giới

Trong nhà một cô gái mặc váy trắng dài ngang đầu gối, đôi mắt hằn lên những tia đỏ như máu đang ngồi trên ghế sofa.

Thật sự rất đau!

Luna nằm lăn lộn trên đất, bây giờ toàn thân cô đều đau, khắp người như có cảm giác bị hàng trăm nhát kiếm đâm vào...

Hồi sau vì kiệt sức, nàng lại ngất đi.

Cũng từ hôm đó trong trường không còn tồn tại lớp học 11A7 nữa, cứ như lớp học đó chưa từng được thành lập hay xuất hiện trong danh sách lớp khối 11 của trường.

Nhân giới cũng trở nên yên bình hơn (ít nhất là vậy), những con quỷ săn người cũng không còn xuất hiện.

Nhưng...

“Không hay rồi! Thằng nhóc có chuyển biến xấu!” -Sophie hét hải vội vàng di chuyển chiếc xe lăn ra khỏi phòng.

Shuu nhanh chóng đi vào kiểm tra tình hình.

Tại nhân giới, nhà Luna.

Cô không ngừng ói ra máu, khuôn mặt cô trắng bệch, không còn sức sống.

Có khi nào hôm nay mình sẽ chết?

Như chợt nhớ ra gì đó cô đưa tay lên nắm lấy sợi dây chuyền.

Mình vẫn còn việc chưa làm xong. Không thể chết ngay lúc này được!

Luna dùng hết sức bình sinh, cố gắng đứng dậy mở cổng dịch chuyển trở về lâu đài.

“Công chúa trở về rồi!”-một tên lính hét hải chạy vào.

Mọi người không nói không rằng, chỉ nhìn nhau rồi cùng nhau đứng dậy nhanh chóng đi ra ngoài.

Luna đang ngồi trên bàn uống trà, chiếc áo choàng màu đen che hết cả người cô kể cả mũ áo cũng phủ xuống gần hết khuôn mặt.

Mọi người định lại gần thì Luna liền mở lời ngăn cản.

“Dừng lại gần!”

Mọi người không ai di chuyển nữa.

“Dẫn ta đến phòng giam Amy!”

“Theo chị!”-Sophie quay xe lăn lại.

Luna đặt tách trà xuống, đứng dậy đi theo Sophie.

Á á á á á...!

Từ đằng xa đã nghe tiếng la hét của Amy.

Luna đẩy cửa phòng, nhẹ nhàng đi vào.

Amy vừa thấy Luna đã lao vào người cô định cào xé cô... Nhưng... Khi Luna buông mũ áo choàng xuống, Amy liền dừng lại, vẻ mặt càng trở nên sợ hãi.

“Mọi chuyện qua rồi!”-Luna cất giọng nhẹ tênh.

Tiếng thút thít vang lên trong cổ họng Amy.

Luna từng bước lại gần Amy, ôm Amy vào lòng “Bình tĩnh nào cô gái!”

Khi Luna buông Amy ra, trên cổ cô đã được đeo một sợi dây chuyền mặt thánh giá.

Luna khẽ cười, sợi dây chuyền kia phát sáng... Và Amy trở lại bình thường nhưng cô giờ đây đã là quý.

Amy lấy lại được nhận thức, nhìn thấy Luna trong bộ dạng hiện tại cô sửng sốt “Luna cậu sao vậy?”

Luna kéo mũ áo choàng lên, ra hiệu Amy im lặng.

“Suyt! Tôi không sao! Đừng để họ biết, được không?”

Amy mím môi gật đầu miễn cưỡng.

Hai cô gái cùng đi ra ngoài.

Bây giờ là đến phòng bệnh của Kuro.

“Kuro!”-Luna lay người anh.

“Thằng nhóc bất tỉnh mấy hôm nay rồi!” -Shuu nói.

“Vết thương vẫn còn chảy máu.”-Luna kiểm tra vết thương.

“Lần này còn tùy thuộc vào số mạng thằng nhóc” - Leo thở dài.

“Phiền mọi người ra ngoài hết, đóng kín cửa lại!”-Luna lạnh giọng.

Mọi người im lặng làm theo mệnh lệnh của Luna.

Cạch!

Cửa phòng bệnh đóng lại, trong phòng chỉ còn lại mình Luna. Cô gỡ mũ áo choàng xuống, quan sát Kuro đang nằm bất tỉnh trên giường.

“Nếu thế giới bình yên không chừng ta và ngươi sẽ mãi là hai đường thẳng song song không bao giờ cắt nhau, không bao giờ gặp nhau. Như vậy mọi thứ cũng sẽ không trở nên tồi tệ đến mức này.”

Luna ngồi cạnh giường Kuro, cô thì thầm “Nhưng ta cũng không thể cứu ngươi, ta xin lỗi!”

“Không sao!”

Kuro mở mắt ra làm Luna giật mình.

“Ta vốn biết bản thân mình cũng không thể sống lâu được nữa.”-Anh nói.

“Ngươi...!?”

“Ta chỉ mới tỉnh thôi nhưng có lẽ tối nay ta sẽ...”-vừa nói đến đây Kuro đã bị Luna lấy tay chặn miệng.

“Không được nói vậy!”-Luna trừng đôi mắt đỏ ngầu nhìn Kuro.

Anh nhẹ nhàng gỡ tay Luna ra “Nhưng đó là sự thật.”

“Vậy...” -Luna đưa tay chạm nhẹ vào vết thương của Kuro, trong phút chốc vết thương ngừng chảy máu và lành lại “Ít ra cũng phải nói với mọi người vài lời chứ!”

Kuro khó nhọc ngồi dậy dưới sự giúp đỡ của Luna.

Luna giúp anh lấy đồ rồi phụ anh mặc áo, xong việc cả hai cố nặn cái mặt bình thản nhất có thể để đi ra ngoài. Nhưng Luna vẫn phải lấy mũ áo choàng che mặt mình lại.

“Tháo áo choàng ra đi!”-Kuro nói.

“Không!”

Kuro giật luôn cái áo choàng ra “Chỉ là màu mắt có chút thay đổi sao phải che lại làm gì?!”

Luna lườm Kuro “Ta không thích!”

“Người cứng đầu thật!”

“Ta muốn đi chơi lần cuối!”

Kuro mỉm cười nhìn Luna, anh chìa tay mình ra. Luna rụt rè nắm lấy tay Kuro. Anh kéo cô chạy đi.

Mọi thứ trong lâu đài thật tĩnh lặng mặc dù đang có rất nhiều người ở đây.

“Hai tên pháp sư đâu?”-Gin hỏi mọi người trong phòng.

“Leo bảo hai người đó bị Isris đánh trọng thương nặng, mất hết pháp thuật nên bị đày làm người phạm rồi.”-Ayato trả lời.

“Cũng không lâu nữa đâu... Chúng ta sẽ không còn tồn tại nữa.” -Mary giọng buồn rầu.

“Tổ tự hỏi trước giờ mình đã từng tồn tại?” -Sora nhìn ra cửa sổ.

Sau câu nói ấy, căn phòng lại chìm vào im lặng. Lúc sau có một người cung nữ chạy vào.

“Xin lỗi nhưng trong lúc dọn phòng công chúa tôi tìm thấy thứ này.”

Usagi liền chụp lấy bức thư mở ra đọc.

”Xin lỗi mọi người nhưng sau đêm nay có lẽ Luna tôi sẽ không còn tồn tại nữa nên tôi muốn nói với mọi người vài điều.

Tôi dùng phép thuật tự tiêu diệt bản thân để sức mạnh của mình không ảnh hưởng đến ai nhưng sau nhiều năm quỷ giới và thiên giới cũng sẽ lâm vào tình trạng tự hủy như bản thân tôi hiện giờ. Có lẽ lúc đó mọi người cũng sẽ phải chết. Sau khi tự hủy, thế giới sẽ tự động tái tạo lại, hy vọng khi chúng ta đầu thai vào kiếp khác cuộc sống sẽ bình yên hơn.

Chào mọi người!

Tôi và Kuro đi trước!”

Vài giọt nước mắt rơi xuống, Usagi ôm chầm lấy Gin mà khóc.

Mấy nàng thiên thần cũng bắt đầu thút thít. Cứ nghĩ rằng khi trở về mọi người vẫn sẽ sống và làm công việc của mình như bình thường nhưng đâu ngờ rằng mọi thứ lại trở nên tồi tệ như vậy.

“Chúa tể!”-Sophie, Shuu và Leo đồng thanh.

“Sớm muộn gì mọi thứ cũng sẽ như ngày hôm nay, các ngươi không cần phải lo cho ta, các ngươi còn gì chưa làm thì mau làm đi để khi biến mất mãi mãi rồi cũng sẽ không hối tiếc.”-Lucifer mệt mỏi nói.

Ba cặp mắt nhìn nhau, Sophie lên tiếng “Chúa tể chúng tôi mãi mãi trung thành với người!”

Lucifer cảm kích nhìn họ, có lẽ đây là triều đại của loài quỷ thịnh vượng nhất, không những vậy mà những kẻ bề tôi kia còn hết mực trung thành với chúa tể của mình.

Cảnh vật thật bình yên, có lẽ vì sự hủy diệt kia đang đến gần nên mọi thứ mới bình yên như vậy...

33. Chap 32 :end

“Người ăn mực nướng không?”-Kuro dẫn Luna đi hết gian hàng này đến gian hàng khác.

Luna lắc đầu “Ta muốn ăn kẹo táo!”

Kuro mặt nhăn nheo nhưng vẫn chạy đi mua kẹo cho Luna. Trong lúc chờ đợi, Luna tìm một chỗ để ngồi. Mọi thứ sắp kết thúc rồi nhưng sao nhân giới lại vẫn nhộn nhịp như ngày mình còn nhỏ?

Đằng xa một đám trẻ con đang chơi đùa với nhau, Luna nhìn đám trẻ con bất giác mỉm cười.

“Lâu rồi không thấy người cười.”-Kuro đưa cây kẹo ra trước mặt Luna. Luna không nói gì chỉ nhận lấy cây kẹo.

“Vậy nguyên nhân là gì?”-Kuro lại hỏi.

“Kuro Tenshi là nguyên nhân của tất cả mọi việc.”

“Hắn chết rồi người có thể sống, tại sao lại tự hủy diệt bản thân?”

“Ta vốn là quỷ nhưng một con quỷ như ta lại có đôi cánh màu trắng đó là điều bất thường thứ nhất. Thứ hai bản thân ta mang trong mình khả năng đặc biệt của chúa quỷ Satan trong truyền thuyết, khả năng gì người cũng biết. Nếu ta tiếp tục sống không phải mọi thứ sẽ càng trở nên khó giải quyết hơn sao?”

“Vì đôi cánh?”

Luna gật đầu. Phải vì đôi cánh quá nguy hiểm, bản thân cô cũng không thể kiểm soát được nó. Nhưng cô chọn tự hủy cũng là vì thế giới của thần và quỷ sắp sụp đổ rồi vậy cần gì phải sống tiếp.

“Còn giận ta không?”

“Không!”

“Vậy hôm nay làm bạn gái ta một ngày được không?”

“Hả?”-Luna ngơ ngác nhìn Kuro “Người nói gì?”

“... Thôi bỏ đi có năn nỉ người cũng không đồng ý.”

“Vậy ra người đang tỏ tình với ta hả?”

Mặt Kuro xám xịt “Chứ người nghĩ gì?”

“Ta nghĩ người giỡn!”

“... Người... Người...”-Kuro thở dài.

“Được.”

“Được cái gì?”

“Mới đầu hỏi câu gì?”

“Người làm bạn gái ta một...” -Nói tới đây Kuro ngược lên nhìn Luna.

Luna đứng dậy đồng thời kéo Kuro đi theo mình.

Trên đỉnh lâu đài, hai bóng người trải dọc sân thượng. Gió thổi rì rào làm mái tóc xanh lam của cô gái bay trong gió, kế bên là một chàng trai với mái tóc màu bạch kim nổi bật trong đêm.

“Rủ lên đây làm gì?”-Kuro hỏi.

“Trăng xanh.”

“Thì sao?”

Luna chỉ tay lên trán mình, một vết bớt hình lưỡi liềm nhạt màu đang đậm lên.

“Sắp đến giờ rồi!”Luna nằm xuống nền đất lạnh.

Kuro im lặng ngồi kế bên.

Mọi thứ thật yên bình bình, ít ra trong lúc này là vậy.

Luna nằm xuống nên nhìn Kuro theo hướng từ dưới lên phát hiện ra sau gáy anh có một vết sẹo. Luna bật người dậy, đưa tay lên chạm vào vết sẹo, Kuro rùng mình” Đừng đụng!”

“Tại sao?”

“Suýt chết một lần vì nó.”

“Kuro!”

“Gi?”-Kuro quay mặt qua và...

Một cảm giác ấm ấm, mềm mềm chạm nhẹ vào má anh.

Vì hành động bất ngờ đó, Kuro ‘đứng hình ’ trong vài giây.

“Người...!”

“Kêu cái kiểu đó hoài!”

“Luna!”

Luna ngược lên nhìn “Gi?” nhưng ai ngờ lại bị Kuro đè xuống đất.

Anh áp môi mình lên môi cô.

Đơ... Toàn tập.

“Tạm biệt!” - Kuro cười.

Cơ thể anh đang dần tan ra... Tan ra... Rồi biến thành khói bụi trong không khí.

Trên thiên giới.

“các người định tự hủy?” -hội đồng thiên giới sợ hãi.

“Phải!” -mười thiên thần đồng thanh.

Nói là làm, một vòng tròn phép liền xuất hiện bao phủ cả cung điện thiên giới.

Tất cả thiên thần hoảng loạn tìm cách chạy trốn nhưng vô ích kết giới đã hình thành không còn cách nào để thoát ra.

Quý giới

“Mọi người đã chuẩn bị chưa?” -Lucifer trầm giọng hỏi.

Không ai bảo ai, tất cả đều gật đầu. Mọi người xếp thành một vòng tròn cùng niệm phép hủy diệt.

Luna nhìn lên bầu trời.

Thiên giới đã tự hủy rồi ư? Vậy chỉ còn lại quý giới và cô?

Luna cười nhạt, cô chắp hai tay lại, bung đôi cánh của mình ra.

Mặt đất rung chuyển... Tòa thành cao lớn đang bắt đầu sụp đổ.

Nước biển dâng lên nhấn chìm tất cả...

1000 năm sau

Không còn thiên thần không còn ác quỷ chỉ còn loài người.

“Luna! Mau dậy đi học nào!”

“Dạ!!!”

Trường trung học Sakura

“Vivi mau trả tớ con gấu!”-Hina khóc hét lên khi bị Vì vị giật lấy con gấu.

“Cậu bao nhiêu tuổi rồi mà còn trẻ con như vậy?”

Bống

Lạch cạch! Bốp!

Vivi ngã ụch xuống đất, con gấu cô nhóc cầm trên tay bị giật lại một cách nhẹ nhàng.

“Cậu còn ăn hiếp người khác nữa thì đừng trách tôi! Vivi!”

“Cậu...Luna!”

“Get out! Please!”

Vivi bực tức chạy khỏi lớp.

Luna trả lại con gấu cho Hina “Sao lại ở trong lớp một mình? Mọi người đâu?”

“Bọn họ đều đi tập bóng chuyền hết rồi, Hina vì sức khỏe yếu nên không được đi!”

“Cậu xuống căn tin với tớ không?”

“Ừm!” -Hina vui vẻ gật đầu.

Căn tin.

Vừa vào đã nghe gây gõ um xùm.

“Kuro! Mau trả tôi cái bánh!” -Usagi trèo cả lên bàn chỉ để đòi bánh.

“No!”

Gin lắc đầu ngán ngẩm.

“Kuro!” - Luna gọi.

“Gi?” -cứ nghe giọng Luna là có người liền xuống thế.

“trả bánh cho Usagi!”

Kuro hậm hực đưa lại cái bánh cho Usagi. Hina cười chọc ghẹo.

Luna mỉm cười nhìn mọi người.

Không pháp sư, không thiên thần, không ác quỷ. Chỉ có loài người.

Cuộc sống bình yên như vậy thật tốt!

~End

~P.s: cảm ơn các bạn đã ủng hộ mình! :)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ac-quy-canh-trang>